

Αυτό το έγγραφο λογιστικής πολιτικής
βασίζεται στο ΔΛΠΔΤ 28
Χρηματοοικονομικά Μέσα: Παρουσίαση,
ΔΛΠΔΤ 41 Χρηματοοικονομικά Μέσα,
ΔΛΠΔΤ 30 Χρηματοοικονομικά Μέσα:
Γνωστοποιήσεις και άλλα σχετικά ΔΛΠΔΤ
όπως εγκρίθηκαν από το Γενικό Λογιστήριο
της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Χρηματοοικονομικά Μέσα

Ομάδα έργου ΔΛΠΔΤ
(από το Γιώργο Μιχαήλ)
Γενικό Λογιστήριο της Κυπριακής Δημοκρατίας

Ημερομηνία: 2 Ιουλίου 2018

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1.	ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	7
1.1	Χρηματοοικονομικά Μέσα.....	7
1.2	Στόχος.....	9
1.3	Πεδίο Εφαρμογής.....	9
1.3.1	Παρουσίαση.....	9
1.3.2	Αναγνώριση και Επιμέτρηση.....	11
1.3.3	Γνωστοποιήσεις.....	15
1.4	Ορισμοί.....	16
2.	ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ.....	25
2.1	Υποχρεώσεις και Καθαρά Περιουσιακά Στοιχεία / Ίδια Κεφάλαια.....	25
2.1.1	Διάκριση μεταξύ Χρέους και Ιδίων Κεφαλαίων.....	25
2.1.2	Εξαιρέσεις.....	26
2.1.2.1	Μέσο με Δικαίωμα Αποπληρωμής («Puttable»).....	26
2.1.2.2	Μέσα, η Τμήματα των Μέσων, που Επιβάλλουν στην Οντότητα την Δέσμευση να Παραδώσει σε Τρίτους Αναλογικό Μερίδιο των Καθαρών Περιουσιακών Στοιχείων της Οντότητας μόνο σε Περίπτωση Εκκαθάρισης.....	28
2.1.3	Επαναταξινόμηση των Μέσων με Δικαίωμα Αποπληρωμής («Puttable») και των Μέσων που Επιβάλλουν στην Οικονομική Οντότητα να Παραδώσει σε Τρίτους Αναλογικό Μερίδιο των Καθαρών Περιουσιακών Στοιχείων της Οικονομικής Οντότητας μόνο σε Περίπτωση Εκκαθάρισης.....	29
2.1.4	Όροι Ενδεχόμενου Διακανονισμού.....	30
2.1.5	Επιλογές Διακανονισμού.....	30
2.2	Σύνθετα Χρηματοοικονομικά Μέσα.....	31
2.3	Ίδιες Μετοχές.....	31
2.4	Τόκοι, Μερίσματα ή Παρόμοιες Διανομές, Ζημιές και Κέρδη.....	31
2.5	Συμφηφισμός ενός Χρηματοοικονομικού Περιουσιακού Στοιχείου και μίας Χρηματοοικονομικής Υποχρέωσης.....	31
3.	ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΓΡΑΦΗ.....	32
3.1	Αρχική Αναγνώριση.....	32
3.2	Διαγραφή ενός Χρηματοοικονομικού Περιουσιακού Στοιχείου.....	32
3.2.1	Γενικά.....	32

3.2.2	Μεταβιβάσεις που Πληρούν τις Προϋποθέσεις για Διαγραφή	39
3.2.3	Μεταβιβάσεις που δεν Πληρούν τις Προϋποθέσεις Παύσης Αναγνώρισης	40
3.2.4	Συνεχιζόμενη Ανάμειξη Οντότητας σε Μεταβιβαζόμενα Περιουσιακά Στοιχεία.....	40
3.2.5	Όλες οι Μεταφορές.....	42
3.3	Σύμβαση Κανονικής Παράδοσης Ενός Χρηματοοικονομικού Περιουσιακού Στοιχείου.....	43
3.4	Διαγραφή μιας Χρηματοοικονομικής Υποχρέωσης	44
4.	ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ.....	45
4.1	Ταξινόμηση Χρηματοοικονομικών Περιουσιακών Στοιχείων	45
4.1.1	Καθορισμός της Ταξινόμησης Χρηματοοικονομικών Περιουσιακών Στοιχείων	45
4.1.2	Ευχέρεια Προσδιορισμού Χρηματοοικονομικού Περιουσιακού Στοιχείου στην Δίκαιη Αξία μέσω Πλεονάσματος ή Ελλείματος.....	48
4.2	Ταξινόμηση Χρηματοοικονομικών Υποχρεώσεων	48
4.2.1	Καθορισμός της Ταξινόμησης Χρηματοοικονομικών Υποχρεώσεων.....	48
4.2.2	Ευχέρεια Προσδιορισμού Χρηματοοικονομικής Υποχρέωσης στην Δίκαιη Αξία μέσω Πλεονάσματος ή Ελλείματος.....	49
4.3	Ενσωματωμένα Παράγωγα	50
4.3.1	Υβριδικά Συμβόλαια με Κύρια Συμβόλαια Χρηματοοικονομικών Περιουσιακών Στοιχείων	50
4.3.2	Άλλα Υβριδικά Συμβόλαια.....	50
4.4	Επαναταξινόμηση	52
5.	ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ.....	53
5.1	Αρχική Επιμέτρηση.....	53
5.1.1	Χρηματοοικονομικά Περιουσιακά Στοιχεία και Χρηματοοικονομικές Υποχρεώσεις.....	53
5.1.2	Δάνεια με Ευνοϊκούς Όρους.....	53
5.1.3	Χρηματοοικονομικές Εγγυήσεις	55
5.2	Μεταγενέστερη Επιμέτρηση Χρηματοοικονομικών Περιουσιακών Στοιχείων	57
5.3	Μεταγενέστερη Επιμέτρηση Χρηματοοικονομικών Υποχρεώσεων.....	58
5.4	Παράγοντες Επιμέτρησης στην Δίκαιη Αξία	58

5.5	Επιμέτρηση Αποσβεσμένου Κόστους	59
5.5.1	Χρηματοοικονομικά Περιουσιακά Στοιχεία	59
5.5.1.1	Μέθοδος του Πραγματικού Επιτοκίου.....	59
5.5.1.2	Τροποποίηση Συμβατικών Ταμειακών Ροών	60
5.5.1.3	Διαγραφή.....	60
5.6	Απομείωση και μη Εισπραξιμότητα Χρηματοοικονομικών Περιουσιακών Στοιχείων	61
5.6.1	Αναγνώριση των Αναμενόμενων Πιστωτικών Ζημιών	62
5.6.1.1	Γενική Προσέγγιση	62
5.6.1.2	Καθορισμός Σημαντικών Αυξήσεων του Πιστωτικού Κινδύνου... ..	63
5.6.1.3	Τροποποιημένα Χρηματοοικονομικά Περιουσιακά Στοιχεία	64
5.6.1.4	Αγορασμένα ή Δημιουργημένα Χρηματοοικονομικά Περιουσιακά Στοιχεία Απομειωμένης Πιστωτικής Αξίας	64
5.6.2	Απλοποιημένη Προσέγγιση για Απαιτήσεις	65
5.6.3	Επιμέτρηση των Αναμενόμενων Πιστωτικών Ζημιών	65
5.7	Επαναταξινόμηση.....	66
5.8	Κέρδη και Ζημιές.....	68
5.8.1	Γενικά	68
5.8.2	Επενδύσεις σε Συμμετοχικούς Τίτλους.....	69
5.8.3	Υποχρεώσεις που Προσδιορίζονται ως Επιμετρούμενες στη Δίκαιη Αξία μέσω Πλεονάσματος ή Ελλείμματος	69
5.8.4	Περιουσιακά Στοιχεία που Επιμετρούνται στη Δίκαιη Αξία Μέσω Των Καθαρών Περιουσιακών Στοιχείων / Ιδίων Κεφαλαίων	70
6.	ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΗ.....	71
6.1	Στόχος και Πεδίο Εφαρμογής Λογιστικής Αντιστάθμισης	71
6.2	Μεσα Αντιστάθμισης.....	72
6.2.1	Επιλέξιμα Μέσα	72
6.2.2	Προσδιορισμός Μέσων Αντιστάθμισης.....	72
6.3	Αντισταθμισμένα Στοιχεία.....	74
6.3.1	Αποδεκτά Στοιχεία	74
6.3.2	Προσδιορισμός των Αντισταθμισμένων Στοιχείων.....	75
6.4	Κριτήρια Επιλεξιμότητας για τη Λογιστική Αντιστάθμισης.....	76
6.5	Λογιστική Αντιμετώπιση Επιλέξιμων Σχέσεων Αντιστάθμισης	77
6.5.1	Γενικά	77

6.5.2 Αντισταθμίσεις Δίκαιης Αξίας	79
6.5.3 Αντισταθμίσεις Ταμειακών Ροών	80
6.5.4 Αντισταθμίσεις μιας Καθαρής Επένδυσης σε Εκμετάλλευση Εξωτερικού	82
6.5.5 Λογιστική Αντιμετώπιση της Διαχρονικής Αξίας των Δικαιωμάτων Προαίρεσης	82
6.5.6 Λογιστική Αντιμετώπιση για το Προθεσμιακό Στοιχείο των Προθεσμιακών Συμβολαίων και για τα Περιθώρια Βάσης Συναλλαγματικής Ισοτιμίας των Χρηματοοικονομικών Μέσων.....	84
6.6 Αντισταθμίσεις μίας Ομάδας Στοιχείων	84
6.6.1 Επιλεξιμότητα μίας Ομάδας Στοιχείων ως Αντισταθμισμένου Στοιχείου	84
6.6.2 Προσδιορισμός ενός Συστατικού Στοιχείου Ονομαστικού Ποσού.....	85
6.6.3 Παρουσίαση	85
6.6.4 Μηδενικές Καθαρές Θέσεις	86
6.7 Δυνατότητα Προσδιορισμού Έκθεσης σε Πιστωτικό Κίνδυνο ως Επιμετρομενης στην Δίκαιη Αξία Μέσω Πλεονάσματος ή Ελλείμματος.....	87
6.7.1 Επιλεξιμότητα των Εκθέσεων σε Πιστωτικό Κίνδυνο για Προσδιορισμό στην Δίκαιη Αξία Μέσω Πλεονάσματος ή Ελλείμματος	87
6.7.2 Λογιστική Αντιμετώπιση Εκθέσεων σε Πιστωτικό Κίνδυνο που Προσδιορίζονται στην Δίκαιη Αξία μέσω Πλεονάσματος ή Ελλείμματος	87
7. ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ	89
7.1 Κατηγορίες Χρηματοοικονομικών Μέσων και Επίπεδο Γνωστοποίησης.....	89
7.2 Σημασία των Χρηματοοικονομικών Μέσων Για Την Χρηματοοικονομική Θέση Και Την Χρηματοοικονομική Επίδοση	89
7.2.1 Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης	89
7.2.1.1 Κατηγορίες Χρηματοοικονομικών Περιουσιακών Στοιχείων και Χρηματοοικονομικών Υποχρεώσεων	89
7.2.1.2 Χρηματοοικονομικά Περιουσιακά Στοιχεία ή Χρηματοοικονομικές Υποχρεώσεις Επιμετρούμενα στην Δίκαιη Αξία Μέσω Πλεονάσματος ή Ελλείμματος.....	90
7.2.1.3 Επενδύσεις σε Συμμετοχικούς Τίτλους που Προσδιορίζονται στην Δίκαιη Αξία Μέσω των Καθαρών Περιουσιακών Στοιχείων / Ιδίων Κεφαλαίων	92
7.2.1.4 Επαναταξινόμηση	93
7.2.1.5 Συμψηφισμός Χρηματοοικονομικών Περιουσιακών Στοιχείων και Υποχρεώσεων	94

7.2.1.6	Εξασφαλίσεις.....	95
7.2.1.7	Λογαριασμός Πρόβλεψης για Πιστωτικές Ζημιές	96
7.2.1.8	Σύνθετα Χρηματοοικονομικά Μέσα με Πολλαπλά Ενσωματωμένα Παράγωγα	96
7.2.1.9	Ανεξόφλητα Χρέη και Αθετήσεις.....	96
7.2.2	Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Επίδοσης.....	97
7.2.2.1	Στοιχεία Εσοδών, Εξόδων, Κερδών ή Ζημιών	97
7.2.3	Άλλες Γνωστοποιήσεις	98
7.2.3.1	Λογιστικές Πολιτικές.....	98
7.2.3.2	Λογιστική Αντιστάθμισης	98
7.2.3.3	Στρατηγική Διαχείρισης Κινδύνου.....	99
7.2.3.4	Ποσό, Χρονοδιάγραμμα και Βαθμός Αβεβαιότητας Μελλοντικών Ταμειακών Ροών	100
7.2.3.5	Αποτελέσματα της Λογιστικής Αντιστάθμισης στην Χρηματοοικονομική Θέση και την Επίδοση	102
7.2.3.6	Επιλογή προσδιορισμού της Έκθεσης σε Πιστωτικό Κίνδυνο ως Επιμετρομενης στην Δίκαιη Αξία μέσω Πλεονάσματος ή Ελλείμματος	105
7.2.3.7	Δίκαιη Αξία.....	105
7.2.3.8	Δάνεια με Ευνοϊκούς Ορους.....	109
7.3	Φύση και Έκταση των Κινδύνων που Απορρέουν από Χρηματοοικονομικά Μέσα	110
7.3.1	Ποιοτικές Γνωστοποιήσεις.....	110
7.3.2	Ποσοτικές Γνωστοποιήσεις	110
7.3.2.1	Πιστωτικός Κίνδυνος	111
7.3.2.1.1	Πεδίο Εφαρμογής και Στόχοι.....	111
7.3.2.1.2	Πρακτικές Διαχείρισης Πιστωτικού Κινδύνου	112
7.3.2.1.3	Ποσοτικά και Ποιοτικά Στοιχεία Σχετικά με τα Ποσά που Προκύπτουν από Αναμενόμενες Πιστωτικές Ζημιές....	114
7.3.2.1.4	Έκθεση σε Πιστωτικό Κίνδυνο	117
7.3.2.1.5	Ληφθείσες Εξασφαλίσεις και άλλες Πιστωτικές Αναβαθμίσεις.....	118
7.3.2.2	Κίνδυνος Ρευστότητας.....	119
7.3.2.3	Κίνδυνος Αγοράς	119
7.3.2.3.1	Ανάλυση Ευαισθησίας.....	119
7.3.2.3.2	Άλλες Γνωστοποιήσεις Κινδύνου Αγοράς	120
7.4	Μεταβιβάσεις Χρηματοοικονομικών Περιουσιακών Στοιχείων	120

7.4.1	Γενικά	120
7.4.2	Μεταβιβασθέντα Χρηματοοικονομικά Περιουσιακά Στοιχεία που δεν Διαγράφονται Πλήρως	121
7.4.3	Μεταβιβαζόμενα Χρηματοοικονομικά Περιουσιακά Στοιχεία που έχουν Διαγραφεί Πλήρως	122
7.4.4	Συμπληρωματικές Πληροφορίες	124
8.	ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	125
8.1	ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ Υιοθέτησης ΤΩΝ ΔΛΠΔΤ	125
8.2	ΠΑΥΣΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ	125
8.3	ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ	126
8.4	ΑΠΟΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ	127
8.5	ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΑ ΠΑΡΑΓΩΓΑ	128
8.6	ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.....	128
9.	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΙΣΧΥΟΣ.....	128
10.	ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ	128

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΣΑ

Χρηματοοικονομικό μέσο είναι σύμβαση που δημιουργεί ταυτόχρονα ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο για μια οντότητα και μια χρηματοοικονομική υποχρέωση ή έναν συμμετοχικό τίτλο για μια άλλη οντότητα.

Χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο είναι οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο που είναι:

- Μετρητά,
- Συμμετοχικός τίτλος άλλης οντότητας,
- Συμβατικό δικαίωμα:
 - για είσπραξη μετρητών ή άλλου χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου από μία άλλη οντότητα, ή
 - για ανταλλαγή χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων ή χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων με άλλη οντότητα υπό όρους που είναι ενδεχομένως ευνοϊκότεροι στην οντότητα, ή
- Σύμβαση που δύναται ή πρόκειται να διακανονιστεί με συμμετοχικούς τίτλους της οντότητας και είναι:
 - μη παράγωγο χρηματοοικονομικό μέσο για το οποίο η οντότητα υποχρεούται ή μπορεί να υποχρεούται να εισπράξει μεταβλητό αριθμό ιδίων συμμετοχικών τίτλων της οντότητας, ή
 - παράγωγο που δύναται ή πρόκειται να διακανονιστεί με τρόπο άλλο εκτός από την ανταλλαγή συγκεκριμένου ποσού μετρητών ή άλλου χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου έναντι συγκεκριμένου αριθμού ιδίων συμμετοχικών τίτλων της οντότητας.

Χρηματοοικονομική υποχρέωση είναι οποιαδήποτε υποχρέωση που είναι:

- Συμβατική υποχρέωση:
 - για πληρωμή μετρητών ή άλλου χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου σε άλλη οντότητα, ή
 - για ανταλλαγή χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων ή χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων με άλλη οντότητα υπό όρους που είναι ενδεχομένως δυσμενέστεροι για την οντότητα, ή
- Σύμβαση που δύναται ή πρόκειται να διακανονιστεί με συμμετοχικούς τίτλους της οντότητας και είναι:
 - μη παράγωγο χρηματοοικονομικό μέσο για το οποίο η οντότητα υποχρεούται ή μπορεί να υποχρεούται να παραδώσει μεταβλητό αριθμό ιδίων συμμετοχικών τίτλων της οντότητας, ή
 - παράγωγο που δύναται ή πρόκειται να διακανονιστεί με τρόπο άλλο εκτός από την ανταλλαγή συγκεκριμένου ποσού μετρητών ή άλλου χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου έναντι συγκεκριμένου αριθμού ιδίων συμμετοχικών τίτλων της οντότητας.

Συμμετοχικός τίτλος είναι:

Οποιαδήποτε σύμβαση που αποδεικνύει το υπολειπόμενο δικαίωμα στα περιουσιακά στοιχεία μιας οικονομικής οντότητας αφού αφαιρεθούν οι υποχρεώσεις της.

Ένα χρηματοοικονομικό μέσο έχει δύο μέρη, το ένα συμβαλλόμενο μέρος πρέπει να έχει ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο και το άλλο συμβαλλόμενο μέρος πρέπει να έχει μια χρηματοοικονομική υποχρέωση ή ένα συμμετοχικό τίτλο.

Για παράδειγμα:

- Όταν μια οντότητα αυξάνει το κεφάλαιο της με την έκδοση μετοχών, ο συνδρομητής (κάτοχος) των μετοχών έχει ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο (την επένδυση) και ο εκδότης των μετοχών έχει ένα συμμετοχικό τίτλο (το μετοχικό κεφάλαιο), ή
- Όταν μια οντότητα αυξάνει το κεφάλαιό της με την έκδοση ομολόγων, ο συνδρομητής των ομολόγων έχει ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο (την επένδυση) και ο εκδότης των ομολόγων έχει μια χρηματοοικονομική υποχρέωση (τα ομόλογα), ή
- Όταν εκδίδεται τιμολόγιο στην πώληση αγαθών, η οντότητα που έχει πωλήσει τα αγαθά έχει ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο (την απαίτηση) και ο αγοραστής των αγαθών έχει μια χρηματοοικονομική υποχρέωση (το πληρωτέο ποσό).

1.2 ΣΤΟΧΟΣ

Ο στόχος αυτής της λογιστικής πολιτικής είναι να καθορίσει τις αρχές για την παρουσίαση, αναγνώριση, επιμέτρηση και γνωστοποίηση των χρηματοοικονομικών μέσων. Ο στόχος αυτής της πολιτικής είναι να παρέχει τεχνική λογιστική καθοδήγηση για την ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων, έτσι ώστε οι οικονομικές καταστάσεις να δίνουν μια αληθινή και δίκαιη εικόνα της χρηματοοικονομικής επίδοσης και της χρηματοοικονομικής θέσης της οντότητας δημόσιου τομέα. Η προαναφερθείσα πολιτική καταρτίζεται σύμφωνα με οδηγίες από όλα τα σχετικά Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα του Δημόσιου Τομέα (ΔΛΠΔΤ).

1.3 ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1.3.1 ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

1. Οι αρχές παρουσίασης όπως περιγράφονται στο Κεφάλαιο 2 αυτής της λογιστικής πολιτικής εφαρμόζονται από όλες τις οντότητες δημόσιου τομέα σε όλους τους τύπους χρηματοοικονομικών μέσων εκτός από:
 - (α) Τις συμμετοχές σε ελεγχόμενες οντότητες, συνδεδεμένες οντότητες ή κοινοπραξίες που αναγνωρίζονται σύμφωνα με τις σχετικές Λογιστικές Πολιτικές (Ξεχωριστές Οικονομικές Καταστάσεις, Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις ή Επενδύσεις σε Συνδεδεμένες Οντότητες και Κοινοπραξίες). Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, οι προαναφερθείσες Λογιστικές Πολιτικές απαιτούν ή επιτρέπουν σε μια οντότητα να αναγνωρίζει μια συμμετοχή σε ελεγχόμενη οντότητα, συνδεδεμένη οντότητα ή κοινοπραξία χρησιμοποιώντας τις αρχές των Κεφαλαίων 3, 4 και 5. Σε αυτές τις περιπτώσεις, οι οντότητες εφαρμόζουν τις απαιτήσεις αυτής της πολιτικής. Οι οντότητες θα εφαρμόσουν επίσης αυτήν την πολιτική σε όλα τα παράγωγα που σχετίζονται με συμμετοχές σε ελεγχόμενες οντότητες, συνδεδεμένες οντότητες ή κοινοπραξίες,
 - (β) Τα δικαιώματα και υποχρεώσεις εργοδοτών σύμφωνα με προγράμματα παροχών σε εργαζομένους (βλέπε Λογιστική Πολιτική στα Ωφελήματα Προσωπικού),
 - (γ) Τις υποχρεώσεις που απορρέουν από ασφαλιστήρια συμβόλαια. Ωστόσο, αυτή η πολιτική ισχύει για:
 - (i) Παράγωγα που είναι ενσωματωμένα σε ασφαλιστήρια συμβόλαια εάν τα Κεφάλαια 3, 4 και 5 απαιτούν από την οντότητα να τα αναγνωρίσει ξεχωριστά, και

- (ii) Συμβάσεις χρηματοοικονομικής εγγύησης, εάν ο εκδότης εφαρμόσει τα Κεφάλαια 3, 4 και 5 στην αναγνώριση και την επιμέτρηση των συμβολαίων. Επιπλέον στα σημεία (i) και (ii) πιο πάνω, μια οντότητα μπορεί να εφαρμόσει αυτή την πολιτική σε ασφαλιστήρια συμβόλαια τα οποία περιλαμβάνουν τη μεταφορά του χρηματοοικονομικού κινδύνου.
- (δ) Τα χρηματοοικονομικά μέσα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του διεθνούς λογιστικού προτύπου που ασχολείται με ασφαλιστήρια συμβόλαια επειδή περιέχουν χαρακτηριστικό προαιρετικής συμμετοχής. Ο εκδότης των μέσων αυτών απαλλάσσεται από την εφαρμογή στα χαρακτηριστικά αυτά των απαιτήσεων των παραγράφων 2.1 και 2.2 αυτής της πολιτικής που αναφέρονται στη διάκριση μεταξύ των χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων και των συμμετοχικών τίτλων. Ωστόσο, τα μέσα αυτά υπόκεινται σε όλες τις υπόλοιπες απαιτήσεις της πολιτικής αυτής. Επιπρόσθετα, η παρούσα πολιτική εφαρμόζεται στα παράγωγα που είναι ενσωματωμένα στα μέσα αυτά.
- (ε) Τα χρηματοοικονομικά μέσα, συμβάσεις και υποχρεώσεις που προκύπτουν από συναλλαγές παροχών που εξαρτώνται από την αξία των μετοχών εφαρμόζεται το σχετικό διεθνές λογιστικό πρότυπο που ασχολείται με συναλλαγές παροχών που εξαρτώνται από την αξία των μετοχών, εκτός από:
- (i) Συμβάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των παραγράφων 2 πιο κάτω, στις οποίες εφαρμόζεται αυτή η πολιτική, ή
- (ii) Την παράγραφο 2.3 της παρούσας πολιτικής, που θα εφαρμόζεται στις ίδιες μετοχές που αγοράζονται, πωλούνται, εκδίδονται ή ακυρώνονται σε σχέση με σχέδια συμμετοχικών δικαιωμάτων προαίρεσης εργαζομένων, προγράμματα αγοράς μετοχών εργαζομένων και κάθε άλλη συμφωνία συναλλαγής παροχών που εξαρτώνται από την αξία των μετοχών.
2. Η παρούσα πολιτική θα εφαρμόζεται στις συμβάσεις αγοράς ή πώλησης ενός μη χρηματοοικονομικού στοιχείου που μπορεί να διακανονιστεί τοις μετρητοίς (δηλαδή το ένα μέρος που πληρώνει στο άλλο ένα ποσό μετρητών ισοδύναμο με την αξία της σύμβασης, χωρίς φυσική παράδοση του υποκείμενου στοιχείου, π.χ. συμβόλαια με δικαίωμα μελλοντικής αγοράς που διακανονίζονται σε καθαρή βάση σε μετρητά) ή με άλλο χρηματοοικονομικό μέσο, ή με την ανταλλαγή χρηματοοικονομικών μέσων, ωσάν να ήταν οι συμβάσεις χρηματοοικονομικά μέσα, με την εξαίρεση συμβάσεων που συνάφθηκαν και συνεχίζουν να κατέχονται με σκοπό την παραλαβή ή την παράδοση μη χρηματοοικονομικού στοιχείου σύμφωνα με τις αναμενόμενες απαιτήσεις της οικονομικής οντότητας για την αγορά, πώληση ή χρήση του στοιχείου. Ωστόσο, αυτή η πολιτική εφαρμόζεται σε εκείνες τις συμβάσεις που ορίζει μια οντότητα ως επιμετρημένες σε δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος σύμφωνα με την παράγραφο 1.3.2 (5).

1.3.2 ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ

1. Οι αρχές αναγνώρισης και επιμέτρησης, όπως περιγράφονται στα Κεφάλαια 3, 4, 5 και 6 της παρούσας λογιστικής πολιτικής, εφαρμόζονται από όλες τις οντότητες δημόσιου τομέα σε όλους τους τύπους χρηματοοικονομικών μέσων εκτός από:
 - (α) Τις συμμετοχές σε ελεγχόμενες οντότητες, συνδεδεμένες οντότητες και κοινοπραξίες που αναγνωρίζονται σύμφωνα με τις σχετικές Λογιστικές Πολιτικές (Ξεχωριστές Οικονομικές Καταστάσεις, Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις ή Επενδύσεις σε Συνδεδεμένες Οντότητες και Κοινοπραξίες). Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, οι προαναφερθείσες Λογιστικές Πολιτικές απαιτούν ή επιτρέπουν σε μια οντότητα να αναγνωρίζει μια συμμετοχή σε ελεγχόμενη οντότητα, συνδεδεμένη οντότητα ή κοινοπραξία σύμφωνα με ορισμένες ή όλες τις απαιτήσεις της παρούσας λογιστικής πολιτικής. Οι οικονομικές οντότητες θα εφαρμόσουν επίσης την παρούσα λογιστική πολιτική σε όλα τα παράγωγα σε συμμετοχή σε ελεγχόμενη οντότητα, συνδεδεμένη οντότητα ή κοινοπραξία, εκτός εάν το παράγωγο πληροί τον ορισμό ενός συμμετοχικού τίτλου της οντότητας.
 - (β) Δικαιώματα και υποχρεώσεις μισθώσεων για τα οποία εφαρμόζεται η Λογιστική Πολιτική για Μισθώσεις. Ωστόσο:
 - (i) Απαιτήσεις χρηματοδοτικών μισθώσεων (δηλαδή καθαρής επένδυσης σε χρηματοδοτικές μισθώσεις) και απαιτήσεις λειτουργικών μισθώσεων που αναγνωρίζονται από εκμισθωτή υπόκεινται στις απαιτήσεις για την παύση αναγνώρισης και την απομείωση της παρούσας λογιστικής πολιτικής, και
 - (ii) Υποχρεώσεις μίσθωσης που αναγνωρίζονται από μισθωτή υπόκεινται στις απαιτήσεις της παραγράφου 3.4(1) της παρούσας λογιστικής πολιτικής για την παύση αναγνώρισης, και
 - (iii) Παράγωγα που είναι ενσωματωμένα σε μισθώσεις υπόκεινται στις απαιτήσεις για ενσωματωμένα παράγωγα της παρούσας λογιστικής πολιτικής.
 - (γ) Δικαιώματα και υποχρεώσεις εργοδοτών σύμφωνα με προγράμματα παροχών σε εργαζομένους στα οποία εφαρμόζεται η Λογιστική Πολιτική για Ωφελήματα Προσωπικού.
 - (δ) Χρηματοοικονομικά μέσα εκδοθέντα από την οντότητα που ανταποκρίνονται στον ορισμό του συμμετοχικού τίτλου (συμπεριλαμβανομένων δικαιωμάτων προαίρεσης και δικαιωμάτων αγοράς μετοχών) ή που απαιτούνται να ταξινομηθούν ως συμμετοχικοί τίτλοι σύμφωνα με την παράγραφο 2.1.2.1 ή την παράγραφο 2.1.2.2. Ωστόσο, ο κάτοχος τέτοιων συμμετοχικών τίτλων θα εφαρμόζει αυτή τη λογιστική πολιτική στα μέσα αυτά, εκτός αν πληρούν την εξαίρεση του σημείου (α), πιο πάνω.

- (ε) Δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από:
- (i) Ασφαλιστήριο συμβόλαιο εκτός των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων ενός εκδότη που απορρέουν από ένα ασφαλιστήριο συμβόλαιο που πληροί τον ορισμό του συμβολαίου χρηματοοικονομικής εγγύησης της παραγράφου 1.4, ή
 - (ii) Ένα συμβόλαιο που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής σχετικού διεθνούς λογιστικού προτύπου που ασχολείται με ασφαλιστήρια συμβόλαια διότι περιλαμβάνει ένα χαρακτηριστικό προαιρετικής συμμετοχής.
- Αυτή η λογιστική πολιτική εφαρμόζεται σε ένα παράγωγο που είναι ενσωματωμένο σε ένα συμβόλαιο εάν το παράγωγο δεν είναι το ίδιο ασφαλιστήριο συμβόλαιο (βλέπε παράγραφο 4.3). Μια οντότητα εφαρμόζει αυτή την λογιστική πολιτική σε συμβόλαια χρηματοοικονομικής εγγύησης, αλλά εφαρμόζει το σχετικό διεθνές λογιστικό πρότυπο που ασχολείται με ασφαλιστήρια συμβόλαια, εάν ο εκδότης επιλέξει να εφαρμόσει αυτό το πρότυπο στην αναγνώριση και επιμέτρησή τους. Παρά το σημείο (i) πιο πάνω, μια οντότητα μπορεί να εφαρμόσει αυτή τη λογιστική πολιτική σε άλλα ασφαλιστήρια συμβόλαια που περιέχουν τη μεταφορά χρηματοοικονομικού κινδύνου.
- (ζ) Οποιοδήποτε προθεσμιακό συμβόλαιο μεταξύ ενός αγοραστή και ενός πωλητή μετόχου για την αγορά ή πώληση μιας αποκτηθείσας δραστηριότητας που θα έχει ως αποτέλεσμα συνδυασμό δημόσιου τομέα στον οποίο θα εφαρμοστεί η Λογιστική Πολιτική για Συνδυασμούς Δημόσιου Τομέα σε μελλοντική ημερομηνία απόκτησης. Η διάρκεια του προθεσμιακού συμβολαίου δεν πρέπει να ξεπερνά ένα εύλογο χρονικό διάστημα που απαιτείται υπό κανονικές συνθήκες για να ληφθούν οποιεσδήποτε απαιτούμενες εγκρίσεις και να ολοκληρωθεί η συναλλαγή.
- (η) Δανειακές δεσμεύσεις άλλες από αυτές που περιγράφονται στην παράγραφο 1.3.2 (3). Ωστόσο, ένας εκδότης δανειακών δεσμεύσεων θα εφαρμόσει τις απαιτήσεις απομείωσης αυτής της πολιτικής σε δανειακές δεσμεύσεις που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας πολιτικής. Επίσης, όλες οι δανειακές υποχρεώσεις υπόκεινται στις απαιτήσεις περί διαγραφής αυτής της πολιτικής.
- (θ) Χρηματοοικονομικά μέσα, συμβάσεις και υποχρεώσεις σύμφωνα με συναλλαγές παροχών που εξαρτώνται από την αξία των μετοχών, εκτός από συμβάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των παραγράφων 4 και 5 πιο κάτω αυτής της πολιτικής στην οποία εφαρμόζεται αυτή η πολιτική.

- (ι) Δικαιώματα σε πληρωμές για την αποζημίωση της οντότητας για δαπάνες που οφείλει να αναλάβει για την εξόφληση μιας υποχρέωσης που αναγνωρίζει ως πρόβλεψη σύμφωνα με τη Λογιστική Πολιτική για Προβλέψεις, Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις και Ενδεχόμενες Απαιτήσεις ή για τα οποία, σε προγενέστερη περίοδο, αναγνώρισε μια πρόβλεψη σύμφωνα με την προαναφερθείσα πολιτική.
- (κ) Η αρχική αναγνώριση και αρχική επιμέτρηση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που απορρέουν από έσοδα από συναλλαγές χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης στις οποίες εφαρμόζεται η Λογιστική Πολιτική για τα Έσοδα από Συναλλαγές χωρίς Υποχρέωση Ανταπόδοσης (Φόροι και Μεταβιβάσεις). Μια υποχρέωση που αναγνωρίζεται αρχικά ως αποτέλεσμα όρων που επιβάλλονται στη χρήση ενός περιουσιακού στοιχείου δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής αυτής της πολιτικής και αντιμετωπίζεται στην Λογιστική Πολιτική για τα Έσοδα από Συναλλαγές χωρίς Υποχρέωση Ανταπόδοσης (Φόροι και Μεταβιβάσεις). Μετά την αρχική αναγνώριση, εάν οι περιστάσεις υποδηλώνουν ότι η αναγνώριση μιας υποχρέωσης σύμφωνα με τη Λογιστική Πολιτική για Έσοδα από Συναλλαγές χωρίς Υποχρέωση Ανταπόδοσης (Φόροι και Μεταβιβάσεις) δεν είναι πλέον κατάλληλη, μια οντότητα εξετάζει εάν μια χρηματοοικονομική υποχρέωση πρέπει να αναγνωριστεί σύμφωνα με αυτήν την πολιτική. Άλλες υποχρεώσεις που ενδέχεται να προκύψουν από έσοδα από συναλλαγές χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης αναγνωρίζονται και επιμετρούνται σύμφωνα με την παρούσα πολιτική εάν πληρούν τον ορισμό της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης σύμφωνα με την παράγραφο 1.4 και το Κεφάλαιο 2.
- (λ) Δικαιώματα και υποχρεώσεις βάσει συμφωνιών παραχώρησης υπηρεσιών στις οποίες ισχύει η Λογιστική Πολιτική για Συμφωνίες Παραχώρησης Υπηρεσιών: Παραχωρούσα Αρχή. Ωστόσο, οι χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που αναγνωρίζονται από την παραχωρούσα αρχή σύμφωνα με το μοντέλο χρηματοοικονομικής υποχρέωσης υπόκεινται στις διατάξεις της παύσης αναγνώρισης αυτής της πολιτικής.
2. Οι απαιτήσεις απομείωσης αυτής της πολιτικής θα εφαρμόζονται σε εκείνα τα δικαιώματα που προκύπτουν από συναλλαγές βάσει Εσόδων από Συναλλαγές με Υποχρέωση Ανταπόδοσης και Εσόδων από Συναλλαγές χωρίς Υποχρέωση Ανταπόδοσης (Φόροι και Μεταβιβάσεις) που δημιουργούν χρηματοοικονομικά μέσα για τους σκοπούς της αναγνώρισης κερδών ή ζημιών απομείωσης.

3. Οι πιο κάτω δανειακές δεσμεύσεις εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας πολιτικής:
- (α) Δανειακές δεσμεύσεις που η οικονομική οντότητα ορίζει ως χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος (βλέπε παράγραφο 4.2.2). Μια οντότητα που έχει πρακτική από προηγούμενες συναλλαγές πώλησης των περιουσιακών στοιχείων που προκύπτουν από τις δανειακές δεσμεύσεις της σε μικρό χρονικό διάστημα μετά τη δημιουργία τους, θα εφαρμόσει την πολιτική αυτή σε όλες τις δανειακές δεσμεύσεις της ίδιας κατηγορίας.
 - (β) Δανειακές δεσμεύσεις που μπορούν να διακανονιστούν συμψηφιστικά τοις μετρητοίς ή με την έκδοση άλλου χρηματοοικονομικού μέσου. Οι εν λόγω δανειακές δεσμεύσεις αποτελούν παράγωγα. Μία δανειακή δέσμευση δεν θεωρείται ότι έχει διακανονιστεί συμψηφιστικά απλά και μόνον επειδή το δάνειο εξοφλείται με δόσεις (για παράδειγμα, ένα ενυπόθηκο δάνειο για κατασκευή που εξοφλείται με δόσεις ανάλογα με την πρόοδο της κατασκευής).
 - (γ) Δεσμεύσεις παροχής δανείου με επιτόκια χαμηλότερα εκείνων της αγοράς (βλέπε παράγραφο 4.2.1(δ)).
4. Η παρούσα πολιτική εφαρμόζεται στις συμβάσεις αγοράς ή πώλησης μη χρηματοοικονομικών στοιχείων που μπορούν να διακανονιστούν συμψηφιστικά τοις μετρητοίς ή με άλλο χρηματοοικονομικό μέσο ή με την ανταλλαγή χρηματοοικονομικών μέσων, σαν να ήταν συμβόλαια χρηματοοικονομικά μέσα, με την εξαίρεση συμβάσεων που συνάφθηκαν και συνεχίζουν να κατέχονται με σκοπό την είσπραξη ή πώληση μη χρηματοοικονομικού στοιχείου σύμφωνα με τις αναμενόμενες απαιτήσεις της οικονομικής οντότητας για την αγορά, πώληση ή χρήση. Ωστόσο, η παρούσα πολιτική θα εφαρμόζεται στις συμβάσεις τις οποίες μία οντότητα επιλέγει να επιμετρά σε δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος σύμφωνα με την παράγραφο 5 πιο κάτω.
5. Μία σύμβαση αγοράς ή πώλησης μη χρηματοοικονομικού στοιχείου που μπορεί να διακανονιστεί συμψηφιστικά τοις μετρητοίς ή με άλλο χρηματοοικονομικό μέσο, ή με την ανταλλαγή χρηματοοικονομικών μέσων, σαν να ήταν η σύμβαση χρηματοοικονομικό μέσο, μπορεί να προσδιοριστεί αμετάκλητα να επιμετρείται σε δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος, ακόμη κι αν συνάφθηκε για το σκοπό της είσπραξης ή της πώλησης του μη χρηματοοικονομικού στοιχείου σύμφωνα με αναμενόμενες απαιτήσεις της οντότητας για τη αγορά, πώληση ή χρήση. Ο εν λόγω προσδιορισμός είναι δυνατός μόνο στην έναρξη της σύμβασης και μόνο εφόσον απαλείφει ή μειώνει αισθητά μια ανακολουθία στην αναγνώριση (ορισμένες φορές αναφερόμενη ως «λογιστική αναντιστοιχία») που διαφορετικά θα απέρρευε από την μη αναγνώριση της εν λόγω σύμβασης διότι εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας πολιτικής (βλέπε παράγραφο 4 πιο πάνω).

1.3.3 ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

1. Οι αρχές γνωστοποίησης όπως περιγράφονται στο Κεφάλαιο 7 αυτής της λογιστικής πολιτικής εφαρμόζονται από όλες τις οντότητες δημόσιου τομέα σε όλους τους τύπους χρηματοοικονομικών μέσων εκτός από:
 - (α) Τις συμμετοχές σε ελεγχόμενες οντότητες, συνδεδεμένες οντότητες ή κοινοπραξίες που αντιμετωπίζονται λογιστικά σύμφωνα με τις σχετικές Λογιστικές Πολιτικές (Ξεχωριστές Οικονομικές Καταστάσεις, Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις ή Επενδύσεις σε Συνδεδεμένες Οντότητες και Κοινοπραξίες). Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, οι προαναφερθείσες Λογιστικές Πολιτικές απαιτούν ή επιτρέπουν σε μια οντότητα να αναγνωρίζει μια συμμετοχή σε ελεγχόμενη οντότητα, συνδεδεμένη οντότητα ή κοινοπραξία χρησιμοποιώντας τις αρχές ταξινόμησης και επιμέτρησης της παρούσας λογιστικής πολιτικής. Σε αυτές τις περιπτώσεις, οι οντότητες θα εφαρμόζουν τις απαιτήσεις της παρούσας πολιτικής. Οι οντότητες θα εφαρμόσουν επίσης αυτήν την πολιτική σε όλα τα παράγωγα που σχετίζονται με συμμετοχές σε ελεγχόμενες οντότητες, συνδεδεμένες οντότητες ή κοινοπραξίες, εκτός αν το παράγωγο πληροί τον ορισμό του συμμετοχικού τίτλου όπως περιγράφεται στο Κεφάλαιο 2.
 - (β) Δικαιώματα και υποχρεώσεις εργοδοτών σύμφωνα με προγράμματα παροχών σε εργαζομένους, στα οποία ισχύει η Λογιστική Πολιτική για Ωφελήματα Προσωπικού.
 - (γ) Δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από ασφαλιστήρια συμβόλαια. Ωστόσο, αυτή η πολιτική ισχύει για:
 - (i) Παράγωγα που είναι ενσωματωμένα σε ασφαλιστήρια συμβόλαια εάν οι απαιτήσεις της παρούσας πολιτικής απαιτούν από την οντότητα να τα αναγνωρίσει ξεχωριστά, και
 - (ii) Εκδότη συμβολαίων χρηματοοικονομικής εγγύησης, εάν ο εκδότης εφαρμόσει την παρούσα πολιτική όσον αφορά την αναγνώριση και την επιμέτρηση των συμβολαίων.Επιπλέον στα σημεία (i) και (ii) πιο πάνω, μια οντότητα μπορεί να εφαρμόσει αυτή την πολιτική σε ασφαλιστήρια συμβόλαια τα οποία περιλαμβάνουν τη μεταφορά του χρηματοοικονομικού κινδύνου.
 - (δ) Χρηματοοικονομικά μέσα, συμβάσεις και υποχρεώσεις σύμφωνα με συναλλαγές παροχών που εξαρτώνται από την αξία των μετοχών, στα οποία εφαρμόζεται το σχετικό διεθνές λογιστικό πρότυπο που ασχολείται με συναλλαγές παροχών που εξαρτώνται από την αξία των μετοχών, εκτός από συμβάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1.3.2(5).
 - (ε) Μέσα που απαιτείται να ταξινομηθούν ως συμμετοχικοί τίτλοι σύμφωνα με την παράγραφο 2.1.2.

2. Οι αρχές γνωστοποίησης ισχύουν για αναγνωρισμένα και μη αναγνωρισμένα χρηματοοικονομικά μέσα. Τα αναγνωρισμένα χρηματοοικονομικά μέσα περιλαμβάνουν χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας πολιτικής. Τα μη αναγνωρισμένα χρηματοοικονομικά μέσα περιλαμβάνουν ορισμένα χρηματοοικονομικά μέσα τα οποία, αν και εκτός του πεδίου αναγνώρισης και επιμέτρησης αυτής της πολιτικής, εμπίπτουν στο πεδίο γνωστοποίησης της παρούσας πολιτικής (όπως ορισμένες δανειακές δεσμεύσεις).
3. Η αρχή της γνωστοποίησης ισχύει για συμβόλαια αγοράς ή πώλησης μη χρηματοοικονομικού στοιχείου που εμπίπτουν στο πεδίο αναγνώρισης και επιμέτρησης αυτής της πολιτικής.
4. Οι απαιτήσεις γνωστοποίησης για πιστωτικό κίνδυνο στις παραγράφους 7.3.2.1.1-7.3.2.1.4 εφαρμόζονται στα εισπρακτέα που απορρέουν από συναλλαγές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Λογιστικής Πολιτικής για Έσοδα από Συναλλαγές με Υποχρέωση Ανταπόδοσης και από συναλλαγές χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Λογιστικής Πολιτικής για Έσοδα από Συναλλαγές χωρίς Υποχρέωση Ανταπόδοσης (Φόροι και Μεταβιβάσεις) τα οποία δημιουργούν χρηματοοικονομικά μέσα για σκοπούς αναγνώρισης κέρδους ή ζημιάς απομείωσης σύμφωνα με την παράγραφο 1.3.2(2). Οποιαδήποτε αναφορά σε χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία ή χρηματοοικονομικά μέσα σε αυτές τις παραγράφους θα συμπεριλαμβάνει αυτά τα δικαιώματα εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.

1.4 ΟΡΙΣΜΟΙ

Αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές δωδεκαμήνου είναι το μέρος των αναμενόμενων πιστωτικών ζημιών καθ' όλη τη διάρκεια ζωής που αντιπροσωπεύει τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές που προκύπτουν από γεγονότα αθέτησης επί ενός χρηματοοικονομικού μέσου τα οποία είναι πιθανά εντός των 12 μηνών μετά την ημερομηνία αναφοράς.

Αποσβεσμένο κόστος χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή χρηματοοικονομικής υποχρέωσης είναι το ποσό στο οποίο επιμετρείται το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή η χρηματοοικονομική υποχρέωση κατά την αρχική αναγνώριση, μείον τις αποπληρωμές κεφαλαίου, συν ή μείον τη συσσωρευμένη απόσβεση με χρήση της μεθόδου του πραγματικού επιτοκίου τυχόν διαφορών ανάμεσα στο εν λόγω αρχικό ποσό και το ποσό στη λήξη και, για χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία, αναπροσαρμοσμένο με τυχόν προβλέψεις ζημιάς.

Χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο απομειωμένης πιστωτικής αξίας είναι ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο στο οποίο έχουν προκύψει ένα ή περισσότερα γεγονότα που έχουν επιζήμιες συνέπειες για τις εκτιμώμενες μελλοντικές ταμειακές ροές του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου. Στις ενδείξεις ότι ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο είναι απομειωμένης πιστωτικής αξίας περιλαμβάνονται παρατηρήσιμες πληροφορίες σχετικά με τα ακόλουθα γεγονότα:

- α) Σημαντική οικονομική δυσχέρεια του εκδότη ή του δανειολήπτη,
- β) Παραβίαση σύμβασης, όπως γεγονός αθέτησης ή καθυστέρησης,
- γ) Εκχώρηση στον δανειολήπτη μιας ή περισσότερων παραχωρήσεων από τον δανειστή ή τους δανειστές του δανειολήπτη, για λόγους οικονομικούς ή συμβατικούς που αφορούν την οικονομική δυσχέρεια του δανειολήπτη, τις οποίες παραχωρήσεις ο δανειστής ή οι δανειστές δεν θα εξέταζαν σε διαφορετική περίπτωση,
- δ) Αύξηση της πιθανότητας ο δανειολήπτης να πτωχεύσει ή να προβεί σε άλλη οικονομική αναδιοργάνωση,
- ε) Εξαφάνιση ενεργού αγοράς για το εν λόγω χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο λόγω οικονομικών δυσχερειών, ή
- στ) Αγορά ή δημιουργία χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου με μεγάλη έκπτωση, που αντανakλά τις πραγματοποιηθείσες πιστωτικές ζημιές.

Ενδέχεται να μην είναι εφικτό να προσδιοριστεί ένα μεμονωμένο διακριτό γεγονός, αλλά, αντίθετα, η συνδυασμένη επίπτωση μερικών γεγονότων μπορεί να είναι αυτή που έχει προκαλέσει την πιστωτική απομείωση χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων.

Πιστωτική ζημιά είναι η διαφορά ανάμεσα σε όλες τις συμβατικές ταμειακές ροές που απαιτούνται από μια οικονομική οντότητα σύμφωνα με τη σύμβαση και όλες τις ταμειακές ροές που η οικονομική οντότητα προσδοκά να λάβει (ήτοι όλες οι υστερήσεις ταμειακών ροών), προεξοφλημένες με βάση το αρχικό πραγματικό επιτόκιο (ή το πραγματικό επιτόκιο προσαρμοσμένο στον πιστωτικό κίνδυνο όταν πρόκειται για χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία απομειωμένης πιστωτικής αξίας που έχουν αγορασθεί ή δημιουργηθεί). Μία οικονομική οντότητα εκτιμά τις ταμειακές ροές λαμβάνοντας υπόψη όλους τους συμβατικούς όρους του χρηματοοικονομικού μέσου (για παράδειγμα, προπληρωμή, επέκταση, δικαιώματα προαίρεσης αγοράς και παρόμοια δικαιώματα) για την αναμενόμενη διάρκεια ζωής του εν λόγω χρηματοοικονομικού μέσου. Οι ταμειακές ροές που λαμβάνονται υπόψη περιλαμβάνουν ταμειακές ροές από την πώληση εξασφαλίσεων ή άλλων πιστωτικών ενισχύσεων που εμπεριέχονται στους συμβατικούς όρους. Υπάρχει η παραδοχή ότι η αναμενόμενη διάρκεια ζωής ενός χρηματοοικονομικού μέσου δύναται να εκτιμηθεί αξιόπιστα. Ωστόσο, στις σπάνιες περιπτώσεις στις οποίες η αναμενόμενη διάρκεια ζωής

ενός χρηματοοικονομικού μέσου δεν είναι εφικτό να εκτιμηθεί αξιόπιστα, η οικονομική οντότητα χρησιμοποιεί την υπολειπόμενη συμβατική διάρκεια του χρηματοοικονομικού μέσου.

Πιστωτικός κίνδυνος είναι ο κίνδυνος ένα από τα μέρη ενός χρηματοοικονομικού μέσου να προκαλέσει οικονομική ζημιά στο άλλο μέρος αθετώντας μια υποχρέωσή του.

Βαθμίδες διαβάθμισης πιστωτικού κινδύνου είναι η διαβάθμιση του πιστωτικού κινδύνου που βασίζεται στον κίνδυνο αθέτησης που εμπεριέχεται σε ένα χρηματοοικονομικό μέσο.

Πραγματικό επιτόκιο προσαρμοσμένο στον πιστωτικό κίνδυνο είναι το επιτόκιο που προεξοφλεί με ακρίβεια τις μελλοντικές καταβολές τοις μετρητοίς ή εισπράξεις για τη διάρκεια της αναμενόμενης ζωής του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου στο αποσβεσμένο κόστος ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου που αποτελεί αγορασμένο ή δημιουργημένο χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο απομειωμένης πιστωτικής αξίας.

Συναλλαγματικός κίνδυνος είναι ο κίνδυνος της διακύμανσης της δίκαιης αξίας ή των μελλοντικών ταμειακών ροών ενός χρηματοοικονομικού μέσου λόγω των μεταβολών στις συναλλαγματικές ισοτιμίες.

Παύση αναγνώρισης είναι η αφαίρεση ενός ήδη αναγνωρισμένου χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή μιας χρηματοοικονομικής υποχρέωσης από την κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης μιας οικονομικής οντότητας.

Παράγωγο είναι ένα χρηματοοικονομικό μέσο ή άλλο συμβόλαιο που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας πολιτικής και διαθέτει και τα τρία ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- (α) Η αξία του μεταβάλλεται σύμφωνα με τις μεταβολές καθορισμένου επιτοκίου, τιμής χρηματοοικονομικού μέσου, τιμής βασικού εμπορεύματος, συναλλαγματικής ισοτιμίας, δείκτη τιμών ή συντελεστών, πιστοληπτικής διαβάθμισης ή πιστωτικού δείκτη ή άλλης μεταβλητής, με την προϋπόθεση ότι, στην περίπτωση μη χρηματοοικονομικής μεταβλητής, η μεταβλητή δεν αφορά συγκεκριμένα έναν συμβαλλόμενο (ορισμένες φορές αποκαλείται ως «υποκείμενο»).
- (β) Δεν προϋποθέτει αρχική καθαρή επένδυση ή απαιτεί ελάχιστη αρχική επένδυση σε σχέση με άλλους τύπους συμβάσεων που έχουν παρόμοια συμπεριφορά στις μεταβολές των συνθηκών της αγοράς.
- (γ) Διακανονίζεται σε μελλοντική ημερομηνία.

Μερίσματα ή παρόμοιες διανομές είναι διανομές σε κατόχους συμμετοχικών τίτλων σε αναλογία της συμμετοχής τους σε συγκεκριμένη κατηγορία κεφαλαίου.

Μέθοδος του πραγματικού επιτοκίου είναι η μέθοδος που χρησιμοποιείται στον υπολογισμό του αποσβεσμένου κόστους ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού

στοιχείου ή μιας χρηματοοικονομικής υποχρέωσης και στον επιμερισμό και την αναγνώριση των εσόδων από τόκους ή των εξόδων για τόκους στα αποτελέσματα (πλεόνασμα ή έλλειμμα) κατά τη σχετική περίοδο.

Πραγματικό επιτόκιο είναι το επιτόκιο που προεξοφλεί με ακρίβεια μελλοντικές καταβολές ή εισπράξεις τοις μετρητοίς για την διάρκεια της αναμενόμενης ζωής του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης στην προ-αποσβέσεων λογιστική αξία ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή στο αποσβεσμένο κόστος μιας χρηματοοικονομικής υποχρέωσης.

Συμμετοχικός τίτλος είναι κάθε σύμβαση που αποδεικνύει ένα δικαίωμα στο υπόλοιπο που απομένει, εάν, από τα περιουσιακά στοιχεία μιας οικονομικής οντότητας, αφαιρεθούν οι υποχρεώσεις της.

Αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές είναι ο σταθμισμένος μέσος όρος των πιστωτικών ζημιών με συντελεστές στάθμισης τους αντίστοιχους κινδύνους αθέτησης.

Χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο είναι οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο που είναι:

- (α) Μετρητά,
- (β) Συμμετοχικός τίτλος άλλης οικονομικής οντότητας,
- (γ) Συμβατικό δικαίωμα:
 - (i) για τη λήψη μετρητών ή άλλου χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου από μία άλλη οικονομική οντότητα, ή
 - (ii) για ανταλλαγή χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων με όρους που είναι ευνοϊκοί για την οικονομική οντότητα, ή
- (δ) Σύμβαση που δύναται ή πρόκειται να διακανονιστεί με συμμετοχικούς τίτλους της ίδιας της οικονομικής οντότητας και είναι:
 - (i) μη παράγωγο για το οποίο η οικονομική οντότητα υποχρεούται ή μπορεί να υποχρεούται να λάβει μεταβλητό αριθμό των δικών της συμμετοχικών τίτλων, ή
 - (ii) παράγωγο που θα ή μπορεί να διακανονιστεί με τρόπο άλλο εκτός από την ανταλλαγή συγκεκριμένου ποσού μετρητών ή άλλου χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου έναντι συγκεκριμένου αριθμού συμμετοχικών τίτλων της ίδιας της οικονομικής οντότητας. Για το σκοπό αυτό στους συμμετοχικούς τίτλους της ίδιας οντότητας δεν συμπεριλαμβάνονται χρηματοοικονομικά μέσα με δικαίωμα αποπληρωμής που κατατάσσονται ως συμμετοχικοί τίτλοι (σύμφωνα με την παράγραφο 2.1.2.1), μέσα που επιβάλλουν στην οικονομική οντότητα την δέσμευση να παραδώσει σε τρίτους αναλογικό μερίδιο των καθαρών περιουσιακών στοιχείων της οικονομικής οντότητας μόνο σε περίπτωση εκκαθάρισης και κατατάσσονται ως συμμετοχικοί τίτλοι (σύμφωνα

με την παράγραφο 2.1.2.2), ή μέσα που αποτελούν συμβάσεις για την μελλοντική παραλαβή ή παράδοση συμμετοχικών τίτλων της ίδιας της οικονομικής οντότητας.

Σύμβαση χρηματοοικονομικής εγγύησης είναι μία σύμβαση η οποία απαιτεί συγκεκριμένες πληρωμές από τον εκδότη για την αποζημίωση του κατόχου έναντι ζημιάς που υπέστη από την αδυναμία συγκεκριμένου οφειλέτη να καταβάλλει εγκαίρως μια πληρωμή σύμφωνα με τους αρχικούς ή τροποποιημένους όρους χρεογράφου.

Χρηματοοικονομικό μέσο είναι οποιαδήποτε σύμβαση που δημιουργεί ταυτόχρονα ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο σε μια οικονομική οντότητα και μια χρηματοοικονομική υποχρέωση ή έναν συμμετοχικό τίτλο σε μια άλλη οικονομική οντότητα.

Χρηματοοικονομική υποχρέωση είναι οποιαδήποτε υποχρέωση που είναι:

(α) Συμβατικό δικαίωμα:

- (i) για παράδοση μετρητών ή άλλου χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου σε μία άλλη οικονομική οντότητα, ή
- (ii) για ανταλλαγή χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων με όρους που είναι δυσμενέστεροι για την οικονομική οντότητα, ή

(β) Σύμβαση που δύναται ή πρόκειται να διακανονιστεί με συμμετοχικούς τίτλους της ίδιας της οικονομικής οντότητας και είναι:

- (i) μη παράγωγο για το οποίο η οικονομική οντότητα υποχρεούται ή μπορεί να υποχρεούται να παραδώσει μεταβλητό αριθμό των δικών της συμμετοχικών τίτλων, ή
- (ii) παράγωγο που θα ή μπορεί να διακανονιστεί με τρόπο άλλο εκτός από την ανταλλαγή συγκεκριμένου ποσού μετρητών ή άλλου χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου έναντι συγκεκριμένου αριθμού συμμετοχικών τίτλων της ίδιας της οικονομικής οντότητας. Για το σκοπό αυτό, δικαιώματα, δικαιώματα προαίρεσης ή δικαιώματα αγοράς συγκεκριμένου αριθμού των συμμετοχικών τίτλων της οντότητας για συγκεκριμένο ποσό οποιουδήποτε νομίσματος είναι συμμετοχικοί τίτλοι εάν η οντότητα προσφέρει τα δικαιώματα, δικαιώματα προαίρεσης ή δικαιώματα αγοράς κατ' αναλογία σε όλους τους υφιστάμενους ιδιοκτήτες της ίδιας κατηγορίας μη παράγωγων συμμετοχικών τίτλων. Επίσης, για τους σκοπούς αυτούς στους συμμετοχικούς τίτλους της οντότητας δεν συμπεριλαμβάνονται χρηματοοικονομικά μέσα με δικαίωμα αποπληρωμής που κατατάσσονται ως συμμετοχικοί τίτλοι (σύμφωνα με την παράγραφο 2.1.2.1), μέσα που επιβάλλουν στην οικονομική οντότητα να παραδώσει σε τρίτους αναλογικό μερίδιο των καθαρών περιουσιακών στοιχείων

της οικονομικής οντότητας μόνο σε περίπτωση εκκαθάρισης και κατατάσσονται ως συμμετοχικοί τίτλοι (σύμφωνα με την παράγραφο 2.1.2.2), ή μέσα που αποτελούν συμβάσεις για την μελλοντική παραλαβή ή παράδοση των συμμετοχικών τίτλων της οικονομικής οντότητας.

Κατ' εξαίρεση, τίτλος που πληροί τον ορισμό της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης, κατατάσσεται ως συμμετοχικός τίτλος εάν έχει όλα τα χαρακτηριστικά και πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2.1.2.

Χρηματοοικονομική υποχρέωση στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος είναι μία χρηματοοικονομική υποχρέωση που καλύπτει έναν από τους ακόλουθους όρους:

- (α) Ανταποκρίνεται στον ορισμό του μέσου ως διακρατούμενο για εμπορία.
- (β) Κατά την αρχική αναγνώριση, προσδιορίζεται από την οικονομική οντότητα ως επιμετρούμενη στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος σύμφωνα με την παράγραφο 4.2.2 ή 4.3.2(3).
- (γ) προσδιορίζεται είτε κατά την αρχική αναγνώριση είτε μεταγενέστερα στην δίκαιη αξία ως επιμετρούμενη μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος σύμφωνα με την παράγραφο 6.7.1.

Βέβαιη δέσμευση είναι μία δεσμευτική συμφωνία για την ανταλλαγή μιας καθορισμένης ποσότητας πόρων σε καθορισμένη τιμή και σε καθορισμένη ημερομηνία ή ημερομηνίες στο μέλλον.

Προσδοκώμενη συναλλαγή είναι μία μελλοντική συναλλαγή που αναμένεται αλλά για την οποία δεν υπάρχει δέσμευση.

Προ αποσβέσεων λογιστική αξία ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου είναι το αποσβεσμένο κόστος ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου, πριν από την αναπροσαρμογή για τυχόν προβλέψεις ζημιών.

Συντελεστής αντιστάθμισης είναι η σχέση ανάμεσα στην ποσότητα του μέσου αντιστάθμισης και την ποσότητα του αντισταθμισμένου στοιχείου ως προς τη σχετική στάθμισή τους.

Μέσο αντιστάθμισης είναι ένα προσδιοριζόμενο παράγωγο ή (για αντιστάθμιση του κινδύνου μεταβολής των συναλλαγματικών ισοτιμιών μόνο) ένα προσδιοριζόμενο, μη παράγωγο χρηματοοικονομικό στοιχείο ή μια μη παράγωγη χρηματοοικονομική υποχρέωση της οποίας η δίκαιη αξία ή οι ταμειακές ροές αναμένεται να συμψηφίσουν τις μεταβολές της δίκαιης αξίας ή των ταμειακών ροών ενός προσδιοριζόμενου αντισταθμισμένου στοιχείου.

Αντισταθμισμένο στοιχείο είναι ένα περιουσιακό στοιχείο, μία υποχρέωση, μία βέβαιη δέσμευση, μία πολύ πιθανή προσδοκώμενη συναλλαγή ή μια καθαρή επένδυση σε

εκμετάλλευση στο εξωτερικό που (α) εκθέτει την οντότητα σε κίνδυνο μεταβολών της δίκαιης αξίας ή των μελλοντικών ταμειακών ροών, και (β) προσδιορίζεται ως αντισταθμισμένο.

Αποτελεσματικότητα αντιστάθμισης είναι ο βαθμός στον οποίο οι μεταβολές στην δίκαιη αξία ή οι ταμειακές ροές του αντισταθμισμένου στοιχείου που κατανέμονται σε αντισταθμισμένο κίνδυνο συμψηφίζονται από μεταβολές στην δίκαιη αξία ή τις ταμειακές ροές του μέσου αντιστάθμισης.

Διακρατούμενο για εμπορία χρηματοοικονομικό μέσο είναι χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή χρηματοοικονομική υποχρέωση που:

- (α) Αποκτήθηκε ή πραγματοποιήθηκε κυρίως για σκοπούς πώλησης ή επαναγοράς στο εγγύς μέλλον, ή
- (β) Αποτελεί κατά την αρχική αναγνώριση μέρος χαρτοφυλακίου προσδιορισμένων χρηματοοικονομικών μέσων που τελούν υπό κοινή διαχείριση και για τα οποία υπάρχουν τεκμηριωμένες ενδείξεις πρόσφατου σχεδίου βραχυπρόθεσμης αποκόμισης κερδών, ή
- (γ) Είναι παράγωγο (εκτός από παράγωγο που αποτελεί σύμβαση χρηματοοικονομικής εγγύησης ή καθορισμένο και αποτελεσματικό μέσο αντιστάθμισης).

Κίνδυνος επιτοκίου είναι ο κίνδυνος η δίκαιη αξία ή οι μελλοντικές ταμειακές ροές ενός χρηματοοικονομικού μέσου να παρουσιάσουν διακυμάνσεις εξαιτίας μεταβολών των επιτοκίων της αγοράς.

Αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές καθ' όλη τη διάρκεια ζωής είναι οι αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές που προκύπτουν από όλα τα πιθανά γεγονότα αθέτησης καθ' όλη την αναμενόμενη διάρκεια ζωής ενός χρηματοοικονομικού μέσου.

Κίνδυνος ρευστότητας είναι ο κίνδυνος να αντιμετωπίσει η οντότητα πρόβλημα στην εκπλήρωση υποχρεώσεων που συνδέονται με χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις, ο διακανονισμός των οποίων διενεργείται τοις μετρητής ή άλλα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία.

Δάνεια πληρωτέα είναι χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις, εκτός από τους βραχυπρόθεσμους πληρωτέους λογαριασμούς με συνήθεις πιστωτικούς όρους.

Πρόβλεψη ζημιάς είναι η πρόβλεψη για αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές επί χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων που επιμετρούνται σύμφωνα με την παράγραφο 4.1.1(2), απαιτήσεις από μισθώσεις, το συσσωρευμένο ποσό απομείωσης για χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που επιμετρούνται σύμφωνα με την παράγραφο 4.1.1(3) και η πρόβλεψη για τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές από δανειακές δεσμεύσεις και συμβάσεις χρηματοοικονομικής εγγύησης.

Κίνδυνος αγοράς είναι ο κίνδυνος η δίκαιη αξία ή οι μελλοντικές ταμειακές ροές ενός χρηματοοικονομικού μέσου να παρουσιάσουν διακυμάνσεις εξαιτίας μεταβολών στις τιμές της αγοράς. Ο κίνδυνος αγοράς περιλαμβάνει τρία είδη κινδύνου: συναλλαγματικό κίνδυνο, κίνδυνο επιτοκίου και άλλοι κίνδυνοι τιμών.

Κέρδος ή ζημιά τροποποίησης είναι το ποσό που προκύπτει από την αναπροσαρμογή της προ-αποσβέσεων λογιστικής αξίας ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου για να αντανakλά τις συμβατικές ταμειακές ροές κατόπιν επαναδιαπραγμάτευσης ή τροποποίησης.

Άλλοι κίνδυνοι τιμών είναι ο κίνδυνος η δίκαιη αξία ή οι μελλοντικές ταμειακές ροές ενός χρηματοοικονομικού μέσου να παρουσιάσουν διακυμάνσεις εξαιτίας μεταβολών στις τιμές της αγοράς (διαφορετικών από εκείνες που συνδέονται με τον κίνδυνο επιτοκίου ή τον συναλλαγματικό κίνδυνο) ανεξάρτητα από το εάν οι μεταβολές αυτές οφείλονται σε παράγοντες που αφορούν ειδικά το συγκεκριμένο χρηματοοικονομικό μέσο ή τον εκδότη του, ή σε παράγοντες που αφορούν όλα τα παρεμφερή χρηματοοικονομικά μέσα που αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης στην αγορά.

Ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο είναι **σε καθυστέρηση «ληξιπρόθεσμο»** όταν ένας αντισυμβαλλόμενος έχει παρουσιάσει αδυναμία καταβολής μιας πληρωμής κατά τον συμβατικά καθορισμένο χρόνο της εν λόγω πληρωμής.

Αγορασμένο ή δημιουργημένο χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο απομειωμένης πιστωτικής αξίας είναι χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο στο οποίο γίνεται απομείωση πιστωτικής αξίας κατά την αρχική αναγνώριση.

Διαθέσιμο μέσο είναι χρηματοοικονομικό μέσο που παρέχει στον κάτοχο το δικαίωμα να επιστρέψει το χρηματοοικονομικό μέσο στον εκδότη έναντι μετρητών ή άλλων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων ή που επιστρέφεται στον εκδότη αυτομάτως σε περίπτωση επέλευσης αβέβαιου μελλοντικού συμβάντος ή σε περίπτωση θανάτου ή συνταξιοδότησης του κατόχου του μέσου.

Ημερομηνία επαναταξινόμηση είναι η πρώτη ημέρα της πρώτης περιόδου αναφοράς μετά την αλλαγή στο επιχειρηματικό μοντέλο που υποχρεώνει μια οικονομική οντότητα να προχωρήσει σε επαναταξινόμηση των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων της.

Σύμβαση κανονικής παράδοσης είναι η αγορά ή πώληση ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου βάσει συμβολαίου οι όροι του οποίου απαιτούν παράδοση του περιουσιακού στοιχείου εντός του χρονικού περιθωρίου που καθορίζεται γενικά από κανονισμούς ή τους πρότυπους κανόνες της σχετικής αγοράς.

Κόστος συναλλαγών είναι το οριακό κόστος που αποδίδεται άμεσα στην απόκτηση, έκδοση ή διάθεση ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή μιας χρηματοοικονομικής υποχρέωσης. Οριακό κόστος θεωρείται το κόστος που η οικονομική οντότητα δεν θα είχε υποστεί εάν δεν είχε αποκτήσει, εκδώσει ή διαθέσει το χρηματοοικονομικό μέσο.

Οποιοσδήποτε άλλος όρος ορίζεται σε άλλες λογιστικές πολιτικές που έχουν εγκριθεί από την κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας, χρησιμοποιείται στην παρούσα λογιστική πολιτική με την ίδια έννοια που παρουσιάζεται σε αυτές τις λογιστικές πολιτικές.

2. ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

2.1 ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ / ΊΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Ο εκδότης ενός χρηματοοικονομικού μέσου ταξινομεί το μέσο, ή τα επιμέρους στοιχεία του, κατά την αρχική αναγνώριση ως **χρηματοοικονομική υποχρέωση, χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή συμμετοχικό τίτλο** σύμφωνα με την ουσία της συμβατικής διευθέτησης και τους **ορισμούς** της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης, του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου και του συμμετοχικού τίτλου.

2.1.1 ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΧΡΕΟΥΣ ΚΑΙ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

1. Ένα χρηματοοικονομικό μέσο ταξινομείται ως **συμμετοχικός τίτλος** (παρά χρηματοοικονομική υποχρέωση), αν και μόνον αν **και οι δύο** συνθήκες (α) και (β) πιο κάτω πληρούνται:

(α) Το μέσο δεν συμπεριλαμβάνει **καμία** συμβατική δέσμευση:

(i) Για παράδοση μετρητών ή άλλου χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου σε μια άλλη οικονομική οντότητα, ή

(ii) Να ανταλλάξει χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία ή χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις με άλλη οικονομική οντότητα με όρους που είναι δυνητικά δυσμενείς για τον εκδότη.

(β) Το μέσο δύναται να ή θα διακανονιστεί με τους συμμετοχικούς τίτλους του εκδότη, και είναι:

(i) Μη παράγωγο το οποίο δεν περιλαμβάνει καμία υποχρέωση για τον εκδότη να παραδώσει μεταβλητή ποσότητα των συμμετοχικών της τίτλων, ή

(ii) Παράγωγο που μπορεί να διακανονιστεί μόνον από τον εκδότη με την ανταλλαγή συγκεκριμένου ποσού μετρητών ή άλλου χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου με συγκεκριμένη ποσότητα των συμμετοχικών τίτλων της οντότητας. Για το σκοπό αυτό, οι συμμετοχικοί τίτλοι του εκδότη δεν περιλαμβάνουν μέσα που έχουν όλα τα χαρακτηριστικά και πληρούν τις προϋποθέσεις που περιγράφονται στην παράγραφο 2.1.2.1 ή στην παράγραφο 2.1.2.2, ή μέσα που αποτελούν συμβάσεις για την μελλοντική παραλαβή ή παράδοση των συμμετοχικών τίτλων του εκδότη.

2. Ένα κρίσιμο χαρακτηριστικό στη διαφοροποίηση της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης από το συμμετοχικό τίτλο (με εξαίρεση τις περιστάσεις που περιγράφονται στις παραγράφους 2.1.2.1 και 2.1.2.2) είναι η **ύπαρξη συμβατικής δέσμευσης ενός εκ των συμβαλλομένων του χρηματοοικονομικού μέσου** (τον εκδότη) είτε να παραδώσει μετρητά ή άλλο χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο στον άλλον συμβαλλόμενο (τον κάτοχο) ή να ανταλλάξει χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις με τον κάτοχο με όρους

που είναι **δυνητικά δυσμενείς για τον εκδότη** (το κρίσιμο χαρακτηριστικό μίας υποχρέωσης είναι η δέσμευση μεταφοράς οικονομικού οφέλους). Παρόλο που ο κάτοχος ενός συμμετοχικού τίτλου ενδέχεται να δικαιούται κατ' αναλογία μερίδιο μερισμάτων ή παρόμοιες διανομές, ή διανομές καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων, ο εκδότης δεν έχει συμβατική δέσμευση να προβεί σε τέτοιου είδους διανομές στις περισσότερες περιπτώσεις επειδή δεν μπορεί να απαιτηθεί από αυτόν να παραδώσει μετρητά ή άλλο χρηματοοικονομικό στοιχείο σε άλλον συμβαλλόμενο.

3. **Η ουσία ενός χρηματοοικονομικού μέσου, και όχι τόσο η νομική του μορφή διέπουν τη ταξινόμησή του στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης της οντότητας.** Η ουσία και η νομική μορφή συνήθως συμπίπτουν, αλλά αυτό δεν ισχύει πάντα. Μερικά χρηματοοικονομικά μέσα λαμβάνουν τη νομική μορφή συμμετοχικού τίτλου, αλλά είναι στην ουσία υποχρεώσεις ενώ άλλα μέσα μπορεί να συνδυάζουν χαρακτηριστικά συμμετοχικών τίτλων και χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων.
4. Μία συμβατική δέσμευση, συμπεριλαμβανομένης εκείνης που απορρέει από παράγωγο χρηματοοικονομικό μέσο, που μπορεί ή θα καταλήξει στη μελλοντική παραλαβή ή παράδοση των συμμετοχικών τίτλων του εκδότη, αλλά που δεν πληροί τους όρους στην παράγραφο 1 πιο πάνω, δεν είναι συμμετοχικός τίτλος. Κατ' εξαίρεση, τίτλος που πληροί τον ορισμό της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης, κατατάσσεται ως συμμετοχικός τίτλος εάν έχει όλα τα χαρακτηριστικά και πληροί τις προϋποθέσεις των παραγράφων 2.1.2.1 και 2.1.2.2.

2.1.2 ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ

2.1.2.1 ΜΕΣΟ ΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΠΟΠΛΗΡΩΜΗΣ («PUTTABLE»)

1. **Μέσο με δικαίωμα αποπληρωμής “puttable”** είναι χρηματοοικονομικό μέσο που παρέχει στον κάτοχο το δικαίωμα να επιστρέψει το χρηματοοικονομικό μέσο στον εκδότη έναντι μετρητών ή άλλων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων ή που επιστρέφεται στον εκδότη αυτομάτως σε περίπτωση επέλευσης αβέβαιου μελλοντικού συμβάντος ή σε περίπτωση θανάτου ή συνταξιοδότησης του κατόχου του μέσου.
2. Ένα χρηματοοικονομικό μέσο με δικαίωμα αποπληρωμής “puttable” **περιλαμβάνει συμβατική δέσμευση για τον εκδότη να επαναγοράσει ή να εξοφλήσει αυτό το μέσο έναντι μετρητών ή άλλου χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου κατά την άσκηση του αντίστοιχου δικαιώματος.** Κατ' εξαίρεση του ορισμού της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης, ένα μέσο που περιλαμβάνει δέσμευση αυτού του είδους κατατάσσεται ως συμμετοχικός τίτλος εάν έχει όλα τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- (α) Παρέχει το δικαίωμα στον κάτοχο αναλογικού μεριδίου στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία της οικονομικής οντότητας, σε περίπτωση εκκαθάρισης της οικονομικής οντότητας, και
 - (β) Το μέσο ταξινομείται στην κατηγορία των μέσων που υπάγεται σε δικαιώματα όλων των λοιπών κατηγοριών των μέσων, και
 - (γ) Όλα τα χρηματοοικονομικά μέσα στην κατηγορία των μέσων που υπάγεται σε δικαιώματα όλων των λοιπών κατηγοριών των μέσων, έχουν πανομοιότυπα χαρακτηριστικά, και
 - (δ) Πέραν της συμβατικής δέσμευσης για τον εκδότη να επαναγοράσει ή να εξοφλήσει αυτό το μέσο τοις μετρητοίς ή μέσω άλλου χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου, το μέσο δεν συμπεριλαμβάνει καμία συμβατική δέσμευση παράδοσης μετρητών ή άλλου χρηματοοικονομικού στοιχείου σε άλλη οικονομική οντότητα, ή να ανταλλάξει χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία ή χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις με άλλη οικονομική οντότητα υπό όρους που είναι δυνητικά δυσμενείς στην οικονομική οντότητα, και δεν είναι σύμβαση που δύναται ή πρόκειται να διακανονιστεί με ίδιους συμμετοχικούς τίτλους της οικονομικής οντότητας όπως καθορίζεται στην υποπαράγραφο (β) του ορισμού της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης, και
 - (ε) Οι συνολικές αναμενόμενες ταμειακές ροές αποδοτέες στο μέσο κατά τη διάρκεια ζωής του μέσου εφαρμόζονται επί της ουσίας στο πλεόνασμα ή στο έλλειμα, στη μεταβολή στα αναγνωρισμένα καθαρά περιουσιακά στοιχεία ή στη μεταβολή στην δίκαιη αξία των αναγνωρισμένων και μη αναγνωρισμένων καθαρών περιουσιακών στοιχείων της οικονομικής οντότητας κατά τη διάρκεια ζωής του μέσου (με εξαίρεση τυχόν επιδράσεις του μέσου).
3. Για να ταξινομηθεί ένα μέσο ως συμμετοχικός τίτλος, μαζί με όλα τα ως πιο πάνω χαρακτηριστικά του μέσου, ο εκδότης πρέπει να μην κατέχει άλλο χρηματοοικονομικό μέσο ή σύμβαση που έχει:
- (α) Συνολικές ταμειακές ροές που βασίζονται ουσιαστικά στο πλεόνασμα ή στο έλλειμα, στη μεταβολή στα αναγνωρισμένα καθαρά περιουσιακά στοιχεία ή στη μεταβολή στην δίκαιη αξία των αναγνωρισμένων και μη αναγνωρισμένων καθαρών περιουσιακών στοιχείων της οικονομικής οντότητας (με εξαίρεση τυχόν επιδράσεις αυτού του μέσου ή σύμβασης), και
 - (β) Την επίδραση ουσιαστικού περιορισμού ή ορισμού του ποσού της υπολειμματικής απόδοσης που θα λάβουν οι κάτοχοι του μέσου με δικαίωμα αποπληρωμής.

Για τους σκοπούς της εφαρμογής αυτής της προϋπόθεσης, η οικονομική οντότητα δεν θα λάβει υπόψη μη χρηματοοικονομικές συμβάσεις με κάτοχο μέσου που περιγράφεται στην παράγραφο 2.1.2.1(2) πιο πάνω, που έχουν συμβατικούς όρους και προϋποθέσεις που είναι παρόμοιοι με τους συμβατικούς όρους και

προϋποθέσεις ισοδύναμης σύμβασης που θα μπορούσε να υπάρξει μεταξύ μη-κατόχου μέσου και της εκδίδουσας οικονομικής οντότητας. Εάν η οικονομική οντότητα δεν μπορεί να προσδιορίσει εάν η προϋπόθεση εκπληρώνεται, δεν θα κατατάσσει το μέσο με δικαίωμα αποπληρωμής ως συμμετοχικό τίτλο.

2.1.2.2 ΜΕΣΑ, Η ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ, ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΣΤΗΝ ΟΝΤΟΤΗΤΑ ΤΗΝ ΔΕΣΜΕΥΣΗ ΝΑ ΠΑΡΑΔΩΣΕΙ ΣΕ ΤΡΙΤΟΥΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟ ΜΕΡΙΔΙΟ ΤΩΝ ΚΑΘΑΡΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΗΣ ΟΝΤΟΤΗΤΑΣ ΜΟΝΟ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗΣ

1. Κάποια χρηματοοικονομικά μέσα περιλαμβάνουν συμβατική δέσμευση για την εκδίδουσα οικονομική οντότητα, να παραδώσει σε άλλη οικονομική οντότητα, αναλογικό μερίδιο των καθαρών περιουσιακών της στοιχείων **μόνο σε περίπτωση εκκαθάρισης**. Η δέσμευση προκύπτει γιατί η εκκαθάριση είτε είναι βέβαιο να συμβεί και είναι εκτός του ελέγχου της οντότητας (π.χ. οικονομική οντότητα περιορισμένης χρονικής ισχύος), είτε είναι αβέβαιο να συμβεί αλλά είναι κατ' επιλογή του κατόχου του μέσου. Κατ' εξαίρεση του ορισμού της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης, ένα μέσο που περιλαμβάνει δέσμευση αυτού του είδους κατατάσσεται ως συμμετοχικός τίτλος εάν έχει όλα τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:
 - (α) Παρέχει το δικαίωμα στον κάτοχο αναλογικού μεριδίου των καθαρών περιουσιακών στοιχείων της οικονομικής οντότητας, σε περίπτωση εκκαθάρισης της οικονομικής οντότητας, και
 - (β) Το μέσο κατατάσσεται στην τάξη των μέσων που έπεται σε δικαιώματα όλων των λοιπών κατηγοριών μέσων, και
 - (γ) Όλα τα χρηματοοικονομικά μέσα στην κατηγορία μέσων που υπάγεται σε δικαιώματα όλων των λοιπών κατηγοριών των μέσων πρέπει έχουν πανομοιότυπη συμβατική δέσμευση για την εκδίδουσα οικονομική οντότητα να παραδώσει αναλογικό μερίδιο των καθαρών περιουσιακών της στοιχείων σε περίπτωση εκκαθάρισης.
2. Για να καταταχθεί ένα μέσο ως συμμετοχικός τίτλος, μαζί με όλα τα ως πιο πάνω χαρακτηριστικά του μέσου, ο εκδότης πρέπει να μην κατέχει άλλο χρηματοοικονομικό μέσο ή σύμβαση που έχει:
 - (α) Συνολικές ταμειακές ροές που βασίζονται ουσιαστικά στο πλεόνασμα ή στο έλλειμμα, στη μεταβολή στα αναγνωρισμένα καθαρά περιουσιακά στοιχεία ή στη μεταβολή στην δίκαιη αξία των αναγνωρισμένων και μη αναγνωρισμένων καθαρών περιουσιακών στοιχείων της οικονομικής οντότητας (με εξαίρεση τυχόν επιδράσεις αυτού του μέσου ή σύμβασης), και
 - (β) Την επίδραση ουσιαστικού περιορισμού ή ορισμού του ποσού της υπολειμματικής απόδοσης που θα λάβουν οι κάτοχοι του διαθέσιμου μέσου.

Για τους σκοπούς της εφαρμογής αυτής της προϋπόθεσης, η οικονομική οντότητα δεν θα λάβει υπόψη μη χρηματοοικονομικές συμβάσεις με κάτοχο μέσου που περιγράφεται στην παράγραφο 2.1.2.2(1) πιο πάνω, που έχουν συμβατικούς όρους και προϋποθέσεις που είναι παρόμοιοι με τους συμβατικούς όρους και προϋποθέσεις ισοδύναμης σύμβασης που θα μπορούσε να υπάρξει μεταξύ μη-κατόχου του μέσου και της εκδίδουσας οικονομικής οντότητας. Εάν η οικονομική οντότητα δεν μπορεί να προσδιορίσει εάν η προϋπόθεση εκπληρώνεται, δεν θα κατατάσσει το διαθέσιμο μέσο ως συμμετοχικό τίτλο.

2.1.3 ΕΠΑΝΑΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΠΟΠΛΗΡΩΜΗΣ («PUTTABLE») ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΟΝΤΟΤΗΤΑ ΝΑ ΠΑΡΑΔΩΣΕΙ ΣΕ ΤΡΙΤΟΥΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟ ΜΕΡΙΔΙΟ ΤΩΝ ΚΑΘΑΡΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΟΝΤΟΤΗΤΑΣ ΜΟΝΟ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗΣ

1. Μια οικονομική οντότητα θα κατατάσσει ένα χρηματοοικονομικό μέσο ως συμμετοχικό τίτλο σύμφωνα με την παράγραφο 2.1.2 από την ημερομηνία κατά την οποία έχει όλα τα χαρακτηριστικά και πληροί τις προϋποθέσεις που παρατίθενται στην παράγραφο αυτή. Μια οικονομική οντότητα θα επαναταξινομήσει ένα χρηματοοικονομικό μέσο από την ημερομηνία που το μέσο πάψει να έχει όλα τα χαρακτηριστικά ή να πληροί όλες τις προϋποθέσεις που παρατίθενται σ' αυτή την παράγραφο. Για παράδειγμα, εάν μια οικονομική οντότητα εξοφλήσει όλα τα εκδοθέντα μέσα που δεν έχουν δικαίωμα αποπληρωμής (“non-puttable”) και τυχόν διαθέσιμα μέσα που παραμένουν ανεξόφλητα έχουν όλα τα χαρακτηριστικά και πληρούν όλες τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2.1.2.1, η οικονομική οντότητα θα επαναταξινομήσει τα μέσα με δικαίωμα αποπληρωμής ως συμμετοχικούς τίτλους από την ημερομηνία που θα εξοφλήσει τα μέσα χωρίς δικαίωμα αποπληρωμής.
2. Μια οικονομική οντότητα αναγνωρίζει την επαναταξινόμηση ενός μέσου σύμφωνα με την παράγραφο 1 πιο πάνω ως ακολούθως:
 - (α) Θα επαναταξινομήσει ένα συμμετοχικό τίτλο ως χρηματοοικονομική υποχρέωση από την ημερομηνία κατά την οποία το μέσο πάψει να έχει όλα τα χαρακτηριστικά ή να πληροί όλες τις προϋποθέσεις που παρατίθενται στην παράγραφο 2.1.2. Η χρηματοοικονομική υποχρέωση θα επιμετράται στην δίκαιη αξία του μέσου κατά την ημερομηνία επαναταξινόμησης. Η οικονομική οντότητα θα αναγνωρίζει στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια τυχόν διαφορές μεταξύ της λογιστικής αξίας του συμμετοχικού τίτλου και της δίκαιης αξίας της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης κατά την ημερομηνία επαναταξινόμησης.

- (β) Θα επαναταξινομήσει μια χρηματοοικονομική υποχρέωση ως συμμετοχικό τίτλο από την ημερομηνία κατά την οποία το μέσο έχει όλα τα χαρακτηριστικά και πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2.1.2. Ένας συμμετοχικός τίτλος θα επιμετρείται στην λογιστική αξία της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης κατά την ημερομηνία επαναταξινόμησης.

2.1.4 ΌΡΟΙ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Ένα χρηματοοικονομικό μέσο μπορεί να απαιτεί από την οντότητα να καταβάλει μετρητά ή άλλο χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο, ή διαφορετικά να διευθετήσει με τέτοιο τρόπο ώστε να το καθιστούσε χρηματοοικονομική υποχρέωση, σε περίπτωση πραγματοποίησης ή μη μιας σειράς αβέβαιων μελλοντικών γεγονότων (ή βάση του αποτελέσματος αβέβαιων συνθηκών) που είναι πέραν του ελέγχου του εκδότη και του κατόχου του μέσου, όπως μια μεταβολή σε χρηματιστηριακό δείκτη, δείκτη τιμών καταναλωτή, επιτόκιο ή φορολογικές απαιτήσεις, ή τα μελλοντικά έσοδα του εκδότη, πλεόνασμα ή έλλειμα, ή λόγω αναλογίας χρέους προς ίδια κεφάλαια. Ο εκδότης τέτοιου μέσου δεν έχει άνευ όρων δικαίωμα να αποφύγει την καταβολή μετρητών ή άλλου χρηματοοικονομικού μέσου (ή άλλως να διακανονίσει με τέτοιο τρόπο που θα το καθιστούσε χρηματοοικονομική υποχρέωση). Συνεπώς, είναι χρηματοοικονομική υποχρέωση για τον εκδότη εκτός εάν:

- (α) Το τμήμα του ενδεχόμενου διακανονισμού για το οποίο θα μπορούσε να απαιτηθεί διακανονισμός τοις μετρητοίς ή με άλλο χρηματοοικονομικό μέσο (ή κατά τρόπο που θα το καθιστούσε χρηματοοικονομική υποχρέωση) δεν είναι γνήσιο,
- (β) Μπορεί να απαιτηθεί από τον εκδότη να διακανονίσει την δέσμευση τοις μετρητοίς ή με άλλο χρηματοοικονομικό μέσο (ή κατά τρόπο που θα το καθιστούσε χρηματοοικονομική δέσμευση) μόνο στην περίπτωση της εκκαθάρισης του εκδότη, ή
- (γ) Το μέσο έχει όλα τα χαρακτηριστικά και πληροί τις προϋποθέσεις στην παράγραφο 2.1.2.1.

2.1.5 ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Όταν ένα παράγωγο χρηματοοικονομικό μέσο παρέχει στο ένα μέρος τη δυνατότητα να επιλέξει τον τρόπο διακανονισμού (π.χ. ο εκδότης ή ο κάτοχος έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν διακανονισμό μέσω συμψηφισμού ή μέσω της ανταλλαγής μετοχών έναντι μετρητών), τότε αποτελεί χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή χρηματοοικονομική υποχρέωση εκτός αν όλοι οι εναλλακτικοί τρόποι συμψηφισμού θα κατέληγαν στην ταξινόμησή του ως συμμετοχικό τίτλο.

2.2 ΣΥΝΘΕΤΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΣΑ

Ο εκδότης ενός μη παράγωγου χρηματοοικονομικού μέσου αξιολογεί τους όρους του χρηματοοικονομικού μέσου ώστε να προσδιορίσει αν περιέχει **στοιχείο υποχρέωσης** καθώς και **στοιχείο καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων**. Τέτοια στοιχεία θα ταξινομηθούν ξεχωριστά ως χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις, χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία ή συμμετοχικοί τίτλοι, σύμφωνα με την παράγραφο 2.1.

2.3 ΊΔΙΕΣ ΜΕΤΟΧΕΣ

Αν μια οικονομική οντότητα **επαναποκτήσει τους ίδιους συμμετοχικούς τίτλους της**, τα μέσα αυτά («Ίδιες Μετοχές») **αφαιρούνται από τα καθαρά περιουσιακά στοιχεία/ίδια κεφάλαια**. Κατά την αγορά, πώληση, έκδοση ή ακύρωση ιδίων συμμετοχικών τίτλων της οντότητας δεν αναγνωρίζεται **κανένα κέρδος ή ζημιά** στο πλεόνασμα ή στο έλλειμμα. Τέτοιες Ίδιες Μετοχές μπορεί να αποκτώνται και να κατέχονται από την οντότητα ή από άλλα μέλη της οικονομικής οντότητας. **Το τίμημα** που καταβάλλεται ή λαμβάνεται αναγνωρίζεται απευθείας στα **καθαρά περιουσιακά στοιχεία/ίδια κεφάλαια**.

2.4. ΤΟΚΟΙ, ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ Η ΠΑΡΟΜΟΙΕΣ ΔΙΑΝΟΜΕΣ, ΖΗΜΙΕΣ ΚΑΙ ΚΕΡΔΗ

1. Τόκοι, μερίσματα ή παρόμοιες διανομές, ζημιές και κέρδη που αφορούν ένα χρηματοοικονομικό μέσο ή ένα τμήμα του το οποίο χαρακτηρίζεται ως χρηματοοικονομική υποχρέωση, αναγνωρίζονται ως **έσοδα ή έξοδα στο πλεόνασμα ή στο έλλειμμα**.
2. Οι **διανομές** προς τους κατόχους ενός **συμμετοχικού τίτλου** θα αναγνωρίζονται από την οντότητα απευθείας στα **καθαρά περιουσιακά στοιχεία/ίδια κεφάλαια**.
3. Το **κόστος συναλλαγών** που σχετίζεται με συναλλαγές στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία/ίδια κεφάλαια αναγνωρίζεται ως αφαίρεση από τα καθαρά περιουσιακά στοιχεία/ίδια κεφάλαια.

2.5 ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΣ ΕΝΟΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΜΙΑΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ

1. Ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο και μια χρηματοοικονομική υποχρέωση πρέπει να **συμψηφίζονται** και το **καθαρό ποσό** να απεικονίζεται στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης, **μόνον και μόνον όταν** η οντότητα:
 - (α) Έχει επί του παρόντος **νομικά ισχυρό δικαίωμα** να συμψηφίσει τα αναγνωρισμένα ποσά, και
 - (β) Προτίθεται είτε να προβεί σε **διακανονισμό του καθαρού υπολοίπου**, είτε να **εισπράξει το ποσό της απαίτησης εξοφλώντας ταυτόχρονα την υποχρέωση**.

2. Κατά την αναγνώριση της μεταβίβασης χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου που δεν πληροί τις προϋποθέσεις για παύση αναγνώρισης, η οντότητα δεν θα συμψηφίζει το μεταβιβαζόμενο στοιχείο και τη σχετιζόμενη υποχρέωση (βλέπε παράγραφο 3.2.5(1)).

3. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΓΡΑΦΗ

3.1 ΑΡΧΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

1. Μια οντότητα του δημόσιου τομέα αναγνωρίζει ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή μια χρηματοοικονομική υποχρέωση **μόνον και μόνον όταν, καθίσταται ένας εκ των συμβαλλομένων των συμβατικών προνοιών του χρηματοοικονομικού μέσου.**
2. Όταν μία οντότητα αναγνωρίζει για πρώτη φορά ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο, το ταξινομεί σύμφωνα με την παράγραφο 4.1 και το επιμετρά αρχικά σύμφωνα με την παράγραφο 5.1.1.
3. Όταν μία οντότητα αναγνωρίζει για πρώτη φορά μία χρηματοοικονομική υποχρέωση, την ταξινομεί σύμφωνα με την παράγραφο 4.2 και την επιμετρά αρχικά σύμφωνα με την παράγραφο 5.1.1(1).

3.2 ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΕΝΟΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

3.2.1 ΓΕΝΙΚΑ

1. Για ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις, οι παράγραφοι 2-6 πιο κάτω εφαρμόζονται σε ενοποιημένο επίπεδο. Συνεπώς, η οντότητα αρχικά **ενοποιεί όλες τις ελεγχόμενες οντότητες** σύμφωνα με τη Λογιστική Πολιτική για Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις και **στη συνέχεια εφαρμόζει τις παραγράφους 2-6** πιο κάτω στην προκύπτουσα οικονομική οντότητα.
2. Πριν την αξιολόγηση εάν, και σε ποια έκταση, είναι κατάλληλη η παύση αναγνώρισης σύμφωνα με τις παραγράφους 3-6 πιο κάτω, η οντότητα προσδιορίζει αν εκείνες οι παράγραφοι πρέπει να εφαρμοστούν σε **ένα μέρος ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου** (ή σε μέρος ομάδας παρόμοιων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων) **ή σε ολόκληρο το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο** (ή σε ομάδα παρόμοιων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων), ως εξής:
 - (α) Οι παράγραφοι 3-6 εφαρμόζονται σε **μέρος ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου** (ή σε μέρος μιας ομάδας παρόμοιων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων), **όταν και μόνον όταν**, το μέρος

που εξετάζεται για παύση αναγνώρισης πληροί μία από τις ακόλουθες τρεις προϋποθέσεις:

- (i) Το μέρος αποτελείται μόνον από προσδιοριζόμενες ταμειακές ροές από χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο (ή από ομάδα παρόμοιων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων). Για παράδειγμα, όταν η οντότητα συνάπτει συμφωνία για διαχωρισμό τοκομεριδίου σύμφωνα με την οποία ο αντισυμβαλλόμενος έχει δικαίωμα επί των ταμειακών ροών που προέρχονται από τόκους αλλά όχι επί των κυρίων ταμειακών ροών ενός χρεογράφου, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 3-6 στις ταμειακές ροές που προέρχονται από τόκους, ή
 - (ii) Το μέρος αποτελείται μόνον από κατ' αναλογία (πλήρως ανάλογο) μερίδιο των ταμειακών ροών από χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο (ή από ομάδα παρόμοιων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων). Για παράδειγμα, όταν η οντότητα συνάπτει συμφωνία βάσει της οποίας ο αντισυμβαλλόμενος λαμβάνει τα δικαιώματα επί του 90 τοις εκατό όλων των ταμειακών ροών ενός χρεογράφου, οι παράγραφοι 3-6 εφαρμόζονται στο 90 τοις εκατό εκείνων των εν λόγω ταμειακών ροών. Αν οι αντισυμβαλλόμενοι είναι περισσότεροι του ενός, κάθε αντισυμβαλλόμενος δεν απαιτείται να κατέχει κατ' αναλογία μερίδιο των ταμειακών ροών με την προϋπόθεση να έχει η μεταβιβάζουσα οικονομική οντότητα ένα πλήρως κατ' αναλογία μερίδιο, ή
 - (iii) Το μέρος αποτελείται μόνον από κατ' αναλογία (πλήρως ανάλογο) μερίδιο των ειδικώς προσδιοριζόμενων ταμειακών ροών από χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο (ή από ομάδα παρόμοιων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων). Για παράδειγμα, όταν η οντότητα συνάπτει συμφωνία βάσει της οποίας ο αντισυμβαλλόμενος λαμβάνει τα δικαιώματα επί του 90 τοις εκατό από τις ταμειακές ροές που προέρχονται από τόκους ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου, οι παράγραφοι 3-6 εφαρμόζονται στο 90 τοις εκατό εκείνων των ταμειακών ροών που προέρχονται από τόκους. Αν οι αντισυμβαλλόμενοι είναι περισσότεροι του ενός, κάθε αντισυμβαλλόμενος δεν απαιτείται να κατέχει κατ' αναλογία μερίδιο των ταμειακών ροών με την προϋπόθεση να έχει η μεταβιβάζουσα οικονομική οντότητα ένα πλήρως κατ' αναλογία μερίδιο.
- (β) Σε κάθε άλλη περίπτωση, οι παράγραφοι 3-6 εφαρμόζονται σε **ολόκληρο το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο** (ή σε ολόκληρη την ομάδα παρόμοιων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων). Για παράδειγμα, όταν η οντότητα μεταφέρει (i) τα δικαιώματα για τα πρώτα ή τελευταία 90 τοις εκατόν των εισπράξεων από ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο (ή από μια ομάδα χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων), ή (ii) τα

δικαιώματα για τα πρώτα 90 τοις εκατόν των εισπράξεων από μία ομάδα ομάδας απαιτήσεων, αλλά προσφέρει διασφάλιση να αποζημιώσει τον αγοραστή για τυχόν πιστωτικές ζημιές μέχρι και 8 τοις εκατόν του ονομαστικού ποσού των απαιτήσεων, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 3-6 σε ολόκληρο το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο (ή σε ομάδα παρόμοιων χρηματοοικονομικών στοιχείων).

Στις παραγράφους 3-6 και 3.2.2(1)-(3) πιο κάτω, ο ορισμός «χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο» αναφέρεται είτε σε μέρος ενός χρηματοοικονομικού στοιχείου (ή σε μέρος ομάδας παρόμοιων χρηματοοικονομικών στοιχείων) όπως αναγνωρίζονται στο μέρος (α) πιο πάνω, είτε, σε διαφορετική περίπτωση, σε ολόκληρο το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο (ή την ομάδα παρόμοιων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων).

- 3 Η οικονομική οντότητα **διαγράφει** ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο **όταν και μόνον όταν**:
 - (α) Τα **συμβατικά δικαιώματα επί των ταμειακών ροών** από το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο έχουν **λήξει ή παραιτηθεί**, ή
 - (β) **Μεταβιβάζει το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο** όπως καθορίζεται στις παραγράφους 4 και 5 πιο κάτω και η μεταφορά πληροί τις προϋποθέσεις για παύση αναγνώρισης σύμφωνα με την παράγραφο 6 πιο κάτω.
(Βλέπε παράγραφο 3.3 για την κανονική παράδοση χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων)
4. Η οικονομική οντότητα **μεταβιβάζει ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο όταν και μόνο όταν, είτε**:
 - (α) **Μεταβιβάζει τα συμβατικά δικαιώματα** επί των ταμειακών ροών του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου, ή
 - (β) **Διατηρεί τα συμβατικά δικαιώματα** επί των ταμειακών ροών ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου, αλλά **αναλαμβάνει συμβατική δέσμευση να καταβάλλει** τις ταμειακές ροές σε έναν ή περισσότερους παραλήπτες, βάσει συμφωνίας που πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 5 πιο κάτω.
5. Όταν η οντότητα διατηρεί τα συμβατικά δικαιώματα επί των ταμειακών ροών ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου (το «αρχικό περιουσιακό στοιχείο»), αλλά αναλαμβάνει μία συμβατική δέσμευση να πληρώσει εκείνες τις ταμειακές ροές σε μία ή περισσότερες οικονομικές οντότητες (οι «παρεπόμενοι παραλήπτες») η οντότητα αντιμετωπίζει τη συναλλαγή ως μεταβίβαση χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου **όταν και μόνον όταν** και οι τρεις ακόλουθες προϋποθέσεις πληρούνται:

- (α) Η οντότητα **δεν έχει δέσμευση να καταβάλει τα ποσά** στους παρεπόμενους παραλήπτες **εκτός αν εισπράξει ισότιμα ποσά** από το αρχικό περιουσιακό στοιχείο. Οι βραχυπρόθεσμες προκαταβολές από την οντότητα με δικαίωμα πλήρους ανάκτησης του ποσού που εκταμιεύτηκε συν τους σωρευμένους τόκους δεν παραβιάζουν τον όρο αυτόν.
- (β) Οι όροι της σύμβασης μεταβίβασης **απαγορεύουν** στην οντότητα να **πωλήσει** ή να **δεσμεύσει** το αρχικό περιουσιακό στοιχείο παρά μόνον ως εγγύηση της καταβολής των ταμειακών ροών στους παρεπόμενους παραλήπτες.
- (γ) Η οντότητα **έχει δέσμευση να εμβάσει** κάθε ταμειακή ροή που εισπράττει για λογαριασμό των παρεπόμενων παραληπτών **χωρίς ουσιαστική καθυστέρηση**. Επιπροσθέτως, η οικονομική οντότητα **δεν επιτρέπεται να επανεπενδύσει** τέτοιες ταμειακές ροές, παρά μόνο για επενδύσεις σε μετρητά ή αντίστοιχα μετρητών κατά τη διάρκεια της σύντομης περιόδου του διακανονισμού που διαρκεί από την ημερομηνία της είσπραξης μέχρι την καθορισμένη ημερομηνία του εμβάσματος προς τους παρεπόμενους παραλήπτες και με τον όρο ότι οι τόκοι που λαμβάνονται από τις επενδύσεις αυτές μεταβιβάζονται στους παρεπόμενους παραλήπτες.
6. Όταν η οικονομική οντότητα μεταβιβάζει ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο (βλέπε παράγραφο 4 πιο πάνω), αξιολογεί την έκταση κατά την οποία έχουν διατηρηθεί οι κίνδυνοι και τα οφέλη της κυριότητας του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου. Στην περίπτωση αυτή:
- (α) Αν η οντότητα **μεταβιβάσει ουσιαστικά όλους τους κινδύνους και τα οφέλη** της κυριότητας του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου, η οντότητα θα **πάψει να αναγνωρίζει** το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο και θα αναγνωρίσει ως περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις κάθε δικαίωμα και υποχρέωση που δημιουργήθηκε ή διατηρήθηκε κατά τη μεταβίβαση.
- (β) Αν η οντότητα **διατηρήσει ουσιαστικά όλους τους κινδύνους και τα οφέλη** της κυριότητας του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου, η οντότητα **θα συνεχίσει να αναγνωρίζει** το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο.
- (γ) Αν η οντότητα **δεν έχει ούτε μεταβιβάσει ούτε διατηρήσει ουσιαστικά όλους τους κινδύνους και τα οφέλη** της κυριότητας του χρηματοοικονομικού μέσου, η οντότητα θα προσδιορίσει αν έχει διατηρήσει τον **έλεγχο** του χρηματοοικονομικού μέσου. Στην περίπτωση αυτή:
- (i) Αν η οντότητα **δεν έχει διατηρήσει τον έλεγχο, παύει να αναγνωρίζει** το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο και θα **αναγνωρίσει** ως περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις όλα τα **δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που δημιουργήθηκαν ή διατηρήθηκαν στα πλαίσια της μεταβίβασης**.

(ii) Αν η οντότητα έχει **διατηρήσει τον έλεγχο**, θα συνεχίσει να **αναγνωρίζει** το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο στο βαθμό που συνεχίζει η ανάμειξή της στο χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο (βλέπε παράγραφο 3.2.4(1)).

7. Το ακόλουθο διάγραμμα απεικονίζει τη διαδικασία όπως περιγράφεται στις παραγράφους 1-6 πιο πάνω.

ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΕΝΟΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Παράγραφος 3.2.1 (1) Ενοποίηση όλων των ελεγχόμενων οντοτήτων

Παράγραφος 3.2.1 (2) Προσδιορισμός αν οι αρχές παύσης αναγνώρισης εφαρμόζονται σε ένα μέρος χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου (ή σε μέρος ομάδας παρόμοιων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων) ή σε ολόκληρο χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο (ή σε ομάδα παρόμοιων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων).

Παράγραφος 3.2.1 (3) Έχουν λήξει ή απαλλαχτεί τα συμβατικά δικαιώματα επί των ταμιακών ροών από το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο;

Ναι

Παύση αναγνώρισης του περιουσιακού στοιχείου

Όχι

Παράγραφος 3.2.1 (4) Έχει μεταφέρει η οντότητα τα συμβατικά δικαιώματα επί των ταμιακών ροών του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου;

Ναι

Ναι

Όχι

Διατηρεί η οντότητα τα συμβατικά δικαιώματα επί των ταμιακών ροών του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου, αλλά έχει αναλάβει συμβατική δέσμευση να καταβάλει τις ταμιακές ροές σε έναν ή περισσότερους παραλήπτες; (**Βλέπε παράγραφο 3.2.1 (5)**)

Όχι

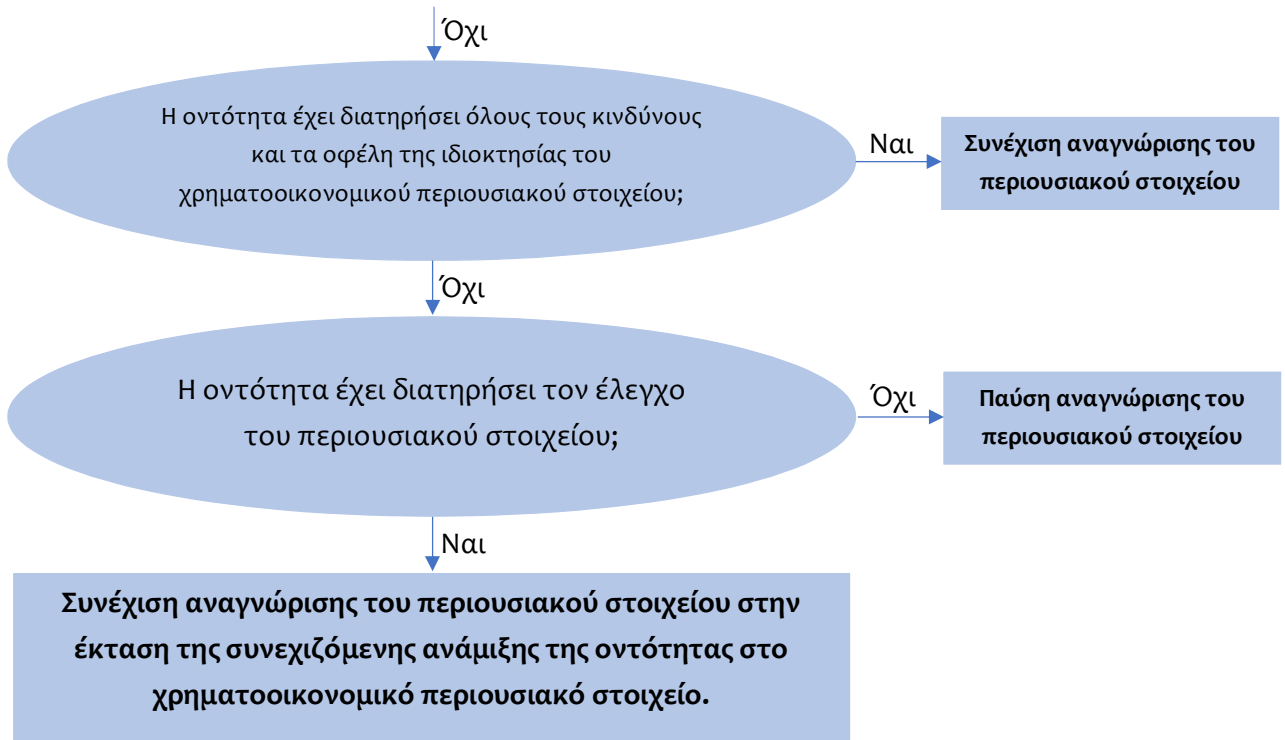
Συνέχιση αναγνώρισης του περιουσιακού στοιχείου

Ναι

Παράγραφος 3.2.1 (6) Η οντότητα έχει μεταβιβάσει όλους τους κινδύνους και τα οφέλη της ιδιοκτησίας του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου;

Ναι

Παύση αναγνώρισης του περιουσιακού στοιχείου

Πηγή: Προσχέδιο 62 Χρηματοοικονομικά μέσα, ΣΔΛΠΔΤ

3.2.2 ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΛΗΡΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΔΙΑΓΡΑΦΗ

1. Αν η οντότητα μεταβιβάσει χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο στο πλαίσιο μεταβίβασης που πληροί τις προϋποθέσεις για ολοκληρωτική διαγραφή και διατηρεί το δικαίωμα να εξυπηρετεί το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο έναντι αμοιβής, αναγνωρίζει είτε **απαίτηση διαχείρισης** είτε **υποχρέωση διαχείρισης** για εκείνο το συμβόλαιο διαχείρισης. Εάν η **αμοιβή** που θα ληφθεί **δεν αναμένεται να αποζημιώσει επαρκές** την οντότητα για τη διαχείριση, αναγνωρίζεται **υποχρέωση διαχείρισης** στην δίκαιη αξία της. Αν η **αμοιβή** που θα ληφθεί **αναμένεται ότι θα είναι επαρκής αποζημίωση** για τη διαχείριση, θα αναγνωριστεί **διαχειριστική απαίτηση**, το ποσό της οποίας θα προσδιοριστεί βάσει του επιμερισμού της λογιστικής αξίας του μεγαλύτερου χρηματοοικονομικού στοιχείου, σύμφωνα με την παράγραφο 4 πιο κάτω.
2. Αν, λόγω της μεταβίβασης, ολόκληρο το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο πάψει να αναγνωρίζεται αλλά η μεταβίβαση καταλήγει στην απόκτηση νέου χρηματοοικονομικού στοιχείου ή την ανάληψη νέας χρηματοοικονομικής υποχρέωσης από την οικονομική οντότητα ή σε υποχρέωση διαχείρισης, η οικονομική οντότητα αναγνωρίζει το νέο χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο, τη χρηματοοικονομική υποχρέωση ή τη υποχρέωση διαχείρισης σε δίκαιη αξία.
3. Κατά την παύση αναγνώρισης ολόκληρου του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου, η **διαφορά** μεταξύ:
 - (α) Της **λογιστικής αξίας** (που επιμετρήθηκε την ημερομηνία παύσης αναγνώρισης), και
 - (β) Του **ανταλλάγματος που λήφθηκε** (συμπεριλαμβανομένου κάθε νέου περιουσιακού στοιχείου που λαμβάνεται μείον κάθε νέας υποχρέωσης που αναλαμβάνεται)θα αναγνωρίζεται στο **πλεόνασμα ή στο έλλειμμα**.
4. Εάν το μεταβιβαζόμενο περιουσιακό στοιχείο είναι μέρος ενός μεγαλύτερου χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου (π.χ. όταν μια οντότητα μεταβιβάζει ταμειακές ροές που προέρχονται από τόκους που είναι μέρος χρεογράφου, βλέπε παράγραφο 3.2.1(2)(α) και ολόκληρο το μεταβιβαζόμενο μέρος πληροί τις προϋποθέσεις για παύση αναγνώρισης, η προηγούμενη λογιστική αξία του μεγαλύτερου χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου θα διαχωριστεί μεταξύ το μέρος που συνεχίζεται να αναγνωρίζεται και το μέρος που έχει διαγραφεί, βάσει των σχετικών δίκαιων αξιών από τα μέρη την ημερομηνία της μεταβίβασης. Για το σκοπό αυτό, μία απαίτηση διαχείρισης που διατηρείται θα αντιμετωπίζεται ως μέρος που συνεχίζει να αναγνωρίζεται. Η διαφορά μεταξύ:

(α) Της λογιστικής αξίας (που επιμετρήθηκε την ημερομηνία παύσης αναγνώρισης) που έχει επιμεριστεί στο μέρος που διαγράφηκε, και

(β) Το αντάλλαγμα που λήφθηκε για το μέρος που διαγράφηκε (συμπεριλαμβανομένου κάθε νέου περιουσιακού στοιχείου που λαμβάνεται μείον κάθε νέας υποχρέωσης που αναλαμβάνεται)

θα αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή στο έλλειμμα.

5. Όταν η οικονομική οντότητα κατανέμει την προηγούμενη λογιστική αξία ενός μεγαλύτερου χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ανάμεσα σε μέρος που συνεχίζει να αναγνωρίζεται και σε μέρος που έχει πάψει να αναγνωρίζεται, **η δίκαιη αξία εκείνου του μέρους που συνεχίζει να αναγνωρίζεται πρέπει να επιμετρηθεί.** Όταν η οικονομική οντότητα έχει ιστορικό πώλησης μερών που είναι παρόμοια στο μέρος που συνεχίζει να αναγνωρίζεται ή υπάρχουν άλλες συναλλαγές στην αγορά για τέτοια μέρη, οι πρόσφατες τιμές των πραγματικών συναλλαγών παρέχουν την καλύτερη εκτίμηση της δίκαιης αξίας του. Όταν δεν υπάρχουν τιμές αναφοράς ή πρόσφατες συναλλαγές στην αγορά προς υποστήριξη της δίκαιης αξίας εκείνου του μέρους που συνεχίζει να αναγνωρίζεται, η καλύτερη εκτίμηση της δίκαιης αξίας είναι η διαφορά μεταξύ της δίκαιης αξίας του μεγαλύτερου χρηματοοικονομικού στοιχείου ως σύνολο και της ανταλλαγής που λήφθηκε από τον εκδοχέα για το μέρος που διαγράφηκε.

3.2.3 ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΛΗΡΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΑΥΣΗΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ

Αν μια μεταβίβαση **δεν καταλήγει σε παύση αναγνώρισης** επειδή η οντότητα έχει διατηρήσει ουσιαστικά όλους τους κινδύνους και τα οφέλη του μεταβιβαζόμενου περιουσιακού στοιχείου, η οντότητα συνεχίζει να αναγνωρίζει ολόκληρο το μεταβιβαζόμενο περιουσιακό στοιχείο και αναγνωρίζει χρηματοοικονομική υποχρέωση για το αντάλλαγμα που λήφθηκε. Σε μεταγενέστερες περιόδους, η οικονομική οντότητα αναγνωρίζει κάθε έσοδο από το μεταβιβαζόμενο περιουσιακό στοιχείο και κάθε έξοδο που ανέλαβε από τη χρηματοοικονομική υποχρέωση.

3.2.4 ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΗ ΑΝΑΜΕΙΞΗ ΟΝΤΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΜΕΤΑΒΙΒΑΖΟΜΕΝΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

1. Αν η οικονομική οντότητα ούτε μεταβιβάζει ούτε διατηρεί ουσιαστικά όλους τους κινδύνους και τα οφέλη της ιδιοκτησίας ενός μεταβιβαζόμενου περιουσιακού στοιχείου και διατηρεί τον έλεγχο του μεταβιβαζόμενου περιουσιακού στοιχείου, η οικονομική οντότητα συνεχίζει να αναγνωρίζει το μεταβιβαζόμενο περιουσιακό στοιχείο στο βαθμό της έκτασης της συνεχιζόμενης ανάμειξής της. Η έκταση της συνεχιζόμενης ανάμειξης της οντότητας στο μεταβιβαζόμενο περιουσιακό στοιχείο είναι η έκταση μέχρι την οποία εκτίθεται σε μεταβολές της αξίας του μεταβιβαζόμενου περιουσιακού στοιχείου. Για παράδειγμα:

- (α) Όταν η συνεχιζόμενη ανάμειξη τη οντότητας λαμβάνει τη μορφή της εγγύησης του μεταβιβαζόμενου περιουσιακού στοιχείου, η έκταση της συνεχιζόμενης ανάμειξης της οικονομικής οντότητας αντιπροσωπεύεται από τη χαμηλότερη αξία μεταξύ:
- (i) του ποσού του περιουσιακού στοιχείου, και
 - (ii) του μέγιστου ποσού του ληφθέντος ανταλλάγματος που η οντότητα θα μπορούσε να υποχρεωθεί να επιστρέψει («το ποσό της εγγύησης»).
- (β) Όταν η συνεχιζόμενη ανάμειξη της οικονομικής οντότητας λαμβάνει τη μορφή ενός πωληθέντος ή αγορασθέντος δικαιώματος προαίρεσης (ή και τα δύο) επί του μεταβιβαζόμενου περιουσιακού στοιχείου, η έκταση της συνεχιζόμενης ανάμειξης της οντότητας είναι το ποσό του μεταβιβαζόμενου στοιχείου που η οικονομική οντότητα μπορεί να επαναγοράσει. Ωστόσο, στην περίπτωση ενός πωληθέντος δικαιώματος πώλησης σε ορισμένη τιμή επί ενός περιουσιακού στοιχείου που επιμετρείται στην δίκαιη αξία, η έκταση της συνεχιζόμενης ανάμειξης της οντότητας περιορίζεται στη χαμηλότερη αξία μεταξύ της δίκαιης αξίας του μεταβιβαζόμενου περιουσιακού στοιχείου και της τιμής άσκησης του δικαιώματος προαίρεσης.
- (γ) Όταν η συνεχιζόμενη ανάμειξη της οικονομικής οντότητας λαμβάνει τη μορφή ενός δικαιώματος προαίρεσης που διακανονίζεται τοις μετρητοίς ή παρόμοιου όρου επί του μεταβιβαζόμενου περιουσιακού στοιχείου, η έκταση της συνεχιζόμενης ανάμειξης της οικονομικής οντότητας επιμετρείται όπως τα δικαιώματα προαίρεσης που δεν διακανονίζονται τοις μετρητοίς, όπως παρατίθεται στο σημείο (β) πιο πάνω.
2. Όταν η οικονομική οντότητα συνεχίζει να αναγνωρίζει ένα περιουσιακό στοιχείο κατά την έκταση της συνεχιζόμενης ανάμειξής της, αναγνωρίζει παράλληλα και μια συνδεδεμένη υποχρέωση. Παρά τις υπόλοιπες απαιτήσεις επιμέτρησης της παρούσας λογιστικής πολιτικής, το μεταβιβαζόμενο περιουσιακό στοιχείο και η συνδεδεμένη υποχρέωση επιμετρούνται σε βάση που αντανακλά τα δικαιώματα και τις δεσμεύσεις που έχει διατηρήσει η οικονομική οντότητα. Η συνδεδεμένη υποχρέωση επιμετρούνται κατά τρόπο ώστε η καθαρή λογιστική αξία του μεταβιβαζόμενου περιουσιακού στοιχείου και της συνδεδεμένης υποχρέωσης είναι:
- (α) Το αποσβεσμένο κόστος των δικαιωμάτων και των δεσμεύσεων που διατηρήθηκαν από την οντότητα, αν το μεταβιβαζόμενο περιουσιακό στοιχείο επιμετρείται στο αποσβεσμένο κόστος, ή
 - (β) Ισούται με την δίκαιη αξία των δικαιωμάτων και των δεσμεύσεων που διατηρήθηκαν από την οικονομική οντότητα, όταν επιμετρούνται σε ανεξάρτητη βάση, αν το μεταβιβαζόμενο περιουσιακό στοιχείο επιμετρείται στην δίκαιη αξία.

3. Η οικονομική οντότητα συνεχίζει να αναγνωρίζει κάθε έσοδο που προκύπτει από το μεταβιβαζόμενο περιουσιακό στοιχείο στο βαθμό της έκτασης της συνεχιζόμενης ανάμειξης της και αναγνωρίζει παράλληλα και κάθε έξοδο που πραγματοποιείται επί της συνδεδεμένης υποχρέωσης.
4. Για το σκοπό της μεταγενέστερης επιμέτρησης, οι αναγνωρισμένες μεταβολές στη δίκαιη αξία του μεταβιβαζόμενου περιουσιακού στοιχείου και της συνδεδεμένης υποχρέωσης αναγνωρίζονται με συνέπεια το ένα προς το άλλο, σύμφωνα με την παράγραφο 5.8.1(1) και δεν συμψηφίζονται.
5. Εάν η συνεχιζόμενη ανάμειξη μιας οντότητας είναι μόνο σε ένα μέρος ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου (π.χ. όταν η οντότητα διατηρεί το δικαίωμα επαναγοράς του μεταβιβαζόμενου στοιχείου, ή διατηρεί υπολειπόμενο δικαίωμα που δεν προκαλεί τη διατήρηση όλων των ουσιαστικών κινδύνων και οφελών της ιδιοκτησίας και η οντότητα διατηρεί τον έλεγχο), η οντότητα θα επιμερίσει την προηγούμενη λογιστική αξία του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ανάμεσα στο μέρος που συνεχίζει να αναγνωρίζεται από τη συνεχιζόμενη ανάμειξη και στο μέρος που δεν αναγνωρίζεται πλέον βάσει των σχετικών δίκαιων αξιών των μερών αυτών την ημερομηνία της μεταβίβασης. Για τον σκοπό αυτόν, εφαρμόζονται οι απαιτήσεις της παραγράφου 3.2.2(5). Η διαφορά μεταξύ:
 - (α) Της λογιστικής αξίας (που επιμετρήθηκε την ημερομηνία παύσης αναγνώρισης) που έχει επιμεριστεί στο μέρος που διαγράφηκε, και
 - (β) Το αντάλλαγμα που λήφθηκε για το μέρος που διαγράφηκεθα αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή στο έλλειμα.
6. Αν το μεταβιβαζόμενο περιουσιακό στοιχείο επιμετρείται στο αποσβεσμένο κόστος, η επιλογή που παρέχει η παρούσα λογιστική πολιτική για τον προσδιορισμό μιας χρηματοοικονομικής υποχρέωσης στην δίκαιη αξία μέσω των αποτελεσμάτων δεν εφαρμόζεται στη συνδεδεμένη υποχρέωση.

3.2.5 Όλες οι Μεταφορές

1. Αν ένα μεταβιβαζόμενο περιουσιακό στοιχείο συνεχίσει να αναγνωρίζεται, το περιουσιακό στοιχείο και η συνδεδεμένη υποχρέωση δεν συμψηφίζονται. Ομοίως, η οντότητα δεν θα συμψηφίζει οποιοδήποτε έσοδο προκύπτει από το μεταβιβαζόμενο περιουσιακό στοιχείο με το έξοδο που πραγματοποιείται επί της συνδεδεμένης υποχρέωσης (βλέπε παράγραφο 2.5).
2. Αν ο εκχωρητής παρέχει εξασφαλίσεις εκτός μετρητών (όπως είναι οι χρεωστικοί και συμμετοχικοί τίτλοι) στον εκδοχέα, η αναγνώριση της εξασφάλισης από τον εκχωρητή και τον εκδοχέα εξαρτάται από το αν ο εκδοχέας έχει το δικαίωμα να πωλήσει ή να επανενεχυριάσει την εξασφάλιση και αν ο εκχωρητής έχει αθετήσει

τις υποχρεώσεις του. Ο εκχωρητής και ο εκδοχέας αναγνωρίζουν την εξασφάλιση ως ακολούθως:

- (α) Αν ο εκδοχέας έχει το δικαίωμα να πωλήσει ή να επανενεχυριάσει την εξασφάλιση, βάσει σύμβασης ή συνήθειας που έχει καθιερωθεί από μακρόχρονη και ομοιόμορφη άσκηση, τότε ο εκχωρητής θα επαναταξινομήσει εκείνο το περιουσιακό στοιχείο στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης του (π.χ. ως δανειζόμενο περιουσιακό στοιχείο, ενεχυριασμένους συμμετοχικούς τίτλους ή επαναγορασμένες απαιτήσεις) ξεχωριστά από άλλα περιουσιακά στοιχεία.
- (β) Αν ο εκδοχέας πωλήσει εξασφάλιση που του έχει παραχωρηθεί, θα αναγνωρίσει τα έσοδα από την πώληση και μία υποχρέωση επιμετρημένη στην δίκαιη αξία για την υποχρέωσή του να επιστρέψει την εξασφάλιση.
- (γ) Αν ο εκχωρητής αθετήσει τους όρους της σύμβασης και δεν δικαιούται πλέον να εξαγοράσει την εξασφάλιση, θα διαγράψει την εξασφάλιση και ο εκδοχέας θα την αναγνωρίσει ως περιουσιακό του στοιχείο που επιμετρήθηκε αρχικά στην δίκαιη αξία ή, αν έχει ήδη πωλήσει την εξασφάλιση, θα διαγράψει την υποχρέωσή του να την επιστρέψει.
- (δ) Εκτός όπως προβλέπεται στο σημείο (γ) πιο πάνω, ο εκχωρητής συνεχίζει να απεικονίζει την εξασφάλιση ως περιουσιακό του στοιχείο και ο εκδοχέας δεν αναγνωρίζει την εξασφάλιση ως περιουσιακό στοιχείο.

3.3 ΣΥΜΒΑΣΗ ΚΑΝΟΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΕΝΟΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Μια σύμβαση κανονικής παράδοσης χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων αναγνωρίζεται και διαγράφεται, όπως αρμόζει, με τη χρήση της ημερομηνίας συναλλαγής (η ημερομηνία εμπορικής συναλλαγής είναι η ημερομηνία κατά την οποία η οντότητα δεσμεύεται να αγοράσει ή να πωλήσει ένα περιουσιακό στοιχείο).

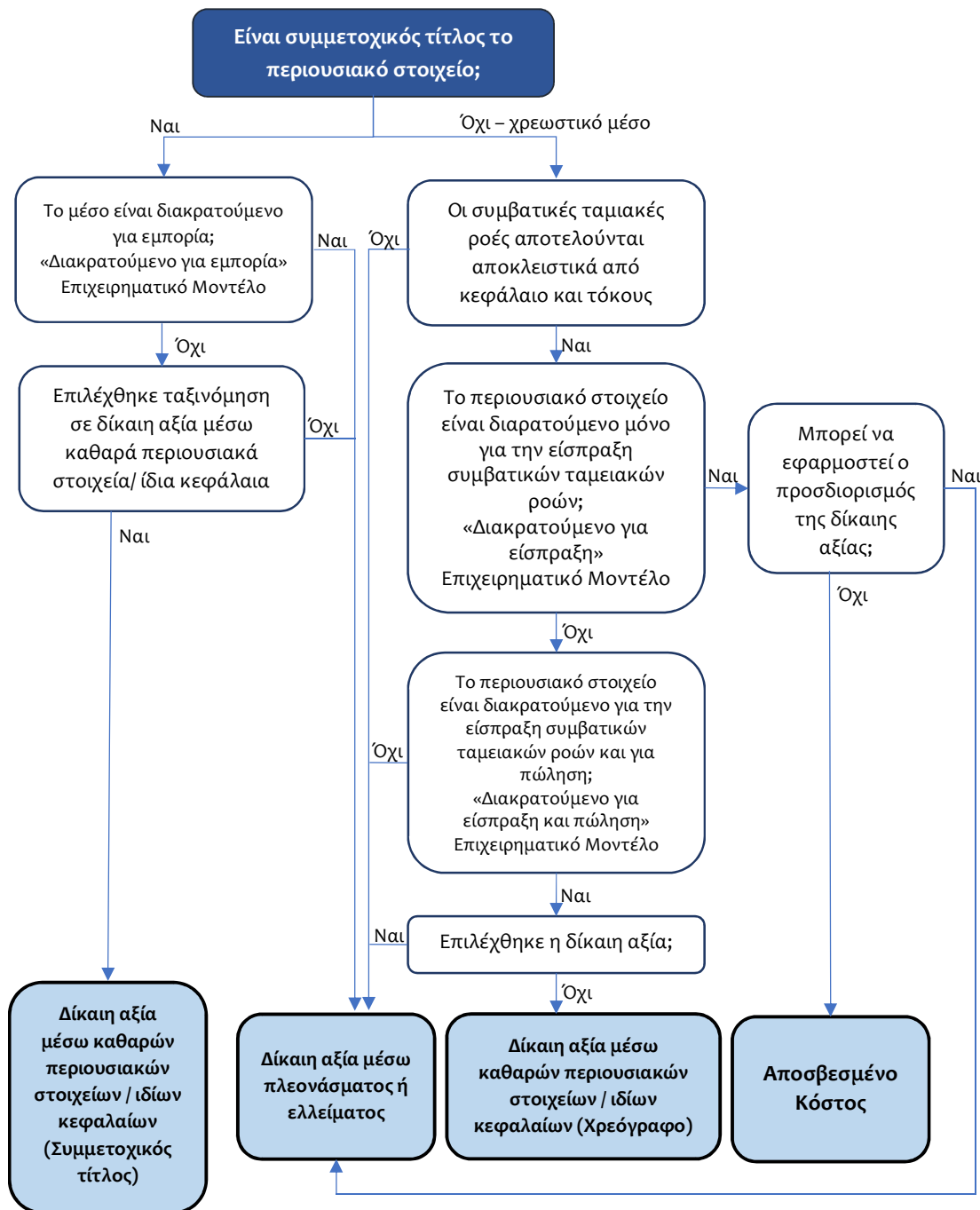
3.4 ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΜΙΑΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ

1. Η οντότητα **παύει να αναγνωρίζει χρηματοοικονομική υποχρέωση** (ή μέρος αυτής) στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης **όταν, και μόνον όταν, εξοφλείται**, δηλαδή, όταν η δέσμευση που καθορίζεται στο συμβόλαιο **εκπληρώνεται, ακυρώνεται ή εκπνέει**.
2. Μια **ανταλλαγή** μεταξύ **υπαρκτού οφειλέτη και δανειστή χρεωστικών τίτλων με ουσιαστικά διαφορετικούς όρους** αντιμετωπίζεται λογιστικά ως **εξόφληση της αρχικής χρηματοοικονομικής υποχρέωσης και αναγνώριση νέας χρηματοοικονομικής υποχρέωσης**. Ομοίως, **ουσιώδης τροποποίηση** των όρων υφιστάμενης χρηματοοικονομικής υποχρέωσης ή μέρος αυτής (είτε οφείλεται σε οικονομική δυσχέρεια του οφειλέτη είτε όχι) αντιμετωπίζεται λογιστικά ως **εξόφληση της αρχικής χρηματοοικονομικής υποχρέωσης και αναγνώριση νέας χρηματοοικονομικής υποχρέωσης**. Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, οι όροι **διαφέρουν ουσιαστικά** αν η **προεξοφλημένη παρούσα αξία των ταμειακών ροών, βάσει των νέων όρων**, περιλαμβανομένων οποιεσδήποτε καταβληθείσες αμοιβές, καθαρές από οποιεσδήποτε αμοιβές λήφθηκαν και προεξοφλήθηκαν χρησιμοποιώντας το αρχικό πραγματικό επιτόκιο, διαφέρει **κατά τουλάχιστον 10 τοις εκατό από την προεξοφλημένη παρούσα αξία των ταμειακών ροών που απομένουν από την αρχική χρηματοοικονομική υποχρέωση**. Αν μία ανταλλαγή χρεωστικών τίτλων ή τροποποίηση όρων αντιμετωπιστεί λογιστικά ως **εξάλειψη**, κάθε κόστος ή αμοιβή αναγνωρίζεται ως μέρος του κέρδους ή της ζημιάς της εξάλειψης. Αν η ανταλλαγή ή τροποποίηση **δεν** αντιμετωπίζεται λογιστικά ως **εξάλειψη**, κάθε κόστος ή αμοιβή που πραγματοποιείται αποτελεί αναπροσαρμογή της λογιστικής αξίας της υποχρέωσης και αποσβένεται κατά την εναπομένουσα διάρκεια της τροποποιημένης υποχρέωσης.
3. Η **διαφορά** μεταξύ της **λογιστικής αξίας** μιας χρηματοοικονομικής υποχρέωσης (ή ενός μέρους μιας χρηματοοικονομικής υποχρέωσης) που εξοφλείται ή μεταβιβάζεται σε ένα άλλο μέρος και της **ανταλλαγής που καταβάλλεται**, συμπεριλαμβανομένων και των μεταβιβαζόμενων εκτός μετρητών περιουσιακών στοιχείων και των αναληφθέντων υποχρεώσεων, αναγνωρίζεται στην **κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης**. Όπου μια υποχρέωση απαλλάσσεται από το δανειστή ή αναλαμβάνεται από τρίτο ως μέρος μιας συναλλαγής χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης, η οντότητα εφαρμόζει τη Λογιστική Πολιτική για Έσοδα από Συναλλαγές Χωρίς Υποχρέωση Ανταπόδοσης (Φόροι και Μεταβιβάσεις).

4. ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ

4.1 ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

4.1.1 ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Πηγή: At A Glance (Προσχέδιο Χρηματοοικονομικά μέσα)
<https://www.ifac.org/system/files/publications/files/Financial-Instruments-At-a-Glance-final.pdf>

1. Εκτός από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες εφαρμόζεται η παράγραφος 4.1.2, μια οντότητα κατατάσσει χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία ως μεταγενέστερα επιμετρούμενα στο αποσβεσμένο κόστος, στην δίκαιη αξία μέσω καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων ή στην δίκαιη αξία μέσω των πλεονάσματος ή ελλείματος, βάσει και των δύο πιο κάτω:
 - (α) Το **επιχειρηματικό μοντέλο** της οντότητας για τη διαχείριση των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων και
 - (β) Τα **χαρακτηριστικά συμβατικών ταμειακών ροών** του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου.

Το **επιχειρηματικό μοντέλο** της οντότητας καθορίζεται στο επίπεδο που αντανakλά πώς ομάδες χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων διαχειρίζονται μαζί για να πετύχουν ένα συγκεκριμένο στόχο. Το επιχειρηματικό μοντέλο της οντότητας δεν εξαρτάται από το επιχειρηματικό μοντέλο της διαχείρισης για μεμονωμένο μέσο. Συνεπώς, αυτή η προϋπόθεση δεν είναι προσέγγιση κατάταξης κάθε μέσου ξεχωριστά και πρέπει να καθορίζεται σε ανώτερο επίπεδο συγκέντρωσης. Ωστόσο, μία οντότητα μπορεί να έχει περισσότερο από ένα επιχειρηματικό μοντέλο για τα χρηματοοικονομικά μέσα της. Κατά συνέπεια, η κατάταξη δεν χρειάζεται να καθοριστεί στο επίπεδο της αναφέρουσας οντότητας. Για παράδειγμα, μια οντότητα μπορεί να κατέχει χαρτοφυλάκιο επενδύσεων που διαχειρίζεται για να εισπράξει συμβατικές ταμειακές ροές και άλλο χαρτοφυλάκιο επενδύσεων που διαχειρίζεται για εμπόριο με σκοπό να πραγματοποιεί τις κέρδη από την μεταβολή της δίκαιης αξίας. Ομοίως, σε μερικές περιπτώσεις, μπορεί να είναι κατάλληλο να χωριστεί ένα χαρτοφυλάκιο χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων σε υποχαρτοφυλάκια για να αντανakλά το επίπεδο στο οποίο η οντότητα διαχειρίζεται αυτά τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία. Για παράδειγμα, μπορεί να είναι η περίπτωση εάν η οντότητα δημιουργεί ή εξαγοράζει ένα χαρτοφυλάκιο στεγαστικών δανείων και διαχειρίζεται κάποια από τα δάνεια με το στόχο να εισπράξει τις συμβατικές ταμειακές ροές και διαχειρίζεται τα υπόλοιπα δάνεια με στόχο να τα πουλήσει.

Συμβατικές ταμειακές ροές που αποτελούνται αποκλειστικά από την αποπληρωμή κεφαλαίου και τόκων (ΑΠΚΤ) επί του ανεξόφλητου υπολοίπου κεφαλαίου συνάδουν με βασική συμφωνία δανεισμού. Σε μία βασική συμφωνία δανεισμού, το αντάλλαγμα για τη διαχρονική αξία του χρήματος και ο πιστωτικός κίνδυνος είναι συνήθως τα πιο σημαντικά στοιχεία του τόκου. Ωστόσο, σε μια τέτοια ρύθμιση, ο τόκος μπορεί να περιέχει αντάλλαγμα για άλλους βασικούς κινδύνους δανεισμού (για παράδειγμα, κίνδυνος ρευστότητας) και κόστος (για παράδειγμα διοικητικά έξοδα) που σχετίζονται με την κατοχή του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Επιπλέον, ο τόκος μπορεί να περιλαμβάνει ένα περιθώριο κέρδους που είναι σύμφωνο με μια βασική συμφωνία δανεισμού. Σε ακραίες οικονομικές συνθήκες, ο τόκος μπορεί να είναι αρνητικός

εάν, για παράδειγμα, ο κάτοχος ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου πληρώσει ρητά ή έμμεσα για την κατάθεση των χρημάτων του για μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο (και αυτό το τέλος υπερβαίνει το τίμημα που λαμβάνει ο κάτοχος για τη διαχρονική αξία του χρήματος, τον πιστωτικό κίνδυνο και άλλους βασικούς κινδύνους και κόστη). Ωστόσο, συμβατικοί όροι που εισάγουν έκθεση σε κινδύνους ή μεταβλητότητα στις συμβατικές ταμειακές ροές που δεν σχετίζονται με μια βασική συμφωνία δανεισμού, όπως η έκθεση σε μεταβολές στις τιμές των μετοχών, στις τιμές των εμπορευμάτων, σε ένα συγκεκριμένο κέρδος ή στο όριο εισοδήματος που επιτυγχάνεται από το δανειολήπτη ή το δανειστή, ή η επίτευξη (ή αλλιώς) συγκεκριμένων χρηματοοικονομικών ή άλλων δεικτών, δεν δημιουργούν συμβατικές ταμειακές ροές που αποτελούνται αποκλειστικά από την αποπληρωμή κεφαλαίου και τόκων επί του ανεξόφλητου υπολοίπου κεφαλαίου. Ένα δημιουργημένο ή αγορασμένο χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο μπορεί να είναι μία βασική συμφωνία δανεισμού ανεξάρτητα από το αν είναι ένα δάνειο στη νομική του μορφή.

2. Ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο επιμετρείται στο **αποσβεσμένο κόστος** εάν πληρούνται **και οι δύο** οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) Το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο διατηρείται στο πλαίσιο ενός επιχειρηματικού μοντέλου, **στόχος** του οποίου είναι η **διακράτηση** χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων με σκοπό την **είσπραξη συμβατικών ταμειακών ροών**, και
 - β) Βάσει των συμβατικών όρων που διέπουν το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο, δημιουργούνται σε συγκεκριμένες ημερομηνίες **ταμειακές ροές** που αποτελούν μόνο αποπληρωμές **κεφαλαίου και τόκων** επί του ποσού κεφαλαίου που εκκρεμεί.
3. Ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο επιμετρείται στην **δίκαιη αξία μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων** εάν πληρούνται και οι δύο ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) Το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο διατηρείται στο πλαίσιο ενός επιχειρηματικού μοντέλου του οποίου ο **στόχος** επιτυγχάνεται τόσο με την **είσπραξη συμβατικών ταμειακών ροών όσο και με την διάθεση χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων**, και
 - β) Βάσει των συμβατικών όρων που διέπουν το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο, δημιουργούνται σε συγκεκριμένες ημερομηνίες **ταμειακές ροές που αποτελούν μόνο αποπληρωμές κεφαλαίου και τόκων** επί του ποσού κεφαλαίου που εκκρεμεί.
4. Για τους σκοπούς της εφαρμογής των παραγράφων 2(β) και 3(β) πιο πάνω:
 - α) Ως **κεφάλαιο** νοείται η **δίκαιη αξία του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου κατά την αρχική αναγνώριση**. Ωστόσο, αυτό το κεφάλαιο ενδέχεται

να αλλάξει κατά τη διάρκεια της ζωής του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου (για παράδειγμα εάν υπάρχουν αποπληρωμές του κεφαλαίου).

β) Οι **τόκοι** συνίστανται στο αντάλλαγμα για τη **διαχρονική αξία του χρήματος**, για τον **πιστωτικό κίνδυνο** που συνδέεται με το ποσό του κεφαλαίου που εκκρεμεί κατά τη διάρκεια συγκεκριμένης χρονικής περιόδου, για τους **λοιπούς βασικούς κινδύνους και κόστη δανεισμού**, καθώς και ένα περιθώριο κέρδους (όλα τα οποία είναι σύμφωνα με μια βασική συμφωνία δανεισμού).

5. Ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο επιμετράται στην **δίκαιη αξία μέσω του πλεονάσματος ή ελλείματος**, εκτός εάν επιμετράται στο αποσβεσμένο σύμφωνα με την παράγραφο 2 πιο πάνω ή στην δίκαιη αξία μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την παράγραφο 3 πιο πάνω. Ωστόσο, κατά την αρχική αναγνώριση μια οικονομική οντότητα μπορεί να επιλέξει αμετάκλητα για συγκεκριμένες επενδύσεις σε **συμμετοχικούς τίτλους**, οι οποίοι διαφορετικά θα επιμετρούνταν στην δίκαιη αξία μέσω του πλεονάσματος ή ελλείματος, να παρουσιάζει στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία/ίδια κεφάλαια μεταγενέστερες μεταβολές στην δίκαιη αξία (βλέπε παράγραφο 5.8.2).

4.1.2 ΕΥΧΕΡΕΙΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΔΙΚΑΙΗ ΑΞΙΑ ΜΕΣΩ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΟΣ Η ΕΛΛΕΙΜΑΤΟΣ

Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 4.1.1, μια οντότητα μπορεί, κατά την αρχική αναγνώριση, να προσδιορίσει **αμετάκλητα** ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ως επιμετρούμενο στην **δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος** εάν με τον τρόπο αυτό απαλείφει ή μειώνει αισθητά μια ανακολουθία στην επιμέτρηση ή την αναγνώριση (ορισμένες φορές αναφερόμενη ως «λογιστική αναντιστοιχία») που διαφορετικά θα απέρρευε από την επιμέτρηση περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων ή από την αναγνώριση των κερδών και ζημιών επί αυτών σε διαφορετικές βάσεις.

4.2 ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

4.2.1 ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

Μια οικονομική οντότητα κατατάσσει όλες τις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις ως μεταγενέστερα επιμετρούμενες στο **αποσβεσμένο κόστος**, εκτός από:

(α) Τις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που επιμετρούνται στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος. Οι εν λόγω υποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων των παραγώγων που συνιστούν υποχρεώσεις, επιμετρούνται μεταγενέστερα στην δίκαιη αξία.

(β) Τις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που προκύπτουν όταν η μεταβίβαση ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου δεν πληροί τις προϋποθέσεις για παύση αναγνώρισης ή όταν εφαρμόζεται η προσέγγιση της συνεχιζόμενης

ανάμειξης. Για την επιμέτρηση τέτοιων χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων εφαρμόζονται οι παράγραφοι 3.2.3 και 3.2.4(2).

- (γ) Τις συμβάσεις χρηματοοικονομικής εγγύησης. Μετά την αρχική αναγνώριση, ο εκδότης μιας τέτοιας σύμβασης (εκτός αν ισχύει η παράγραφος (α) ή (β) πιο πάνω) μεταγενέστερα την επιμετρά στο υψηλότερο ποσό μεταξύ:
 - (i) Της αναμενόμενης πιστωτικής ζημιάς που προσδιορίζεται σύμφωνα με την ενότητα 5.6 και
 - (ii) Του ποσού που αναγνωρίστηκε αρχικά (βλέπε παράγραφο 5.1.1(1)) μείον, όπου απαιτείται, το σωρευτικό ποσό απόσβεσης που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις αρχές της Λογιστικής Πολιτικής για Έσοδα από Συναλλαγές με υποχρέωση ανταπόδοσης.
- (δ) Τις δεσμεύσεις για παροχής δανείου με επιτόκια χαμηλότερα εκείνων της αγοράς. Ένας εκδότης μιας τέτοιας δέσμευσης (εκτός αν ισχύει η παράγραφος (α) πιο πάνω) μεταγενέστερα την επιμετρά στο υψηλότερο ποσό μεταξύ:
 - (i) Της αναμενόμενης πιστωτικής ζημιάς που προσδιορίζεται σύμφωνα με την ενότητα 5.6 και
 - (ii) Του ποσού που αναγνωρίστηκε αρχικά (βλέπε παράγραφο 5.1.1(1)) μείον, όπου απαιτείται, το σωρευτικό ποσό απόσβεσης που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις αρχές της Λογιστικής Πολιτικής για Έσοδα από Συναλλαγές με Υποχρέωση Ανταπόδοσης.
- (ε) Ενδεχόμενη αντιπαροχή που αναγνωρίζεται από έναν αγοραστή σε συνδυασμό δημόσιου τομέα στον οποίο εφαρμόζεται το η Λογιστική Πολιτική για Συνδυασμούς Δημόσιου Τομέα. Τέτοια ενδεχόμενη αντιπαροχή μεταγενέστερα επιμετρείται στην δίκαιη αξία με μεταβολές αναγνωρισμένες στην κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης.

4.2.2 ΕΥΧΕΡΕΙΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΣΤΗΝ ΔΙΚΑΙΗ ΑΞΙΑ ΜΕΣΩ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΟΣ Η ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ

Μια οντότητα μπορεί, κατά την αρχική αναγνώριση, να προσδιορίσει **αμετάκλητα** μια χρηματοοικονομική υποχρέωση ως επιμετρούμενη στην **δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος** όταν αυτό επιτρέπεται βάσει της παραγράφου 4.3.2(3) ή όταν με τον τρόπο αυτό παρέχεται πιο συναφής πληροφόρηση, διότι είτε:

- (α) Απαλείφει ή μειώνει αισθητά μια ανακολουθία στην επιμέτρηση ή την αναγνώριση (ορισμένες φορές αναφερόμενη ως «λογιστική αναντιστοιχία») που διαφορετικά θα απέρρευε από την επιμέτρηση περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων ή από την αναγνώριση των κερδών και ζημιών επί αυτών σε διαφορετικές βάσεις, ή
- (β) Γίνεται διαχείριση μιας ομάδας χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων ή χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων και χρηματοοικονομικών

υποχρεώσεων και η απόδοσή της εκτιμάται βάσει της δίκαιης αξίας, σύμφωνα με την τεκμηριωμένη στρατηγική διαχείρισης κινδύνων ή επενδύσεων, και η πληροφόρηση σχετικά με την ομάδα παρέχεται εσωτερικά επί αυτής της βάσης στα βασικά διοικητικά στελέχη της οντότητας (όπως ορίζεται στη Λογιστική Πολιτική για Γνωστοποιήσεις Συνδεδεμένων Μερών), για παράδειγμα στο διοικητικό συμβούλιο και στον ανώτερο εκτελεστικό διευθυντή της οντότητας.

4.3 ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΑ ΠΑΡΑΓΩΓΑ

Ενσωματωμένο παράγωγο είναι ένα επιμέρους στοιχείο ενός υβριδικού συμβολαίου που περιλαμβάνει και ένα μη παράγωγο κύριο συμβόλαιο — με αποτέλεσμα ορισμένες από τις ταμειακές ροές του σύνθετου μέσου να κυμαίνονται κατά τρόπο όμοιο με ένα αυτοτελές παράγωγο. Ως αποτέλεσμα του ενσωματωμένου παραγώγου, ένα μέρος ή το σύνολο των ταμειακών ρών που διαφορετικά θα απαιτούνταν βάσει του συμβολαίου, τροποποιούνται σύμφωνα με καθορισμένο επιτόκιο, τιμή χρηματοοικονομικού μέσου, τιμή εμπορευμάτων, συναλλαγματική ισοτιμία, δείκτη τιμών ή επιτοκίων, πιστωτική διαβάθμιση ή πιστωτικό δείκτη ή άλλη μεταβλητή, με την προϋπόθεση, στην περίπτωση μιας μη χρηματοοικονομικής μεταβλητής, ότι η μεταβλητή δεν αφορά συγκεκριμένο συμβαλλόμενο. Ένα παράγωγο το οποίο συνοδεύει ένα χρηματοοικονομικό μέσο αλλά βάσει σύμβασης μπορεί να μεταβιβαστεί ανεξάρτητα από το εν λόγω μέσο ή έχει διαφορετικό αντισυμβαλλόμενο, δεν αποτελεί ενσωματωμένο παράγωγο, αλλά διακεκριμένο (ξεχωριστό) χρηματοοικονομικό μέσο.

4.3.1 ΥΒΡΙΔΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ ΜΕ ΚΥΡΙΑ ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Εάν ένα υβριδικό συμβόλαιο περιλαμβάνει ένα **κύριο συμβόλαιο** που συνιστά **περιουσιακό στοιχείο που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας λογιστικής πολιτικής**, η οικονομική οντότητα εφαρμόζει τις απαιτήσεις της παραγράφου 4.1 σε **ολόκληρο** το υβριδικό συμβόλαιο.

4.3.2 ΆΛΛΑ ΥΒΡΙΔΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ

1. Εάν ένα υβριδικό συμβόλαιο περιλαμβάνει ένα **κύριο συμβόλαιο** που **δεν συνιστά περιουσιακό στοιχείο που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας λογιστικής πολιτικής**, το ενσωματωμένο παράγωγο **διαχωρίζεται** από το κύριο συμβόλαιο και αντιμετωπίζεται λογιστικά ως παράγωγο βάσει της παρούσας λογιστικής πολιτικής εάν, και μόνον εάν:
 - α) Τα οικονομικά χαρακτηριστικά και οι κίνδυνοι του ενσωματωμένου παραγώγου δεν είναι στενά συνδεδεμένα με τα οικονομικά χαρακτηριστικά και τους κινδύνους του κύριου συμβολαίου,
 - β) Ένα χωριστό χρηματοοικονομικό μέσο με τους ίδιους όρους όπως το ενσωματωμένο παράγωγο θα πληρούσε τον ορισμό ενός παραγώγου, και

- γ) Το υβριδικό συμβόλαιο δεν επιμετρείται στη δίκαιη αξία με αναγνώριση των μεταβολών της δίκαιης αξίας στο πλεόνασμα ή έλλειμμα (δηλαδή ένα παράγωγο που ενσωματώνεται σε χρηματοοικονομική υποχρέωση στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος δεν διαχωρίζεται).
2. Εάν ένα ενσωματωμένο παράγωγο διαχωρίζεται, το κύριο συμβόλαιο αντιμετωπίζεται λογιστικά σύμφωνα με τις κατάλληλες λογιστικές πολιτικές. Η παρούσα λογιστική πολιτική δεν εξετάζει αν απαιτείται χωριστή παρουσίαση του ενσωματωμένου παραγώγου στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης.
 3. Παρά τις παραγράφους 1 και 2 πιο πάνω, εάν ένα συμβόλαιο περιλαμβάνει ένα ή περισσότερα ενσωματωμένα παράγωγα και το κύριο συμβόλαιο δεν είναι περιουσιακό στοιχείο που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας λογιστικής πολιτικής, μια οικονομική οντότητα δύναται να προσδιορίσει ολόκληρο το υβριδικό συμβόλαιο ως επιμετρούμενο στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος, εκτός εάν:
 - α) Το ενσωματωμένο παράγωγο ή παράγωγα δεν τροποποιούν σημαντικά τις ταμειακές ροές που σε διαφορετική περίπτωση θα απαιτούνταν από το συμβόλαιο, ή
 - β) Είναι σαφές με μικρή ή καθόλου ανάλυση κατά την αρχική εξέταση ενός παρόμοιου υβριδικού μέσου ότι ο διαχωρισμός του ενσωματωμένου παραγώγου ή παραγώγων απαγορεύεται, όπως ένα δικαίωμα προπληρωμής ενσωματωμένο σε δάνειο που επιτρέπει στον κάτοχο να προπληρώσει το δάνειο περίπου στο αποσβεσμένο κόστος του.
 4. Εάν βάσει της παρούσας λογιστικής πολιτικής η οικονομική οντότητα απαιτείται να διαχωρίσει ένα ενσωματωμένο παράγωγο από το κύριο συμβόλαιο, αλλά αδυνατεί να επιμετρήσει το ενσωματωμένο παράγωγο χωριστά είτε κατά την απόκτηση είτε στο τέλος μεταγενέστερης περιόδου χρηματοοικονομικής αναφοράς, προσδιορίζει ολόκληρο το υβριδικό συμβόλαιο ως επιμετρούμενο στην δίκαιη αξία μέσω των πλεονάσματος ή ελλείματος.
 5. Εάν η οντότητα δεν δύναται να επιμετρήσει αξιόπιστα την δίκαιη αξία ενός ενσωματωμένου παραγώγου βάσει των όρων και των προϋποθέσεών του, η δίκαιη αξία του ενσωματωμένου παραγώγου είναι η διαφορά μεταξύ της δίκαιης αξίας του υβριδικού συμβολαίου και της δίκαιης αξίας του κύριου συμβολαίου. Εάν η οντότητα δεν δύναται να επιμετρήσει την δίκαιη αξία του ενσωματωμένου παραγώγου με τη μέθοδο αυτή, εφαρμόζεται η παράγραφος 4 πιο πάνω και το υβριδικό συμβόλαιο προσδιορίζεται στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος.

4.4 ΕΠΑΝΑΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ

1. Όταν, και μόνον όταν, μια οντότητα τροποποιεί το επιχειρηματικό μοντέλο που εφαρμόζει για τη διαχείριση χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων, επαναταξινομεί όλα τα εμπλεκόμενα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία σύμφωνα με την παράγραφο 4.1.1 (Βλέπε επίσης παράγραφο 5.7).
2. Μια οντότητα δεν επαναταξινομεί οποιαδήποτε χρηματοοικονομική υποχρέωση.
3. Οι ακόλουθες μεταβολές συνθηκών δεν αποτελούν επαναταξινομήσεις για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2 πιο πάνω:
 - (α) Στοιχείο το οποίο προηγουμένως αποτελούσε προσδιορισμένο και αποτελεσματικό μέσο αντιστάθμισης σε αντιστάθμιση ταμειακών ροών ή αντιστάθμιση καθαρής επένδυσης και δεν πληροί πλέον αυτές τις προϋποθέσεις,
 - (β) Στοιχείο το οποίο καθίσταται προσδιορισμένο και αποτελεσματικό μέσο αντιστάθμισης σε αντιστάθμιση ταμειακών ροών ή αντιστάθμιση καθαρής επένδυσης, και
 - (γ) Μεταβολές στην επιμέτρηση σύμφωνα με την παράγραφο 6.7.

5. ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ

5.1 ΑΡΧΙΚΗ ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ

5.1.1 ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

1. Κατά την αρχική αναγνώριση, μια οντότητα δημόσιου τομέα επιμετρά ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή μια χρηματοοικονομική υποχρέωση στην **δίκαιη αξία** συν ή μείον, στην περίπτωση χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή χρηματοοικονομικής υποχρέωσης που δεν επιμετρείται στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος, το **κόστος συναλλαγών** που αποδίδεται άμεσα στην απόκτηση ή στην έκδοση του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης. Στην περίπτωση χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων ή χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων σε δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος, τέτοιου είδους κόστος συναλλαγών αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα.
2. Η **δίκαιη αξία** του χρηματοοικονομικού μέσου κατά την αρχική αναγνώριση είναι συνήθως η τιμή συναλλαγής (δηλαδή η δίκαιη αξία του ανταλλάγματος που δόθηκε ή λήφθηκε). Ωστόσο, εάν μέρος του ανταλλάγματος που δόθηκε ή λήφθηκε αφορά κάτι άλλο εκτός από το χρηματοοικονομικό μέσο, η δίκαιη αξία του χρηματοοικονομικού μέσου εκτιμάτε με βάση τεχνική αποτίμησης.

5.1.2 ΔΑΝΕΙΑ ΜΕ ΕΥΝΟΪΚΟΥΣ ΌΡΟΥΣ

1. Τα δάνεια με ευνοϊκούς όρους χορηγούνται ή λαμβάνονται από μια οντότητα με όρους πιο κάτω από αυτούς της αγοράς. Παραδείγματα δανείων με ευνοϊκούς όρους που χορηγούνται από οντότητες δημόσιου τομέα περιλαμβάνουν δάνεια προς αναπτυσσόμενες χώρες, μικρές εκμεταλλεύσεις, φοιτητικά δάνεια που χορηγούνται σε φοιτητές που πληρούν τις προϋποθέσεις για εκπαίδευση πανεπιστημίου ή κολεγίου και στεγαστικά δάνεια που χορηγούνται σε οικογένειες χαμηλού εισοδήματος. Οι οντότητες μπορούν να λάβουν δάνεια με ευνοϊκούς όρους, για παράδειγμα, από αναπτυξιακούς φορείς και άλλους κυβερνητικούς φορείς.
2. Η χορήγηση ή λήψη ενός δανείου με ευνοϊκούς όρους διακρίνεται από τη **διαγραφή χρέους** που οφείλεται σε ή από μια οντότητα. Αυτή η διάκριση είναι σημαντική, διότι επηρεάζει εάν οι παρακάτω συνθήκες της αγοράς λαμβάνονται υπόψη κατά την αρχική αναγνώριση ή επιμέτρηση του δανείου και όχι ως μέρος της επακόλουθης επιμέτρησης ή διαγραφής.

3. Η πρόθεση ενός δανείου με ευνοϊκούς όρους στην αρχή είναι να παρέχει ή να λάβει πόρους με όρους κάτω αυτούς της αγοράς. Η διαγραφή χρέους προκύπτει από δάνεια που αρχικά χορηγήθηκαν ή ελήφθησαν με όρους που σχετίζονται με την αγορά, όπου η πρόθεση κάθε μέρους του δανείου έχει αλλάξει μετά την αρχική έκδοση ή παραλαβή του. Για παράδειγμα, η κυβέρνηση μπορεί να δανείσει χρήματα σε μια μη κερδοσκοπική οντότητα με την πρόθεση να εξοφληθεί πλήρως το δάνειο με όρους αγοράς. Ωστόσο, η κυβέρνηση μπορεί στη συνέχεια να διαγράψει μέρος του δανείου. Αυτό δεν είναι δάνειο με ευνοϊκούς όρους, καθώς η πρόθεση του δανείου εξαρχής ήταν η παροχή πίστωσης σε μια οντότητα με επιτόκια που σχετίζονται με την αγορά. Μια οντότητα θα αντιμετωπίζει την επακόλουθη διαγραφή του δανείου ως διαγραφή χρέους και θα εφαρμόζει τις απαιτήσεις παύσης αναγνώρισης της παραγράφου 3.2.
4. Καθώς τα δάνεια με ευνοϊκούς όρους χορηγούνται ή λαμβάνονται με όρους κάτω αυτούς της αγοράς, η τιμή συναλλαγής κατά την αρχική αναγνώριση του δανείου ενδέχεται να μην είναι η δίκαιη αξία του. Κατά την αρχική αναγνώριση, μια οντότητα αναλύει επομένως την ουσία του δανείου που χορηγήθηκε ή ελήφθη στα στοιχεία του και αναγνωρίζει τα στοιχεία αυτά χρησιμοποιώντας τις αρχές στις παραγράφους 5 και 7 πιο κάτω.
5. Η οντότητα αξιολογεί καταρχάς εάν η ουσία του δανείου με ευνοϊκούς όρους είναι στην πραγματικότητα ένα δάνειο, μια επιχορήγηση, μια συνεισφορά από ιδιοκτήτες ή ένας συνδυασμός τους, εφαρμόζοντας τις αρχές της παρούσας λογιστικής πολιτικής και τη Λογιστική Πολιτική για Έσοδα από Συναλλαγές χωρίς Υποχρέωση Ανταπόδοσης (Φόροι και Μεταβιβάσεις). Εάν μια οντότητα έχει καθορίσει ότι η συναλλαγή ή μέρος της συναλλαγής είναι δάνειο, αξιολογεί εάν η τιμή συναλλαγής αντιπροσωπεύει την δίκαιη αξία του δανείου κατά την αρχική αναγνώριση. Η οντότητα προσδιορίζει την δίκαιη αξία του δανείου χρησιμοποιώντας τις αρχές της παραγράφου 5.4. Όταν μια οντότητα δεν μπορεί να προσδιορίσει τη δίκαιη αξία με αναφορά σε μια ενεργή αγορά, χρησιμοποιεί μια τεχνική αποτίμησης. Η δίκαιη αξία χρησιμοποιώντας μια τεχνική αποτίμησης θα μπορούσε να προσδιοριστεί με προεξόφληση όλων των μελλοντικών ταμειακών εισπράξεων χρησιμοποιώντας ένα επιτόκιο σχετικό με την αγορά για ένα παρόμοιο δάνειο.
6. Οποιαδήποτε διαφορά μεταξύ της δίκαιης αξίας του δανείου και της τιμής συναλλαγής (τις εισπράξεις του δανείου) αντιμετωπίζεται ως εξής:
 - (α) Όταν το δάνειο λαμβάνεται από την οντότητα, η διαφορά αναγνωρίζεται σύμφωνα με τη Λογιστική Πολιτική για Έσοδα από Συναλλαγές χωρίς Υποχρέωση Ανταπόδοσης (Φόροι και Μεταβιβάσεις).

(β) Όταν το δάνειο χορηγείται από την οντότητα, η διαφορά χειρίζεται ως έξοδο στο πλεόνασμα ή έλλειμμα κατά την αρχική αναγνώριση, εκτός όταν το δάνειο είναι συναλλαγή με ιδιοκτήτες, υπό την ιδιότητα τους ως ιδιοκτήτες. Όταν το δάνειο είναι συναλλαγή με ιδιοκτήτες υπό την ιδιότητα τους ως ιδιοκτήτες, για παράδειγμα όταν η ελέγχουσα οντότητα παρέχει ένα δάνειο με ευνοϊκούς όρους σε ελεγχόμενη οντότητα, η διαφορά μπορεί να αντιπροσωπεύει εισφορά κεφαλαίου, δηλαδή επένδυση στην οντότητα, αντί για έξοδο.

7. Μετά την αρχική αναγνώριση σε δίκαιη αξία, η οντότητα εξετάζει ακολούθως την κατάταξη των δανείων με ευνοϊκούς όρους σύμφωνα με την παράγραφο 4.1 και επιμετρά τα δάνεια με ευνοϊκούς όρους σύμφωνα με την παράγραφο 5.2.

5.1.3 ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ

1. Μόνο οι **συμβατικές χρηματοοικονομικές εγγυήσεις** (ή οι εγγυήσεις που επί τοις ουσίαις τους είναι συμβατικές) εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής αυτής της λογιστικής πολιτικής. Οι μη-συμβατικές εγγυήσεις δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής αυτής της λογιστικής πολιτικής, καθώς δεν πληρούν τον ορισμό ενός χρηματοοικονομικού μέσου. Αυτή η λογιστική πολιτική ορίζει απαιτήσεις αναγνώρισης και επιμέτρησης μόνο για τον εκδότη συμβάσεων χρηματοοικονομικής εγγύησης.
2. Στην παράγραφο 1.4, μία «σύμβαση χρηματοοικονομικής εγγύησης» ορίζεται ως «ένα συμβόλαιο το οποίο προβλέπει συγκεκριμένες πληρωμές από τον εκδότη για την αποζημίωση του κατόχου έναντι ζημιάς που υπέστη από την αδυναμία συγκεκριμένου οφειλέτη να καταβάλλει εγκαίρως μια πληρωμή σύμφωνα με τους αρχικούς ή τροποποιημένους όρους χρεογράφου». Σύμφωνα με τις απαιτήσεις αυτής της λογιστικής πολιτικής, οι συμβάσεις χρηματοοικονομικής εγγύησης, όπως και άλλα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις, πρέπει αρχικά να αναγνωρίζονται στην δίκαιη αξία τους. Η μεταγενέστερη επιμέτρηση των συμβάσεων χρηματοοικονομικής εγγύησης είναι στο υψηλότερο του ποσού της πρόβλεψης της ζημιάς που προσδιορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 5.6 και το ποσό που αρχικά αναγνωρίστηκε μείον, όταν χρειάζεται, σωρευτική απόσβεση σύμφωνα με τη Λογιστική Πολιτική για Έσοδα από Συναλλαγές με Υποχρέωση Ανταπόδοσης.
3. Στο δημόσιο τομέα, οι εγγυήσεις παρέχονται συχνά μέσω συναλλαγών χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης, δηλαδή σε κανένα ή ονομαστικό αντάλλαγμα. Αυτός ο τύπος εγγύησης παρέχεται γενικά για την προώθηση των οικονομικών και κοινωνικών στόχων της οντότητας. Τέτοιοι σκοποί περιλαμβάνουν την υποστήριξη έργων υποδομής, την υποστήριξη εταιρικών οντοτήτων σε περιόδους οικονομικής δυσχέρειας, την εγγύηση των εκδόσεων ομολόγων οντοτήτων σε άλλες βαθμίδες κυβερνήσεων και τα δάνεια των εργαζομένων για τη χρηματοδότηση

μηχανοκίνητων οχημάτων που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για την εκτέλεση των καθηκόντων τους ως εργαζόμενοι. Όταν υπάρχει αντάλλαγμα για χρηματοοικονομική εγγύηση, η οντότητα θα πρέπει να καθορίσει εάν το αντάλλαγμα αυτό προκύπτει από συναλλαγή με υποχρέωση ανταπόδοσης και εάν το αντάλλαγμα αντιπροσωπεύει δίκαιη αξία. Εάν το αντάλλαγμα αντιπροσωπεύει δίκαιη αξία, οι οντότητες θα πρέπει να αναγνωρίσουν την χρηματοοικονομική εγγύηση στο ποσό του ανταλλάγματος. Η μεταγενέστερη επιμέτρηση θα πρέπει να είναι στο υψηλότερο του ποσού της πρόβλεψης της ζημιάς που καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 5.6 και του ποσού που αναγνωρίστηκε αρχικά, μείον, όταν χρειάζεται, σωρευτική απόσβεση που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τη Λογιστική Πολιτική για Έσοδα από Συναλλαγές με Υποχρέωση Ανταπόδοσης. Όταν η οικονομική οντότητα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το αντάλλαγμα δεν είναι η δίκαιη αξία, η οντότητα προσδιορίζει τη λογιστική αξία κατά την αρχική αναγνώριση με τον ίδιο τρόπο όπως εάν δεν είχε καταβληθεί αντάλλαγμα.

4. Κατά την αρχική αναγνώριση, όταν δεν χρεώνεται αμοιβή ή όταν το αντάλλαγμα δεν είναι δίκαιη αξία, η οντότητα εξετάζει καταρχάς εάν υπάρχουν διαθέσιμες τιμές σε μια ενεργή αγορά για συμβάσεις χρηματοοικονομικής εγγύησης, ισοδύναμες με αυτές που έχουν συναφθεί. Τα αποδεικτικά στοιχεία για μια ενεργή αγορά περιλαμβάνουν πρόσφατες συναλλαγές σύμφωνα με τους συνήθεις όρους της αγοράς μεταξύ καλώς πληροφορημένων ατόμων, πρόθυμων να συναλλαγούν με ίσους όρους και κάνουν αναφορά στην τρέχουσα δίκαιη αξία ενός άλλου συμβολαίου χρηματοοικονομικής εγγύησης που είναι ουσιαστικά η ίδια με αυτή που παρέχεται σε μηδενικό ή ονομαστικό αντάλλαγμα από τον εκδότη. Το γεγονός ότι συνάφθηκε σύμβαση χρηματοοικονομικής εγγύησης χωρίς αντάλλαγμα από τον οφειλέτη στον εκδότη δεν αποτελεί, από μόνο του, αποδεικτικό στοιχείο απουσίας ενεργού αγοράς. Εγγυήσεις μπορεί να είναι διαθέσιμες από εμπορικούς εκδότες, αλλά μια οντότητα δημόσιου τομέα μπορεί να συμφωνήσει να συνάψει συμβάσεις χρηματοοικονομικής εγγύησης για διάφορους μη εμπορικούς λόγους. Για παράδειγμα, εάν ένας οφειλέτης δεν είναι σε θέση να πληρώσει μια εμπορική αμοιβή και η έναρξη ενός έργου για την εκπλήρωση ενός από τους κοινωνικούς ή πολιτικούς στόχους της οντότητας θα τεθεί σε κίνδυνο, εκτός εάν εκδοθεί σύμβαση χρηματοοικονομικής εγγύησης, μπορεί να προσεγγίσει μια οντότητα δημόσιου τομέα ή κυβέρνηση να εκδώσει σύμβαση χρηματοοικονομικής εγγύησης.
5. Όταν δεν υπάρχει ενεργή αγορά για μια άμεσα ισοδύναμη σύμβαση εγγύησης, η οντότητα εξετάζει εάν υπάρχει διαθέσιμη τεχνική αποτίμησης εκτός από την παρατήρηση ενεργής αγοράς η οποία παρέχει αξιόπιστο μέτρο καθορισμού δίκαιης αξίας. Μια τέτοια τεχνική αποτίμησης μπορεί να βασίζεται σε μαθηματικά μοντέλα που λαμβάνουν υπόψιν τον χρηματοοικονομικό κίνδυνο. Για παράδειγμα, η Κυβέρνηση εγγυάται την έκδοση ομολόγων μιας τοπικής αρχής. Δεδομένου ότι η τοπική αρχή διαθέτει κρατική εγγύηση που υποστηρίζει την έκδοση ομολόγων της,

τα ομόλογα της έχουν χαμηλότερο τόκο από ό,τι εάν δεν είχαν εξασφαλιστεί από κρατική εγγύηση. Αυτό συμβαίνει επειδή η εγγύηση μειώνει το προφίλ κινδύνου των ομολόγων για τους επενδυτές. Το τέλος εγγύησης θα μπορούσε να προσδιοριστεί χρησιμοποιώντας το πιστωτικό περιθώριο μεταξύ του τι θα ήταν το επιτόκιο εάν η έκδοση δεν ήταν εξασφαλισμένα από κυβερνητική εγγύηση και το επιτόκιο με την εγγύηση. Όταν μια δίκαιη αξία μπορεί να αποκτηθεί είτε παρατηρώντας μιας ενεργή αγορά είτε μέσω άλλης τεχνικής αποτίμησης, η οντότητα αναγνωρίζει την οικονομική εγγύηση σε αυτήν την δίκαιη αξία στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης και αναγνωρίζει ένα κόστος ισοδύναμου ποσού στην κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης. Όταν χρησιμοποιεί μια τεχνική αποτίμησης που δεν βασίζεται στην παρατήρηση μιας ενεργού αγοράς, μια οντότητα πρέπει να βεβαιωθεί ότι το αποτέλεσμα οποιουδήποτε μοντέλου είναι αξιόπιστο και κατανοητό.

6. Εάν δεν μπορεί να προσδιοριστεί αξιόπιστο μέτρο της δίκαιης αξίας, είτε με άμεση παρατήρηση μιας ενεργού αγοράς είτε μέσω άλλης τεχνικής αποτίμησης, μια οντότητα απαιτείται να εφαρμόσει τις αρχές της Λογιστικής Πολιτικής για Προβλέψεις, Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις και Ενδεχόμενες Απαιτήσεις στη σύμβαση χρηματοοικονομικής εγγύησης κατά την αρχική αναγνώριση. Η οντότητα αξιολογεί εάν μια παρούσα υποχρέωση προέκυψε ως αποτέλεσμα ενός παρελθοντικού γεγονότος που σχετίζεται με σύμβαση χρηματοοικονομικής εγγύησης εάν είναι πιθανό ότι μια τέτοια παρούσα υποχρέωση θα έχει ως αποτέλεσμα εκροή μετρητών σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης και εάν μια αξιόπιστη εκτίμηση μπορεί να γίνει για την εκροή. Είναι πιθανό ότι μια παρούσα υποχρέωση που σχετίζεται με μια σύμβαση χρηματοοικονομικής εγγύησης θα προκύψει κατά την αρχική αναγνώριση όταν, για παράδειγμα, μια οντότητα συνάπτει σύμβαση χρηματοοικονομικής εγγύησης για να εγγυηθεί δάνεια σε μεγάλο αριθμό μικρών επιχειρήσεων και, βάσει προηγούμενης εμπειρίας, γνωρίζει ότι ένα ποσοστό αυτών των επιχειρήσεων θα αθετήσει τις υποχρεώσεις τους.

5.2 ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΗ ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

1. Μετά την αρχική αναγνώριση, μια οντότητα επιμετρά ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο σύμφωνα με την παράγραφο 4.1:
 - α) Στο αποσβεσμένο κόστος,
 - β) Στην δίκαιη αξία μέσω καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων, ή
 - γ) Στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος.
2. Μια οντότητα εφαρμόζει τις απαιτήσεις απομείωσης που αναφέρονται στην παράγραφο 5.6 στα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που επιμετρούνται στο αποσβεσμένο κόστος σύμφωνα με την παράγραφο 4.1.1(2) και στα

χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που επιμετρούνται στην δίκαιη αξία μέσω καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την παράγραφο 4.1.1(3).

3. Μια οντότητα εφαρμόζει τις απαιτήσεις λογιστικής αντιστάθμισης που αναφέρονται στις παραγράφους 6.5.2–6.5.4 σε ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο που προσδιορίζεται ως αντισταθμισμένο στοιχείο.

5.3 ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΗ ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

1. Μετά την αρχική αναγνώριση, μια οντότητα επιμετρά μια χρηματοοικονομική υποχρέωση σύμφωνα με την παράγραφο 4.2.
2. Μια οντότητα εφαρμόζει τις απαιτήσεις λογιστικής αντιστάθμισης που προβλέπονται στις παραγράφους 6.5.2–6.5.4 σε μία χρηματοοικονομική υποχρέωση που προσδιορίζεται ως αντισταθμισμένο στοιχείο.

5.4 ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΔΙΚΑΙΗ ΑΞΙΑ

1. Η **δίκαιη αξία** είναι το ποσό για το οποίο ένα περιουσιακό στοιχείο θα μπορούσε να ανταλλαγεί, ή μία υποχρέωση να διακανονιστεί μεταξύ δύο μερών που ενεργούν με πλήρη γνώση, με τη θέληση τους σε καθαρά εμπορική βάση. Η καλύτερη ένδειξη της δίκαιης αξίας είναι οι αναγραφόμενες τιμές μιας ενεργού αγοράς. Αν η αγορά για ένα χρηματοοικονομικό μέσο δεν είναι ενεργή, η οντότητα καθορίζει την δίκαιη αξία χρησιμοποιώντας μία τεχνική αποτίμησης.
2. Κατά τον προσδιορισμό της δίκαιης αξίας ενός χρηματοοικονομικού μέσου, μια οντότητα δημόσιου τομέα θα πρέπει να εξετάσει:
 - (α) Αναγραφόμενες τιμές μιας ενεργού αγοράς,
 - (β) Τεχνικές αποτίμησης που χρησιμοποιούν στο έπακρο δεδομένα της αγοράς εάν δεν υπάρχει ενεργή αγορά, ή
 - (γ) Την τιμή κόστους μείον απομείωση για χρηματοοικονομικά μέσα εάν δεν υπάρχει ενεργή αγορά.

5.5 ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ΑΠΟΣΒΕΣΜΕΝΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ

Το αποσβεσμένο κόστος ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή μίας χρηματοοικονομικής υποχρέωσης είναι το ποσό στο οποίο αρχικά επιμετρήθηκε το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή η χρηματοοικονομική υποχρέωση μείον τις αποπληρωμές κεφαλαίου, πλέον ή μείον τη συσσωρευμένη απόσβεση κάθε διαφοράς μεταξύ του αρχικού αυτού ποσού και του καταβλητέου στη λήξη ποσού, υπολογιζόμενη με τη μέθοδο του πραγματικού επιτοκίου, και, για χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία, μετά την αφαίρεση κάθε πρόβλεψης ζημιάς.

5.5.1 ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

5.5.1.1 ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΟΚΙΟΥ

1. Τα έσοδα από τόκους υπολογίζονται με τη μέθοδο του πραγματικού επιτοκίου (όπως ορίζεται στην παράγραφο 1.4). Ο υπολογισμός γίνεται **εφαρμόζοντας το πραγματικό επιτόκιο στην ακαθάριστη (προ αποσβέσεων) λογιστική αξία ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου, με τις κάτωθι εξαιρέσεις:**
 - (α) **Αγορασμένα ή δημιουργημένα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία απομειωμένης πιστωτικής αξίας.** Για αυτά τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία, η οντότητα εφαρμόζει το **πραγματικό επιτόκιο προσαρμοσμένο στον πιστωτικό κίνδυνο της αποσβεσθείσας τιμής κτήσης του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου** από την αρχική αναγνώριση.
 - (β) Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία τα οποία δεν είναι αγορασμένα ή δημιουργημένα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία απομειωμένης πιστωτικής αξίας, αλλά έχουν καταστεί στη συνέχεια **χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία απομειωμένης πιστωτικής αξίας.** Για αυτά τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία, η οντότητα εφαρμόζει το πραγματικό επιτόκιο στην αποσβεσθείσα τιμή κτήσης του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου σε μεταγενέστερες περιόδους αναφοράς.
2. Μια οντότητα η οποία, σε μια περίοδο αναφοράς, υπολογίζει έσοδα από τόκους εφαρμόζοντας τη μέθοδο του πραγματικού επιτοκίου στο αποσβεσμένο κόστος ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου σύμφωνα με την παράγραφο 1(β) πιο πάνω, υπολογίζει, σε μεταγενέστερες περιόδους αναφοράς, τα έσοδα από τόκους εφαρμόζοντας το πραγματικό επιτόκιο στην προ αποσβέσεων λογιστική αξία εάν ο πιστωτικός κίνδυνος του χρηματοοικονομικού μέσου βελτιωθεί ώστε το χρηματοοικονομικό μέσο να μην θεωρείται πλέον απομειωμένης πιστωτικής αξίας

και η βελτίωση μπορεί να συσχετιστεί αντικειμενικά με κάποιο γεγονός που προέκυψε μετά την εφαρμογή των απαιτήσεων της παραγράφου 1(β) πιο πάνω (όπως μια βελτίωση στην πιστοληπτική διαβάθμιση του δανειολήπτη).

5.5.1.2 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΣΥΜΒΑΤΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ

Όταν οι συμβατικές ταμειακές ροές ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου αποτελούν αντικείμενο επαναδιαπραγμάτευσης ή τροποποιούνται με άλλο τρόπο και η επαναδιαπραγμάτευση ή η τροποποίηση δεν έχει ως αποτέλεσμα την παύση αναγνώρισης του εν λόγω χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου σύμφωνα με την παρούσα πολιτική, μια οικονομική οντότητα υπολογίζει εκ νέου την προ αποσβέσεων λογιστική αξία του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου και αναγνωρίζει στα αποτελέσματα κέρδος ή ζημιά τροποποίησης. Η προ αποσβέσεων λογιστική αξία του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου υπολογίζεται εκ νέου ως η παρούσα αξία των συμβατικών ταμειακών ροών κατόπιν της επαναδιαπραγμάτευσης ή της τροποποίησης οι οποίες έχουν προεξοφληθεί με το αρχικό πραγματικό επιτόκιο του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου (ή με το πραγματικό επιτόκιο προσαρμοσμένο στον πιστωτικό κίνδυνο, όταν πρόκειται για χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία απομειωμένης πιστωτικής αξίας που έχουν αγορασθεί ή δημιουργηθεί) ή, όπου αρμόζει, με το αναθεωρημένο πραγματικό επιτόκιο που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 6.5.2(3). Κάθε κόστος ή αμοιβή που πραγματοποιείται αποτελεί αναπροσαρμογή της λογιστικής αξίας του τροποποιημένου χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου και αποσβένεται κατά την εναπομένουσα διάρκεια ζωής αυτού.

5.5.1.3 ΔΙΑΓΡΑΦΗ

Μια οντότητα απομειώνει άμεσα την προ αποσβέσεων λογιστική αξία ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου όταν η οντότητα δεν έχει πια εύλογες προσδοκίες για ανάκτηση ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου εξ ολοκλήρου ή μερικώς. Μια διαγραφή συνιστά γεγονός παύσης αναγνώρισης.

5.6 ΑΠΟΜΕΙΩΣΗ ΚΑΙ ΜΗ ΕΙΣΠΡΑΞΙΜΟΤΗΤΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Στάδιο 1

Κατά την αγορά ή δημιουργία, οι **αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές δωδεκαμήνου** αναγνωρίζονται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα.

Οι αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές δωδεκαμήνου είναι το μέρος των αναμενόμενων πιστωτικών ζημιών καθ' όλη τη διάρκεια ζωής που αντιπροσωπεύουν τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές που προκύπτουν από αθέτηση που είναι πιθανή τους επόμενους 12 μήνες μετά την ημερομηνία αναφοράς.

Μεταβίβαση

Εάν ο πιστωτικός κίνδυνος αυξηθεί σημαντικά από την αρχική αναννώπιση.

Στάδιο 2

Αναγνωρίζονται αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές καθ' όλη τη διάρκεια ζωής.

Οι αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές καθ' όλη τη διάρκεια ζωής είναι υπολογισμός αναμενόμενης παρούσας αξίας των ζημιών που προκύπτουν εάν ο οφειλέτης αθετήσει την εκπλήρωση της υποχρέωσης καθ' όλη τη διάρκεια ζωής του χρηματοοικονομικού μέσου.

Μεταβίβαση

Εάν ο πιστωτικός κίνδυνος αυξηθεί στο σημείο όπου το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο είναι απομειωμένης πιστωτικής αξίας

Στάδιο 3

Συνεχίζονται να αναγνωρίζονται αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές καθ' όλη τη διάρκεια ζωής.

Υπολογίζονται έσοδα από τόκους βάσει του αποσβεσμένου κόστους του μέσου (υπολογισμένο βάσει της ακαθάριστης λογιστικής αξίας στο Στάδιο 1 και 2).

Πηγή: At A Glance (Προσχέδιο Χρηματοοικονομικά μέσα)

<https://www.ifac.org/system/files/publications/files/Financial-Instruments-At-a-Glance-final.pdf>

5.6.1 ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΩΝ ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΖΗΜΙΩΝ

5.6.1.1 ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

1. Μια οντότητα αναγνωρίζει **πρόβλεψη ζημιάς** έναντι **αναμενόμενων πιστωτικών ζημιών** σε χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο που επιματράται σε αποσβεσμένο κόστος ή σε δίκαιη αξία μέσω καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων, απαίτηση από μισθώσεις ή δανειακή δέσμευση και σύμβαση χρηματοοικονομικής εγγύησης στα οποία ισχύουν οι απαιτήσεις απομείωσης σύμφωνα με τις παραγράφους 1.3.2(1)(η), 4.2.1(γ) ή 4.2.1(δ).
2. Μια οντότητα εφαρμόζει τις απαιτήσεις απομείωσης για την αναγνώριση και επιμέτρηση μιας πρόβλεψης ζημιάς για **χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που επιμετρώνται στην δίκαιη αξία μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων**. Ωστόσο, η **πρόβλεψη ζημιάς** αναγνωρίζεται στα **καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια** και δεν απομειώνει τη λογιστική αξία του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης.
3. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 5.6.1.4 και 5.6.2, σε κάθε ημερομηνία αναφοράς, μια οντότητα επιμετρά την **πρόβλεψη ζημιάς** για ένα χρηματοοικονομικό μέσο σε ποσό ίσο με τις **αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές καθ' όλη τη διάρκεια ζωής** εάν ο πιστωτικός κίνδυνος του χρηματοοικονομικού μέσου έχει αυξηθεί σημαντικά από την αρχική αναγνώριση.
4. Στόχος των απαιτήσεων απομείωσης είναι να αναγνωριστούν οι αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές καθ' όλη τη διάρκεια ζωής για όλα τα χρηματοοικονομικά μέσα για τα οποία έχουν υπάρξει σημαντικές αυξήσεις στον πιστωτικό κίνδυνο από την αρχική αναγνώριση - είτε η αξιολόγηση γίνεται σε ατομική είτε σε συλλογική βάση λαμβάνοντας υπόψη όλες τις λογικές και βάσιμες πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που αφορούν το μέλλον.
5. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 5.6.1.4 και 5.6.2, εάν, κατά την ημερομηνία αναφοράς, ο πιστωτικός κίνδυνος ενός χρηματοοικονομικού μέσου δεν έχει αυξηθεί σημαντικά από την αρχική αναγνώριση, μια οικονομική οντότητα επιμετρά την πρόβλεψη ζημιάς για το εν λόγω χρηματοοικονομικό μέσο σε ποσό ίσο με τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές δωδεκαμήνου.
6. Για δανειακές δεσμεύσεις και συμβάσεις χρηματοοικονομικής εγγύησης, η ημερομηνία κατά την οποία η οικονομική οντότητα καθίσταται μέρος της ανέκκλητης δέσμευσης θεωρείται ότι είναι η ημερομηνία της αρχικής αναγνώρισης για τους σκοπούς της εφαρμογής των απαιτήσεων απομείωσης.

7. Εάν μια οντότητα έχει επιμετρήσει την πρόβλεψη ζημιάς για ένα χρηματοοικονομικό μέσο σε ποσό ίσο με τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές καθ' όλη τη διάρκεια ζωής στην προηγούμενη περίοδο αναφοράς, αλλά αποφασίζει κατά την τρέχουσα ημερομηνία αναφοράς ότι δεν πληρούνται πλέον οι προϋποθέσεις της παραγράφου 3 πιο πάνω, η οικονομική οντότητα επιμετρά την πρόβλεψη ζημιάς σε ποσό ίσο με τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές δωδεκαμήνου κατά την τρέχουσα ημερομηνία αναφοράς.
8. Μια οντότητα αναγνωρίζει στο **πλεόνασμα ή έλλειμμα**, ως κέρδος ή ζημιά απομείωσης, το ποσό των αναμενόμενων πιστωτικών ζημιών (ή της αναστροφής) που απαιτείται για την αναπροσαρμογή της πρόβλεψης ζημιάς κατά την ημερομηνία αναφοράς στο ποσό που απαιτείται να αναγνωρισθεί σύμφωνα με την παρούσα λογιστική πολιτική.

5.6.1.2 ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΝ ΑΥΞΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

1. Σε κάθε ημερομηνία αναφοράς, μια οντότητα αξιολογεί κατά πόσον ο πιστωτικός κίνδυνος ενός χρηματοοικονομικού μέσου έχει αυξηθεί σημαντικά από την αρχική αναγνώριση. Κατά την αξιολόγηση, η οντότητα χρησιμοποιεί τη μεταβολή του κινδύνου αθέτησης που παρατηρείται καθ' όλη την αναμενόμενη διάρκεια ζωής του χρηματοοικονομικού μέσου αντί της μεταβολής στο ποσό των αναμενόμενων πιστωτικών ζημιών. Για να προβεί στην αξιολόγηση αυτή, η οντότητα συγκρίνει τον κίνδυνο αθέτησης για το χρηματοοικονομικό μέσο κατά την ημερομηνία αναφοράς με τον κίνδυνο αθέτησης για το χρηματοοικονομικό μέσο κατά την ημερομηνία της αρχικής αναγνώρισης και λαμβάνει υπόψη λογικές και βάσιμες πληροφορίες, οι οποίες είναι διαθέσιμες χωρίς αδικαιολόγητο κόστος ή προσπάθεια και οι οποίες είναι ενδεικτικές σημαντικών αυξήσεων του πιστωτικού κινδύνου από την αρχική αναγνώριση.
2. Μια οντότητα μπορεί να διαπιστώσει ότι ο πιστωτικός κίνδυνος ενός χρηματοοικονομικού μέσου δεν έχει αυξηθεί σημαντικά από την αρχική αναγνώριση εάν το χρηματοοικονομικό μέσο αποφασιστεί ότι εμπεριέχει χαμηλό πιστωτικό κίνδυνο κατά την ημερομηνία αναφοράς.
3. Εάν υπάρχουν λογικές και βάσιμες πληροφορίες που αφορούν το μέλλον, οι οποίες είναι διαθέσιμες χωρίς αδικαιολόγητο κόστος ή προσπάθεια, μια οικονομική οντότητα δεν μπορεί να βασίζεται αποκλειστικά σε πληροφορίες του παρελθόντος για να αποφασίσει κατά πόσον έχει αυξηθεί σημαντικά ο πιστωτικός κίνδυνος από την αρχική αναγνώριση. Ωστόσο, όταν δεν υπάρχουν διαθέσιμες πληροφορίες οι οποίες να αφορούν περισσότερο το μέλλον από το παρελθόν (είτε σε μεμονωμένη είτε σε συλλογική βάση) χωρίς αδικαιολόγητο κόστος ή προσπάθεια, μια οικονομική οντότητα μπορεί να χρησιμοποιήσει πληροφορίες του παρελθόντος για

να αποφασίσει αν έχουν σημειωθεί σημαντικές αυξήσεις στον πιστωτικό κίνδυνο μετά την αρχική αναγνώριση. Ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο μια οικονομική οντότητα αξιολογεί τις σημαντικές αυξήσεις του πιστωτικού κινδύνου, υπάρχει το μαχητό τεκμήριο ότι ο πιστωτικός κίνδυνος ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου έχει αυξηθεί σημαντικά μετά την αρχική αναγνώριση όταν οι συμβατικές πληρωμές εμφανίζουν καθυστέρηση **άνω των 30 ημερών**. Μια οντότητα μπορεί να ανατρέψει αυτό το τεκμήριο εάν έχει λογικές και βάσιμες πληροφορίες οι οποίες είναι διαθέσιμες χωρίς αδικαιολόγητο κόστος ή προσπάθεια, οι οποίες καταδεικνύουν ότι ο πιστωτικός κίνδυνος δεν έχει αυξηθεί σημαντικά από την αρχική αναγνώριση παρά το γεγονός ότι οι συμβατικές πληρωμές εμφανίζουν καθυστέρηση άνω των 30 ημερών. Όταν μια οντότητα αποφασίζει ότι έχουν σημειωθεί σημαντικές αυξήσεις στον πιστωτικό κίνδυνο προτού οι συμβατικές πληρωμές εμφανίσουν καθυστέρηση άνω των 30 ημερών, το μαχητό τεκμήριο δεν ισχύει.

5.6.1.3 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Εάν έχει γίνει επαναδιαπραγμάτευση ή τροποποίηση των συμβατικών ταμειακών ροών ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου χωρίς να έχει γίνει παύση αναγνώρισης του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου, μια οντότητα αξιολογεί κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική αύξηση του πιστωτικού κινδύνου του χρηματοοικονομικού μέσου σύμφωνα με την παράγραφο 5.6.1.1(3) συγκρίνοντας:

- (α) Τον κίνδυνο αθέτησης την ημερομηνία αναφοράς (με βάση τους τροποποιημένους συμβατικούς όρους), και
- (β) Τον κίνδυνο αθέτησης κατά την αρχική αναγνώριση (με βάση τους αρχικούς, μη τροποποιημένους συμβατικούς όρους).

5.6.1.4 ΑΓΟΡΑΣΜΕΝΑ Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΕΝΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟΜΕΙΩΜΕΝΗΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ ΑΞΙΑΣ

1. Παρά τα όσα αναφέρονται στις παραγράφους 5.6.1.1(3) και 5.6.1.1(5), κατά την ημερομηνία αναφοράς, μια οντότητα αναγνωρίζει μόνο τις συσσωρευμένες μεταβολές των αναμενόμενων πιστωτικών ζημιών καθ' όλη τη διάρκεια ζωής από την αρχική αναγνώριση ως πρόβλεψη ζημιάς για τα αγορασμένα ή δημιουργημένα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία απομειωμένης πιστωτικής αξίας.
2. Σε κάθε ημερομηνία αναφοράς, μια οντότητα αναγνωρίζει στο πλεόνασμα ή έλλειμμα το ποσό της μεταβολής των αναμενόμενων πιστωτικών ζημιών καθ' όλη τη διάρκεια ζωής ως κέρδος ή ζημιά απομείωσης. Μια οντότητα αναγνωρίζει τις ευνοϊκές μεταβολές στις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές καθ' όλη τη διάρκεια ζωής ως κέρδος απομείωσης, ακόμη και αν οι αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές καθ' όλη τη διάρκεια ζωής είναι μικρότερες από το ποσό των αναμενόμενων

πιστωτικών ζημιών που είχαν συμπεριληφθεί στις εκτιμώμενες ταμειακές ροές κατά την αρχική αναγνώριση.

5.6.2 ΑΠΛΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΓΙΑ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

1. Παρά τα όσα αναφέρονται στις παραγράφους 5.6.1.1(3) και 5.6.1.1(5), μια οντότητα επιμετρά πάντοτε την πρόβλεψη ζημιάς σε ποσό ίσο με τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές καθ' όλη τη διάρκεια ζωής για:
 - α) Απαιτήσεις που προκύπτουν από συναλλαγές με υποχρέωση ανταπόδοσης οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Λογιστικής Πολιτικής για Έσοδα από Συναλλαγές με Υποχρέωση Ανταπόδοσης και συναλλαγές χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Λογιστικής Πολιτικής για Έσοδα από Συναλλαγές χωρίς Υποχρέωση Ανταπόδοσης (Φόροι και Μεταβιβάσεις).
 - β) Απαιτήσεις από μισθώσεις που προκύπτουν από συναλλαγές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Λογιστικής Πολιτικής για Μισθώσεις, εάν η οντότητα επιλέξει ως λογιστική πολιτική την επιμέτρηση της πρόβλεψης ζημιάς σε ποσό ίσο με τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές καθ' όλη τη διάρκεια ζωής. Η εν λόγω λογιστική πολιτική εφαρμόζεται σε όλες τις απαιτήσεις από μισθώσεις αλλά μπορεί να εφαρμοστεί χωριστά σε εισπρακτέα από χρηματοδοτικές και λειτουργικές μισθώσεις.
2. Μια οικονομική οντότητα μπορεί να κάνει ανεξάρτητες επιλογές λογιστικής πολιτικής για τις εμπορικές απαιτήσεις και τις απαιτήσεις μισθώσεων.

5.6.3 ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΩΝ ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΖΗΜΙΩΝ

1. Μια οντότητα επιμετρά τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές ενός χρηματοοικονομικού μέσου με τρόπο που αντανακλά:
 - α) Ένα αμερόληπτα καθορισμένο και σταθμισμένο βάσει πιθανοτήτων ποσό το οποίο καθορίζεται μέσω της αξιολόγησης μιας σειράς πιθανών εκβάσεων,
 - β) Τη διαχρονική αξία του χρήματος, και
 - γ) Λογικές και βάσιμες πληροφορίες οι οποίες είναι διαθέσιμες κατά την ημερομηνία αναφοράς χωρίς αδικαιολόγητο κόστος ή προσπάθεια και αφορούν παρελθόντα γεγονότα, τρέχουσες συνθήκες και προβλέψεις των μελλοντικών οικονομικών συνθηκών.
2. Κατά την επιμέτρηση των αναμενόμενων πιστωτικών ζημιών, μια οντότητα δεν είναι απαραίτητο να προσδιορίζει κάθε πιθανό σενάριο. Ωστόσο, λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο ή την πιθανότητα να προκύψει πιστωτική ζημιά αποτυπώνοντας την πιθανότητα να προκύψει πιστωτική ζημιά και την πιθανότητα να μην προκύψει πιστωτική ζημιά, ακόμη και αν η πιθανότητα να προκύψει πιστωτική ζημιά είναι πολύ χαμηλή.

3. Η μέγιστη περίοδος που λαμβάνεται υπόψη κατά την επιμέτρηση των αναμενόμενων πιστωτικών ζημιών είναι η μέγιστη συμβατική περίοδος (συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων επέκτασης) για την οποία η οντότητα είναι εκτεθειμένη σε πιστωτικό κίνδυνο και όχι μεγαλύτερη περίοδος, ακόμη και αν μια μεγαλύτερη περίοδος συμβαδίζει με την επιχειρηματική πρακτική.
4. Ωστόσο, ορισμένα χρηματοοικονομικά μέσα περιλαμβάνουν ένα δανειακό σκέλος και ένα σκέλος μη εκταμιευμένης δέσμευσης και η συμβατική δυνατότητα της οντότητας να απαιτήσει εξόφληση και να ακυρώσει τη μη εκταμιευμένη δέσμευση δεν περιορίζει την έκθεση της οντότητας σε πιστωτικές ζημιές σύμφωνα με τη συμβατική περίοδο ειδοποίησης. Για τα εν λόγω χρηματοοικονομικά μέσα, και μόνο για αυτά, η οντότητα επιμετρά τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές για την περίοδο κατά την οποία η οντότητα είναι εκτεθειμένη σε πιστωτικό κίνδυνο και οι αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές δεν μετριάζονται με μέτρα διαχείρισης πιστωτικού κινδύνου, ακόμη και αν η εν λόγω περίοδος εκτείνεται πέρα από τη μέγιστη συμβατική περίοδο.

5.7 ΕΠΑΝΑΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ

1. Εάν μια οντότητα προβεί σε επαναταξινόμηση χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με την παράγραφο 4.4(1), εφαρμόζει την επαναταξινόμηση **μελλοντικά** από την ημερομηνία επαναταξινόμησης. Η οντότητα δεν επαναλαμβάνει τυχόν προγενέστερα αναγνωρισμένα κέρδη, ζημιές (συμπεριλαμβανομένων κερδών ή ζημιών απομείωσης) ή τόκους. Η παρούσα παράγραφος θέτει τις προϋποθέσεις για τις επαναταξινομήσεις.
2. Εάν μια οικονομική οντότητα προβεί σε επαναταξινόμηση χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου από την κατηγορία επιμέτρησης αποσβεσμένου κόστους στην κατηγορία επιμέτρησης δίκαιης αξίας μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος, η δίκαιη αξία επιμετράται κατά την ημερομηνία επαναταξινόμησης. Οποιοδήποτε κέρδος ή ζημιά που προκύπτει από διαφορά ανάμεσα στο προηγούμενο αποσβεσμένο κόστος του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου και την δίκαιη αξία αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα.
3. Εάν μια οντότητα προβεί σε επαναταξινόμηση χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου από την κατηγορία επιμέτρησης δίκαιης αξίας μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος στην κατηγορία επιμέτρησης αποσβεσμένου κόστους, η δίκαιη αξία κατά την ημερομηνία επαναταξινόμησης καθίσταται η νέα προ αποσβέσεων λογιστική αξία.
4. Εάν μια οντότητα προβεί σε επαναταξινόμηση χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου από την κατηγορία επιμέτρησης αποσβεσμένου κόστους στην κατηγορία επιμέτρησης δίκαιης αξίας μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων, η δίκαιη αξία του επιμετρείται κατά την ημερομηνία επαναταξινόμησης.

Οποιοδήποτε κέρδος ή ζημιά που προκύπτει από διαφορά ανάμεσα στο προηγούμενο αποσβεσμένο κόστος του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου και την δίκαιη αξία αναγνωρίζεται στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια. Το πραγματικό επιτόκιο και η επιμέτρηση των αναμενόμενων πιστωτικών ζημιών δεν αναπροσαρμόζονται ως αποτέλεσμα της επαναταξινόμησης.

5. Εάν μια οντότητα προβεί σε επαναταξινόμηση χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου από την κατηγορία επιμέτρησης δίκαιης αξίας μέσω καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων στην κατηγορία επιμέτρησης αποσβεσμένου κόστους, το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο επαναταξινομείται στην δίκαιη αξία του κατά την ημερομηνία επαναταξινόμησης. Ωστόσο, το συσσωρευτικό κέρδος ή ζημιά που προηγουμένως αναγνωρίζονταν στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια αφαιρούνται από τα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια και αναπροσαρμόζονται έναντι της δίκαιης αξίας του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου κατά την ημερομηνία της επαναταξινόμησης. Ως αποτέλεσμα, το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο επιμετρείται κατά την ημερομηνία επαναταξινόμησης με τέτοιο τρόπο ώστε η επιμέτρησή του να γινόταν πάντοτε στο αποσβεσμένο κόστος. Αυτή η αναπροσαρμογή επηρεάζει τα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια αλλά όχι το πλεόνασμα ή έλλειμμα και, επομένως, δεν συνιστά αναπροσαρμογή από επαναταξινόμηση. Το πραγματικό επιτόκιο και η επιμέτρηση των αναμενόμενων πιστωτικών ζημιών δεν αναπροσαρμόζονται ως αποτέλεσμα της επαναταξινόμησης.
6. Εάν μια οντότητα προβεί σε επαναταξινόμηση χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου από την κατηγορία επιμέτρησης δίκαιης αξίας μέσω του πλεονάσματος ή ελλείμματος στην κατηγορία επιμέτρησης δίκαιης αξίας μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων, το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο συνεχίζει να επιμετρείται στην δίκαιη αξία.
7. Εάν μια οικονομική οντότητα προβεί σε επαναταξινόμηση χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου από την κατηγορία επιμέτρησης δίκαιης αξίας μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων στην κατηγορία επιμέτρησης δίκαιης αξίας μέσω του πλεονάσματος ή ελλείμματος, το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο συνεχίζει να επιμετρείται στην δίκαιη αξία. Το συσσωρευτικό κέρδος ή ζημιά που είχε προηγουμένως αναγνωριστεί στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια ανακατατάσσεται από τα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια στο πλεόνασμα ή έλλειμμα ως προσαρμογή από επαναταξινόμηση κατά την ημερομηνία επαναταξινόμησης.

5.8 ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΕΣ

5.8.1 ΓΕΝΙΚΑ

1. Κέρδος ή ζημιά επί χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή χρηματοοικονομικής υποχρέωσης που επιμετρείται στην δίκαιη αξία αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα, εκτός εάν:
 - α) Αποτελεί μέρος σχέσης αντιστάθμισης (βλέπε παραγράφους 6.5.2–6.5.4), και
 - β) Αποτελεί επένδυση σε συμμετοχικό τίτλο και η οντότητα έχει επιλέξει να παρουσιάζει τα κέρδη και τις ζημιές της εν λόγω επένδυσης στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια σύμφωνα με την παράγραφο 5.8.2(1),
 - γ) Αποτελεί χρηματοοικονομική υποχρέωση που έχει προσδιοριστεί ως επιμετρούμενη στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος και η οντότητα υποχρεούται να παρουσιάζει τα αποτελέσματα των μεταβολών του πιστωτικού κινδύνου της υποχρέωσης στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια σύμφωνα με την παράγραφο 5.8.3(1), ή
 - δ) Αποτελεί χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο που επιμετρείται στην δίκαιη αξία μέσω καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την παράγραφο 4.1.1(3) και η οντότητα υποχρεούται να αναγνωρίζει ορισμένες μεταβολές της δίκαιης αξίας στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια σύμφωνα με την παράγραφο 5.8.4(1).

2. Τα μερίσματα ή παρόμοιες διανομές αναγνωρίζονται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα μόνο όταν:
 - α) Έχει εδραιωθεί το δικαίωμα της οντότητας να εισπράξει το μέρισμα,
 - β) Είναι πιθανό τα οικονομικά οφέλη που συνδέονται με το μέρισμα να εισρεύσουν στην οντότητα, και
 - γ) Το ποσό του μερίσματος μπορεί να επιμετρηθεί με αξιοπιστία.

3. Κέρδος ή ζημιά από χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο που επιμετρείται στο αποσβεσμένο κόστος και δεν αποτελεί μέρος σχέσης αντιστάθμισης (βλέπε παραγράφους 6.5.2–6.5.4) αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα όταν το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο έχει παύσει να αναγνωρίζεται και έχει επαναταξινομηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 5.7(2), μέσω της διαδικασίας της απόσβεσης ή με σκοπό να αναγνωριστούν κέρδη ή ζημιές απομείωσης. Μια οντότητα εφαρμόζει τις παραγράφους 5.7(2) και 5.7(4) εάν προβαίνει σε επαναταξινόμηση χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων από την κατηγορία επιμέτρησης αποσβεσμένου κόστους. Κέρδος ή ζημιά από χρηματοοικονομική υποχρέωση που επιμετρείται σε αποσβεσμένο κόστος και δεν αποτελεί μέρος σχέσης αντιστάθμισης (βλέπε παραγράφους 6.5.2–6.5.4)

αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα όταν η χρηματοοικονομική υποχρέωση παύει να αναγνωρίζεται και μέσω της διαδικασίας της απόσβεσης.

4. Κέρδος ή ζημιά από χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία ή χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που αποτελούν αντισταθμισμένα στοιχεία σε σχέση αντιστάθμισης αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 6.5.2–6.5.4.

5.8.2 ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΙΚΟΥΣ ΤΙΤΛΟΥΣ

1. Κατά την αρχική αναγνώριση, μια οντότητα μπορεί να επιλέξει αμετάκλητα να παρουσιάζει στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια μεταγενέστερες μεταβολές στην δίκαιη αξία μιας επένδυσης σε συμμετοχικό τίτλο εντός του πεδίου εφαρμογής της παρούσας λογιστικής πολιτικής, ο οποίος δεν διακρατείται για διαπραγμάτευση (πώληση) ούτε αποτελεί ενδεχόμενο αντάλλαγμα αναγνωριζόμενο από έναν αποκτώντα σε συνδυασμό επιχειρήσεων δημόσιου τομέα. Αυτή η απόφαση λαμβάνεται για κάθε μέσο ξεχωριστά.
2. Εάν μια οντότητα κάνει την επιλογή της παραγράφου 1 πιο πάνω, αναγνωρίζει στο πλεόνασμα ή έλλειμμα τα μερίσματα ή παρόμοιες διανομές από την εν λόγω επένδυση σύμφωνα με την παράγραφο 5.8.1(2).

5.8.3 ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ ΕΠΙΜΕΤΡΟΥΜΕΝΕΣ ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΗ ΑΞΙΑ ΜΕΣΩ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΟΣ Η ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ

1. Μια οντότητα παρουσιάζει κέρδος ή ζημιά από χρηματοοικονομική υποχρέωση που προσδιορίζεται ως επιμετρούμενη στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος σύμφωνα με την παράγραφο 4.2.2 ή την παράγραφο 4.3.2(3) ως εξής:
 - (α) Το ποσό της μεταβολής στην δίκαιη αξία της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης που μπορεί να αποδοθεί σε μεταβολές του πιστωτικού κινδύνου της εν λόγω υποχρέωσης παρουσιάζεται στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια, και
 - (β) Το υπόλοιπο ποσό της μεταβολής στην δίκαιη αξία της υποχρέωσης παρουσιάζεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα εκτός εάν ο χειρισμός των αποτελεσμάτων των μεταβολών στον πιστωτικό κίνδυνο της υποχρέωσης που περιγράφονται στο σημείο (α) θα δημιουργούσε ή θα διεύρυνε μια λογιστική αναντιστοιχία στο πλεόνασμα ή έλλειμμα (σε αυτή την περίπτωση ισχύει η παράγραφος 2 πιο κάτω).
2. Εάν οι απαιτήσεις της παραγράφου 1 πιο πάνω θα δημιουργούσαν ή θα διεύρυναν μια λογιστική αναντιστοιχία στο πλεόνασμα ή έλλειμμα, μια οντότητα απεικονίζει όλα τα κέρδη ή τις ζημιές από την υποχρέωση αυτή (συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων των μεταβολών στον πιστωτικό κίνδυνο της υποχρέωσης) στο πλεόνασμα ή έλλειμμα.

3. Παρά τις απαιτήσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 πιο πάνω, μια οντότητα παρουσιάζει στο πλεόνασμα ή έλλειμμα όλα τα κέρδη και τις ζημιές από δανειακές δεσμεύσεις και συμβάσεις χρηματοοικονομικής εγγύησης που προσδιορίζονται ως επιμετρούμενα στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος.

5.8.4 ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΕΠΙΜΕΤΡΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΗ ΑΞΙΑ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΚΑΘΑΡΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ / ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

1. Κέρδος ή ζημιά από χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο που επιμετρείται στην δίκαιη αξία μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την παράγραφο 4.1.1(3) αναγνωρίζεται στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια, **εκτός από** τα κέρδη ή τις ζημιές απομείωσης (βλέπε παράγραφο 5.6) και τα συναλλαγματικά κέρδη και ζημιές, μέχρι την παύση αναγνώρισης του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή την επαναταξινόμησή του. Όταν γίνει παύση αναγνώρισης του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου, το συσσωρευτικό κέρδος ή ζημιά που είχε προηγουμένως αναγνωριστεί στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια επαναταξινομείται από τα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια στο πλεόνασμα ή έλλειμμα ως προσαρμογή από επαναταξινόμηση. Εάν γίνει επαναταξινόμηση του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου από την κατηγορία επιμέτρησης δίκαιης αξίας μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων, η οντότητα αναγνωρίζει το συσσωρευτικό κέρδος ή ζημιά που είχε προηγουμένως αναγνωριστεί στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια σύμφωνα με τις παραγράφους 5.7(5) και 5.7(7). Οι τόκοι που υπολογίζονται με τη μέθοδο του πραγματικού επιτοκίου αναγνωρίζονται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα.
2. Όπως περιγράφεται στην παράγραφο 1 πιο πάνω, εάν ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο επιμετράται στην δίκαιη αξία μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την παράγραφο 4.1.1(3), τα ποσά που αναγνωρίζονται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα είναι ίδια με τα ποσά που θα είχαν αναγνωριστεί στο πλεόνασμα ή έλλειμμα εάν το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο είχε επιμετρηθεί σε αποσβεσμένο κόστος.

6. ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΗΣ

6.1 ΣΤΟΧΟΣ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΗΣ

Αντιστάθμισης

σημαίνει καθορισμός ενός ή περισσότερων μέσων αντιστάθμισης έτσι ώστε η μεταβολή τους στην δίκαιη αξία να αντισταθμίζει, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, τη μεταβολή στην δίκαιη αξία ή τις ταμειακές ροές ενός αντισταθμισμένου στοιχείου.

Αντισταθμισμένο στοιχείο

είναι ένα περιουσιακό στοιχείο, υποχρέωση, βέβαιη δέσμευση, πολύ πιθανή προσδοκώμενη συναλλαγή ή καθαρή επένδυση σε εκμετάλλευση στο εξωτερικό που:

- (α) εκθέτει την οντότητα σε κίνδυνο μεταβολών της δίκαιης αξίας ή των μελλοντικών ταμιακών ροών και
- (β) προσδιορίζεται ως αντισταθμιζόμενο στοιχείο.

Μέσο αντιστάθμισης

είναι προσδιοριζόμενο παράγωγο ή (για αντιστάθμιση του κινδύνου μεταβολής των συναλλαγματικών ισοτιμιών μόνο) ένα προσδιοριζόμενο μη παράγωγο χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή μια μη παράγωγη χρηματοοικονομική υποχρέωση της οποίας η δίκαιη αξία ή οι ταμιακές ροές αναμένεται να συμψηφίσουν τις μεταβολές της δίκαιης αξίας ή των ταμιακών ροών ενός προσδιοριζόμενου

1. Στόχος της λογιστικής αντιστάθμισης είναι η απεικόνιση, στις οικονομικές καταστάσεις, του αποτελέσματος των δραστηριοτήτων διαχείρισης κινδύνων μιας οντότητας η οποία χρησιμοποιεί χρηματοοικονομικά μέσα για να διαχειρίζεται την έκθεσή της η οποία προκύπτει από συγκεκριμένους κινδύνους που θα μπορούσαν να επηρεάσουν το πλεόνασμα ή έλλειμμα (ή τα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια, στην περίπτωση επενδύσεων σε συμμετοχικούς τίτλους όπου η οντότητα έχει επιλέξει να απεικονίζει τις μεταβολές στην δίκαιη αξία στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια σύμφωνα με την παράγραφο 5.8.2(1)). Αυτή η προσέγγιση αποσκοπεί στην παρουσίαση του πλαισίου χρήσης των μέσων αντιστάθμισης για τα οποία εφαρμόζεται η λογιστική αντιστάθμισης, ώστε να είναι σαφείς ο σκοπός και οι επιπτώσεις τους.
2. Μια οντότητα μπορεί να επιλέξει να προσδιορίσει μια σχέση αντιστάθμισης ανάμεσα σε ένα μέσο αντιστάθμισης και ένα αντισταθμισμένο στοιχείο σύμφωνα με τις παραγράφους 6.2 και 6.3. Για σχέσεις αντιστάθμισης που πληρούν τα

κριτήρια επιλεξιμότητας (παράγραφος 6.4), μια οντότητα αναγνωρίζει το κέρδος ή τη ζημιά από το μέσο αντιστάθμισης και το αντισταθμισμένο στοιχείο σύμφωνα με τις παραγράφους 6.5.1–6.5.4. Όταν το αντισταθμισμένο στοιχείο είναι ομάδα στοιχείων, μια οικονομική οντότητα συμμορφώνεται με τις πρόσθετες απαιτήσεις της παραγράφου 6.6.

6.2 ΜΕΣΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΗΣ

6.2.1 ΕΠΙΛΕΞΙΜΑ ΜΕΣΑ

1. Παράγωγο που επιμετρείται στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος μπορεί να προσδιοριστεί ως μέσο αντιστάθμισης, εκτός από ορισμένα πωληθέντα δικαιώματα προαίρεσης (ένα πωληθέν δικαίωμα προαίρεσης δεν πληροί τις προϋποθέσεις ενός μέσου αντιστάθμισης εκτός αν προσδιοριστεί ως συμψηφισμός ενός αγορασμένου δικαιώματος προαίρεσης, συμπεριλαμβανομένου και τυχόν δικαιώματος το οποίο ενσωματώνεται σε άλλο χρηματοοικονομικό μέσο).
2. Μη παράγωγο χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή μη παράγωγη χρηματοοικονομική υποχρέωση που επιμετρείται στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος μπορεί να προσδιοριστεί ως μέσο αντιστάθμισης, εκτός εάν πρόκειται για χρηματοοικονομική υποχρέωση που έχει προσδιοριστεί ως επιμετρούμενη στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος και για την οποία το ποσό της μεταβολής της δίκαιης αξίας που αποδίδεται στις μεταβολές πιστωτικού κινδύνου της εν λόγω υποχρέωσης απεικονίζεται στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια σύμφωνα με την παράγραφο 5.8.3(1). Στην αντιστάθμιση συναλλαγματικού κινδύνου, το συστατικό στοιχείο συναλλαγματικού κινδύνου ενός μη παράγωγου χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή μιας μη παράγωγης χρηματοοικονομικής υποχρέωσης μπορεί να προσδιοριστεί ως μέσο αντιστάθμισης εφόσον δεν αποτελεί επένδυση σε συμμετοχικό τίτλο για τον οποίο η οντότητα έχει επιλέξει να απεικονίζει τις μεταβολές της δίκαιης αξίας στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια σύμφωνα με την παράγραφο 5.8.2(1).
3. Για τους σκοπούς της λογιστικής αντιστάθμισης, μόνο οι συμβάσεις με μέρος που δεν ανήκει στην αναφέρουσα οντότητα (δηλαδή είναι εκτός της οντότητας ή της μεμονωμένης οντότητας για την οποία γίνεται η αναφορά) μπορούν να προσδιοριστούν ως μέσα αντιστάθμισης.

6.2.2 ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΜΕΣΩΝ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΗΣ

1. Ένα αποδεκτό μέσο πρέπει να προσδιορίζεται ως μέσο αντιστάθμισης στο σύνολό του. Οι μοναδικές επιτρεπόμενες εξαιρέσεις είναι:

- α) Ο διαχωρισμός της εσωτερικής αξίας και της διαχρονικής αξίας μιας σύμβασης δικαιώματος προαίρεσης και ο προσδιορισμός ως μέσου αντιστάθμισης μόνο της μεταβολής στην εσωτερική αξία ενός δικαιώματος προαίρεσης και όχι της μεταβολής στη διαχρονική αξία του (βλέπε παράγραφο 6.5.5),
 - β) Ο διαχωρισμός του προθεσμιακού στοιχείου και του τρέχοντος στοιχείου ενός προθεσμιακού συμβολαίου και ο προσδιορισμός ως μέσου αντιστάθμισης μόνο της μεταβολής στην αξία του τρέχοντος στοιχείου και όχι του προθεσμιακού στοιχείου. Παρομοίως, το περιθώριο βάσης συναλλαγματικής ισοτιμίας δύναται να διαχωριστεί και να εξαιρεθεί από τον προσδιορισμό του χρηματοοικονομικού μέσου ως μέσου αντιστάθμισης (βλέπε παράγραφο 6.5.6), και
 - γ) Ένα ποσοστό επί του συνόλου του μέσου αντιστάθμισης, π.χ. το 50 τοις εκατό του ονομαστικού ποσού, είναι δυνατό να προσδιοριστεί ως μέσο αντιστάθμισης σε μια αντισταθμιστική σχέση. Ωστόσο, ένα μέσο αντιστάθμισης δεν είναι δυνατό να προσδιοριστεί για ένα τμήμα της μεταβολής της δίκαιης αξίας του που προκύπτει μόνο από ένα μέρος της χρονικής περιόδου κατά την οποία το μέσο αντιστάθμισης παραμένει ανεξόφλητο.
2. Μια οντότητα έχει τη δυνατότητα να απεικονίζει συνδυαστικά, και να προσδιορίζει από κοινού ως μέσο αντιστάθμισης, οποιονδήποτε συνδυασμό των κάτωθι (συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες ο κίνδυνος ή οι κίνδυνοι που προκύπτουν από ορισμένα μέσα αντιστάθμισης αντισταθμίζουν εκείνους που προκύπτουν από άλλα):
- α) Παράγωγα ή τμήματα αυτών, και
 - β) Μη παράγωγα ή τμήματα αυτών.
3. Ωστόσο, παράγωγο μέσο που συνδυάζει πωληθέν δικαίωμα προαίρεσης και αγορασθέν δικαίωμα προαίρεσης (για παράδειγμα, ένα ανώτατο και κατώτατο όριο διακύμανσης επιτοκίων) δεν αποτελεί αποδεκτό μέσο αντιστάθμισης εάν πρόκειται, στην ουσία, για καθαρό πωληθέν δικαίωμα προαίρεσης κατά την ημερομηνία προσδιορισμού (εκτός εάν είναι πωληθέν δικαίωμα προαίρεσης που προσδιορίστηκε ως αντιστάθμιση ενός αγορασθέντος δικαιώματος προαίρεσης, συμπεριλαμβανομένου και τυχόν δικαιώματος το οποίο ενσωματώνεται σε άλλο χρηματοοικονομικό μέσο (για παράδειγμα ένα πωληθέν δικαίωμα προαίρεσης το οποίο λειτουργεί ως αντιστάθμιση χρέους με ρήτρα πρόωρης εξόφλησης)). Ομοίως, δύο ή περισσότερα μέσα (ή τμήματα αυτών) μπορούν να προσδιοριστούν από κοινού ως μέσο αντιστάθμισης μόνο εάν, σε συνδυασμό, δεν αποτελούν καθαρό πωληθέν δικαίωμα προαίρεσης κατά την ημερομηνία προσδιορισμού (εκτός εάν είναι πωληθέν δικαίωμα προαίρεσης που προσδιορίστηκε ως αντιστάθμιση ενός αγορασθέντος δικαιώματος προαίρεσης, συμπεριλαμβανομένου και τυχόν

δικαιώματος το οποίο ενσωματώνεται σε άλλο χρηματοοικονομικό μέσο (για παράδειγμα ένα πωληθέν δικαίωμα προαίρεσης το οποίο λειτουργεί ως αντιστάθμιση χρέους με ρήτρα πρόωρης εξόφλησης)).

6.3 ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΜΕΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

6.3.1 ΑΠΟΔΕΚΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

1. Αντισταθμισμένο στοιχείο μπορεί να είναι αναγνωρισμένο περιουσιακό στοιχείο ή υποχρέωση, μη αναγνωρισμένη βέβαιη δέσμευση, προσδοκώμενη συναλλαγή ή καθαρή επένδυση σε εκμετάλλευση εξωτερικού. Το αντισταθμισμένο στοιχείο μπορεί να αποτελεί:
 - α) Μεμονωμένο στοιχείο, ή
 - β) Ομάδα στοιχείων (σύμφωνα με τα όσα αναφέρονται στην παράγραφο 6.6).Αντισταθμισμένο στοιχείο μπορεί επίσης να είναι συστατικό στοιχείο (μέρος/τμήμα) ενός τέτοιου στοιχείου ή ομάδας στοιχείων (βλέπε παράγραφο 6.3.2).
2. Το αντισταθμισμένο στοιχείο πρέπει να μπορεί να επιμετρηθεί με αξιόπιστο τρόπο.
3. Εάν ένα αντισταθμισμένο στοιχείο αποτελεί προσδοκώμενη συναλλαγή (ή συστατικό στοιχείο (μέρος/τμήμα) αυτής), η εν λόγω συναλλαγή πρέπει να θεωρείται πολύ πιθανό να εκπληρωθεί.
4. Μια συνολική έκθεση που αποτελεί συνδυασμό έκθεσης που θα μπορούσε να γίνει αποδεκτή ως αντισταθμισμένο στοιχείο σύμφωνα με την παράγραφο 1 πιο πάνω και ενός παραγώγου, μπορεί να προσδιοριστεί ως αντισταθμισμένο στοιχείο. Αυτό περιλαμβάνει μια προσδοκώμενη συναλλαγή συνολικής έκθεσης (δηλαδή μη δεσμευτικές αλλά αναμενόμενες μελλοντικές συναλλαγές που θα μπορούσαν να επιφέρουν μια έκθεση και ένα παράγωγο) εάν η εν λόγω συνολική έκθεση είναι πολύ πιθανή και, όταν προκύψει και επομένως δεν θα αποτελεί πλέον προσδοκία, θα είναι επιλέξιμη ως αντισταθμισμένο στοιχείο.
5. Για σκοπούς λογιστικής αντιστάθμισης, μόνον περιουσιακά στοιχεία, υποχρεώσεις, βέβαιες δεσμεύσεις και πολύ πιθανές προσδοκώμενες συναλλαγές με ένα μέρος εκτός της οικονομικής οντότητας μπορούν να προσδιοριστούν ως αντισταθμισμένα στοιχεία. Η λογιστική αντιστάθμιση μπορεί να εφαρμοστεί σε συναλλαγές μεταξύ οικονομικών οντοτήτων του ιδίου ομίλου μόνο στις επιμέρους ή ξεχωριστές οικονομικές καταστάσεις αυτών των οντοτήτων και όχι στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις, με εξαίρεση:
 - (α) Τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις επενδυτικής οντότητας, όπως ορίζεται στη Λογιστική Πολιτική για Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις, όπου οι συναλλαγές μεταξύ της επενδυτικής οντότητας και των θυγατρικών

της που επιμετρούνται στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος δεν απαλείφονται στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις, ή

(β) Τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις μίας ελέγχουσας οντότητας μεταξύ της επενδυτικής οντότητας, όπως ορίζεται στη Λογιστική Πολιτική για Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις, που δεν είναι επενδυτική οντότητα η ίδια, όπου οι συναλλαγές μεταξύ μιας ελεγχόμενης επενδυτικής οντότητας και οι επενδύσεις μιας ελεγχόμενης οντότητας επιμετρούνται σε δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος δεν θα απαλειφθούν στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις.

6. Ωστόσο, ως εξαίρεση στην παράγραφο 5 πιο πάνω, ο συναλλαγματικός κίνδυνος ενδοεταιρικού χρηματικού στοιχείου (για παράδειγμα, μιας υποχρέωσης/απαίτησης μεταξύ δύο θυγατρικών) μπορεί να θεωρηθεί αποδεκτό αντισταθμισμένο στοιχείο στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις εάν επιφέρει έκθεση σε συναλλαγματικά κέρδη και ζημιές που δεν απαλείφονται πλήρως με την ενοποίηση σύμφωνα με τη Λογιστική Πολιτική για τις Επιπτώσεις των Μεταβολών στις Συναλλαγματικές Ισοτιμίες. Επιπρόσθετα, ο συναλλαγματικός κίνδυνος μιας πολύ πιθανής προσδοκώμενης ενδοεταιρικής συναλλαγής δύναται να χαρακτηριστεί αντισταθμισμένο στοιχείο στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις υπό τον όρο ότι η συναλλαγή εκφράζεται σε νόμισμα διαφορετικό από το νόμισμα λειτουργίας της οντότητας που συνάπτει τη συναλλαγή και ο συναλλαγματικός κίνδυνος θα επηρεάσει το ενοποιημένο πλεόνασμα ή έλλειμμα.

6.3.2 ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΜΕΝΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Μια οντότητα μπορεί να προσδιορίσει ένα στοιχείο στο σύνολό του ή ένα συστατικό στοιχείο αυτού ως αντισταθμισμένο στοιχείο σε μια σχέση αντιστάθμισης. Ένα πλήρες στοιχείο περιλαμβάνει όλες τις μεταβολές στις ταμειακές ροές ή την δίκαιη αξία ενός στοιχείου. Ένα συστατικό στοιχείο περιλαμβάνει μέρος της συνολικής μεταβολής της δίκαιης αξίας ή της μεταβλητότητας των ταμειακών ροών ενός στοιχείου. Σε αυτή την περίπτωση, μια οικονομική οντότητα μπορεί να προσδιορίσει μόνο τους ακόλουθους τύπους συστατικών στοιχείων (συμπεριλαμβανομένων συνδυασμών) ως αντισταθμισμένα στοιχεία:

(α) Μόνο μεταβολές στις ταμειακές ροές ή στην δίκαιη αξία ενός στοιχείου οι οποίες αποδίδονται σε έναν ή περισσότερους συγκεκριμένους κινδύνους (συστατικό στοιχείο κινδύνου), με την προϋπόθεση ότι, έπειτα από αξιολόγηση του πλαισίου της δομής της συγκεκριμένης αγοράς, το συστατικό στοιχείο του κινδύνου μπορεί να προσδιοριστεί ξεχωριστά και να επιμετρηθεί με αξιόπιστο τρόπο. Τα συστατικά στοιχεία κινδύνου περιλαμβάνουν προσδιορισμό μόνο για μεταβολές στις

ταμειακές ροές ή στην δίκαιη αξία ενός αντισταθμισμένου στοιχείου πάνω ή κάτω από μια συγκεκριμένη τιμή ή άλλη μεταβλητή (μονόπλευρος κίνδυνος).

- (β) Μία ή περισσότερες επιλεγμένες συμβατικές ταμειακές ροές
- (γ) Συστατικά στοιχεία ενός ονομαστικού ποσού, δηλαδή καθορισμένο μέρος του ποσού ενός στοιχείου.

6.4 ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΠΙΛΕΞΙΜΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΗΣ

Μια σχέση αντιστάθμισης είναι κατάλληλη για λογιστική αντιστάθμισης υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται **όλα** τα ακόλουθα κριτήρια:

- (α) Η σχέση αντιστάθμισης περιλαμβάνει **μόνο επιλέξιμα μέσα αντιστάθμισης και επιλέξιμα αντισταθμισμένα στοιχεία**.
- (β) Κατά την έναρξη της σχέσης αντιστάθμισης υπάρχει **επίσημος προσδιορισμός** και τεκμηρίωση της σχέσης αντιστάθμισης και του στόχου της διαχείρισης κινδύνων της οντότητας και της στρατηγικής της για τη διενέργεια της αντιστάθμισης. Η τεκμηρίωση περιλαμβάνει τον προσδιορισμό του μέσου αντιστάθμισης, του αντισταθμισμένου στοιχείου, της φύσης του αντισταθμισμένου κινδύνου και του τρόπου με τον οποίο η οντότητα θα αξιολογήσει κατά πόσον η σχέση αντιστάθμισης καλύπτει τις απαιτήσεις αποτελεσματικότητας (συμπεριλαμβανομένης ανάλυσης για τις πηγές αναποτελεσματικότητας της αντιστάθμισης και του τρόπου προσδιορισμού του συντελεστή αντιστάθμισης).
- (γ) Η σχέση αντιστάθμισης καλύπτει όλες τις ακόλουθες απαιτήσεις αποτελεσματικότητας:
 - (i) Υπάρχει **οικονομική σχέση** ανάμεσα στο αντισταθμισμένο στοιχείο και το μέσο αντιστάθμισης,
 - (ii) Η **επίδραση του πιστωτικού κινδύνου δεν υπερिशύει των μεταβολών στην αξία** που προκύπτουν από αυτή την οικονομική σχέση, και
 - (iii) Ο **συντελεστής αντιστάθμισης της σχέσης αντιστάθμισης** είναι ο ίδιος που προκύπτει από την ποσότητα του αντισταθμισμένου στοιχείου που **αντισταθμίζει στην πραγματικότητα** η οντότητα και την ποσότητα του μέσου αντιστάθμισης που **χρησιμοποιεί στην πραγματικότητα** η οντότητα για να αντισταθμίσει την εν λόγω ποσότητα του στοιχείου αντιστάθμισης. Ωστόσο, ο εν λόγω προσδιορισμός δεν αντικατοπτρίζει μια έλλειψη ισορροπίας ανάμεσα στις σταθμίσεις του στοιχείου αντιστάθμισης και του μέσου αντιστάθμισης που θα είχε ως αποτέλεσμα την αναποτελεσματικότητα της αντιστάθμισης (ανεξάρτητα εάν γίνεται αναγνώριση ή όχι) και ένα λογιστικό αποτέλεσμα που δεν συμβαδίζει με τον σκοπό της λογιστικής αντιστάθμισης.

6.5 ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΕΠΙΛΕΞΙΜΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΗΣ

6.5.1 ΓΕΝΙΚΑ

1. Μια οντότητα εφαρμόζει λογιστική αντιστάθμισης σε σχέσεις αντιστάθμισης που καλύπτουν τα κριτήρια επιλεξιμότητας της παραγράφου 6.4 (στα οποία περιλαμβάνεται η απόφαση της οντότητας να προσδιορίσει τη σχέση αντιστάθμισης).
2. Υπάρχουν τρεις τύποι σχέσεων αντιστάθμισης:
 - (α) **Αντιστάθμιση δίκαιης αξίας:** αντιστάθμιση της έκθεσης σε μεταβολές της δίκαιης αξίας αναγνωρισμένου περιουσιακού στοιχείου ή υποχρέωσης ή μη αναγνωρισμένης βέβαιης δέσμευσης ή ενός συστατικού στοιχείου οποιουδήποτε εκ των ανωτέρω που μπορεί να αποδοθεί σε συγκεκριμένο κίνδυνο και θα μπορούσε να επηρεάσει το πλεόνασμα ή έλλειμμα.
 - (β) **Αντιστάθμιση ταμειακών ροών:** αντιστάθμιση της έκθεσης στη διακύμανση των ταμειακών ροών που μπορεί να αποδοθεί σε έναν συγκεκριμένο κίνδυνο που σχετίζεται με το σύνολο ή μέρος ενός αναγνωρισμένου περιουσιακού στοιχείου ή μιας υποχρέωσης (όπως το σύνολο ή μέρος ορισμένων μελλοντικών καταβολών τόκων επί χρέους κυμαινόμενου επιτοκίου) ή με μια πολύ πιθανή προσδοκώμενη συναλλαγή, και θα μπορούσε να επηρεάσει τα πλεόνασμα ή έλλειμμα.
 - (γ) **Αντιστάθμιση καθαρής επένδυσης σε εκμετάλλευση εξωτερικού** όπως ορίζεται στην Λογιστική Πολιτική Επιπτώσεις των Μεταβολών στις Συναλλαγματικές Ισοτιμίες.
3. Εάν το αντισταθμισμένο στοιχείο είναι συμμετοχικός τίτλος για τον οποίο μια οντότητα έχει επιλέξει να απεικονίζει τις μεταβολές στην δίκαιη αξία στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια σύμφωνα με την παράγραφο 5.8.2(1), η αντισταθμισμένη έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο (2)(α) πιο πάνω πρέπει να είναι μια έκθεση που θα μπορούσε να επηρεάσει τα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια. Τότε, και μόνον τότε, η αναγνωρισμένη αποτελεσματικότητα της αντιστάθμισης απεικονίζεται στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια.
4. Μια αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου βέβαιης δέσμευσης μπορεί να αντιμετωπιστεί λογιστικά ως αντιστάθμιση δίκαιης αξίας ή ως αντιστάθμιση ταμειακών ροών.
5. Εάν μια σχέση αντιστάθμισης παύσει να καλύπτει την απαίτηση περί αποτελεσματικότητας της αντιστάθμισης που αφορά τον συντελεστή αντιστάθμισης (βλέπε παράγραφο 6.4(γ)(iii)) αλλά ο στόχος της διαχείρισης

κινδύνου για την εν λόγω προσδιορισμένη σχέση αντιστάθμισης παραμείνει αμετάβλητος, η οικονομική οντότητα προσαρμόζει τον συντελεστή αντιστάθμισης της σχέσης αντιστάθμισης έτσι ώστε να καλύπτει ξανά τα κριτήρια επιλεξιμότητας (στην παρούσα πολιτική αυτό ονομάζεται «επανακαθορισμός»).

6. Μια οντότητα διακόπτει τη λογιστική αντιστάθμισης μελλοντικά μόνο όταν η σχέση αντιστάθμισης (ή μέρος αυτής) παύσει να καλύπτει τα κριτήρια επιλεξιμότητας (αφού ληφθεί υπόψη τυχόν επανακαθορισμός της σχέσης αντιστάθμισης, εάν ισχύει). Εδώ περιλαμβάνονται περιπτώσεις στις οποίες το μέσο αντιστάθμισης εκπνέει ή πωλείται, διακόπτεται ή ασκείται. Για τον σκοπό αυτό, η αντικατάσταση ή η ανανέωση ενός μέσου αντιστάθμισης με άλλο τέτοιο μέσο δεν θεωρείται ως εκπνοή ή διακοπή, εφόσον η κατά τον τρόπο αυτό αντικατάσταση ή ανανέωση αποτελεί μέρος του στόχου της τεκμηριωμένης στρατηγικής διαχείρισης κινδύνων της οντότητας και συμβαδίζει με αυτόν. Επιπλέον, για τον σκοπό αυτό, δεν προκύπτει εκπνοή ή διακοπή του μέσου αντιστάθμισης εάν:

(α) Ως συνέπεια νομοθετικών ή κανονιστικών ρυθμίσεων ή της θέσπισης νόμων ή κανονισμών, τα συμβαλλόμενα μέρη του μέσου αντιστάθμισης συμφωνούν ότι ένας ή περισσότεροι εκκαθαρίζοντες αντισυμβαλλόμενοι θα αντικαταστήσουν τον αρχικό αντισυμβαλλόμενο τους ώστε να καταστούν ο νέος αντισυμβαλλόμενος καθενός από τα μέρη. Για τον σκοπό αυτό, ως εκκαθαρίζων αντισυμβαλλόμενος θεωρείται κεντρικός αντισυμβαλλόμενος (ενίοτε καλούμενος «γραφείο συμψηφισμού» ή «οργανισμός συμψηφισμού τίτλων») ή μία ή περισσότερες οικονομικές οντότητες, για παράδειγμα μέλος γραφείου συμψηφισμού ή πελάτης μέλους γραφείου συμψηφισμού που ενεργούν ως αντισυμβαλλόμενος προκειμένου να εκτελέσουν την εκκαθάριση από κεντρικό αντισυμβαλλόμενο. Ωστόσο, σε περίπτωση που τα συμβαλλόμενα μέρη του μέσου αντιστάθμισης αντικαταστήσουν τους αρχικούς τους αντισυμβαλλομένους με διαφορετικούς αντισυμβαλλομένους, η απαίτηση του παρόντος εδαφίου καλύπτεται μόνον εάν καθένα από τα εν λόγω συμβαλλόμενα μέρη πραγματοποιήσει τον συμψηφισμό με τον ίδιο κεντρικό αντισυμβαλλόμενο.

(β) Τυχόν άλλες αλλαγές στο μέσο αντιστάθμισης περιορίζονται στις αναγκαίες για την προαναφερόμενη αντικατάσταση του αντισυμβαλλομένου. Οι εν λόγω τροποποιήσεις περιορίζονται σε εκείνες οι οποίες είναι σύμφωνες με τους όρους που θα ανέμενε κανείς εάν το μέσο αντιστάθμισης είχε αρχικά εκκαθαριστεί με τον εκκαθαρίζοντα αντισυμβαλλόμενο. Οι εν λόγω τροποποιήσεις περιλαμβάνουν αλλαγές στις απαιτήσεις εξασφάλισης, στα δικαιώματα συμψηφισμού των υπολοίπων απαιτήσεων και οφειλών, καθώς και στα τέλη που επιβάλλονται.

Η διακοπή της λογιστικής αντιστάθμισης μπορεί να επηρεάσει μια σχέση αντιστάθμισης είτε στο σύνολό της είτε μόνο κατά ένα μέρος αυτής (στην οποία περίπτωση η λογιστική αντιστάθμισης συνεχίζεται για το υπολειπόμενο μέρος της σχέσης αντιστάθμισης).

7. Η οικονομική οντότητα εφαρμόζει:
 - (α) Την παράγραφο 6.5.2(3) όταν διακόπτει τη λογιστική αντιστάθμισης για αντιστάθμιση δίκαιης αξίας για την οποία το αντισταθμισμένο στοιχείο αποτελεί χρηματοοικονομικό μέσο (ή μέρος αυτού) που επιμετρείται στο αποσβεσμένο κόστος, και
 - (β) την παράγραφο 6.5.3(2) όταν διακόπτει τη λογιστική αντιστάθμισης για αντισταθμίσεις ταμειακών ροών.

6.5.2 ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΕΙΣ ΔΙΚΑΙΗΣ ΑΞΙΑΣ

- 1 Εφόσον η αντιστάθμιση δίκαιης αξίας καλύπτει τα κριτήρια επιλεξιμότητας της παραγράφου 6.4, η σχέση αντιστάθμισης αντιμετωπίζεται λογιστικά ως ακολούθως:
 - (α) Το **κέρδος ή η ζημιά** από το μέσο αντιστάθμισης αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα (ή στα **καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια** εάν το μέσο αντιστάθμισης αντισταθμίζει **συμμετοχικό τίτλο** για τον οποίο η οντότητα έχει επιλέξει να απεικονίζει τις μεταβολές στην δίκαιη αξία στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια σύμφωνα με την παράγραφο 5.8.2(1)).
 - (β) Το **κέρδος ή η ζημιά της αντιστάθμισης** που προκύπτει από το αντισταθμισμένο στοιχείο προσαρμόζει τη λογιστική αξία του αντισταθμισμένου στοιχείου (εάν ισχύει) και **αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα**. Εάν το αντισταθμισμένο στοιχείο αποτελεί **χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο** (ή συστατικό στοιχείο αυτού) που επιμετρείται στην **δίκαιη αξία μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων** σύμφωνα με την παράγραφο 4.1.1(3), το κέρδος ή η ζημιά αντιστάθμισης από το αντισταθμισμένο στοιχείο **αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα**. Ωστόσο, εάν το αντισταθμισμένο στοιχείο αποτελεί **συμμετοχικό τίτλο** για τον οποίο μια οντότητα έχει επιλέξει να απεικονίζει τις μεταβολές της **δίκαιης αξίας στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια** σύμφωνα με την παράγραφο 5.8.2(1), τα εν λόγω ποσά παραμένουν στα **καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια**. Όταν το αντισταθμισμένο στοιχείο αποτελεί μη αναγνωρισμένη βέβαιη δέσμευση (ή συστατικό στοιχείο αυτής), η συσσωρευμένη μεταβολή της δίκαιης αξίας του αντισταθμισμένου στοιχείου μετά τον προσδιορισμό του αναγνωρίζεται ως περιουσιακό στοιχείο ή υποχρέωση με το αντίστοιχο κέρδος ή τη ζημιά να αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα.

2. Όταν το αντισταθμισμένο στοιχείο σε μια αντιστάθμιση δίκαιης αξίας αποτελεί βέβαιη δέσμευση (ή συστατικό στοιχείο αυτής) για την απόκτηση περιουσιακού στοιχείου ή την ανάληψη υποχρέωσης, η αρχική λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου ή της υποχρέωσης που προκύπτει από την εκπλήρωση της βέβαιης δέσμευσης της οντότητας προσαρμόζεται ώστε να περιλαμβάνει τη συσσωρευτική μεταβολή της δίκαιης αξίας του αντισταθμισμένου στοιχείου που είχε αναγνωρισθεί στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης.
3. Οποιαδήποτε αναπροσαρμογή που προκύπτει βάσει της παραγράφου 1(β) πιο πάνω αποσβένεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα εάν το αντισταθμισμένο στοιχείο αποτελεί χρηματοοικονομικό μέσο (ή συστατικό στοιχείο αυτού) που επιμετρείται στο αποσβεσμένο κόστος. Η απόσβεση μπορεί να αρχίσει με την εμφάνιση της προσαρμογής και αρχίζει το αργότερο κατά τον χρόνο που το αντισταθμισμένο στοιχείο παύει να προσαρμόζεται σύμφωνα με τα κέρδη ή τις ζημιές της αντιστάθμισης. Η απόσβεση βασίζεται σε πραγματικό επιτόκιο που υπολογίζεται εκ νέου κατά την ημερομηνία έναρξης της απόσβεσης. Στην περίπτωση χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου (ή συστατικού στοιχείου αυτού) που αποτελεί αντισταθμισμένο στοιχείο και επιμετρείται στην δίκαιη αξία μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την παράγραφο 4.1.1(3), η απόσβεση εφαρμόζεται με τον ίδιο τρόπο αλλά στο ποσό που αντιπροσωπεύει το συσσωρευτικό κέρδος ή ζημιά που είχε προηγουμένως αναγνωρισθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1(β) πιο πάνω αντί της προσαρμογής της λογιστικής αξίας.

6.5.3 ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΕΙΣ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ

1. Εφόσον μια αντιστάθμιση ταμειακής ροής καλύπτει τα κριτήρια επιλεξιμότητας της παραγράφου 6.4, η σχέση αντιστάθμισης αντιμετωπίζεται λογιστικά ως ακολούθως:
 - (α) Το χωριστό συστατικό στοιχείο των ιδίων κεφαλαίων που αφορά το αντισταθμισμένο στοιχείο (στα αποθεματικά) προσαρμόζεται στο χαμηλότερο εκ των κάτωθι ποσών (σε απόλυτα μεγέθη):
 - (i) Το συσσωρευτικό κέρδος ή ζημιά του μέσου αντιστάθμισης από την έναρξη της αντιστάθμισης, και
 - (ii) Τη συσσωρευμένη μεταβολή της δίκαιης αξίας (στην παρούσα αξία) του αντισταθμισμένου στοιχείου (δηλαδή την παρούσα αξία της συσσωρευμένης μεταβολής των αντισταθμισμένων αναμενόμενων μελλοντικών ταμειακών ροών) από την έναρξη της αντιστάθμισης.
 - (β) Το μέρος του κέρδους ή της ζημιάς του μέσου αντιστάθμισης που τεκμηριώνεται ως αποτελεσματική αντιστάθμιση (δηλαδή το μέρος που αντισταθμίζεται από τη μεταβολή του στοιχείου στα αποθεματικά που

υπολογίζεται σύμφωνα με το σημείο (α) πιο πάνω) αναγνωρίζεται στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια.

(γ) Τυχόν υπολειπόμενο κέρδος ή ζημιά επί του μέσου αντιστάθμισης (ή οποιοδήποτε υπολειπόμενο κέρδος ή ζημιά που απαιτείται για εξισορρόπηση της μεταβολής στα αποθεματικά που υπολογίζεται σύμφωνα με το σημείο (α) πιο πάνω) συνιστά αναποτελεσματικότητα της αντιστάθμισης και αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα.

(δ) Το ποσό που έχει συσσωρευτεί στα αποθεματικά σύμφωνα με το σημείο (α) πιο πάνω αντιμετωπίζεται λογιστικά ως εξής:

(i) Εάν μια αντισταθμισμένη προσδοκώμενη συναλλαγή καταλήξει μεταγενέστερα στην αναγνώριση ενός μη χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή μιας μη χρηματοοικονομικής υποχρέωσης ή εάν μια αντισταθμισμένη προσδοκώμενη συναλλαγή που αφορά ένα μη χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή μια μη χρηματοοικονομική υποχρέωση εξελιχθεί σε βέβαιη δέσμευση στην οποία εφαρμόζεται λογιστική αντιστάθμισης δίκαιης αξίας, τότε η οντότητα αφαιρεί το εν λόγω ποσό από τα αποθεματικά και το συμπεριλαμβάνει απευθείας στο αρχικό κόστος ή σε άλλη λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου ή της υποχρέωσης. Αυτό δεν αποτελεί προσαρμογή από επαναταξινόμηση και, επομένως, δεν επηρεάζει τα λοιπά συνολικά έσοδα.

(ii) Για αντισταθμίσεις ταμειακών ροών εκτός αυτών που καλύπτονται από το σημείο (i) πιο πάνω, το εν λόγω ποσό επαναταξινομείται από τα αποθεματικά στα αποτελέσματα ως προσαρμογή από επαναταξινόμηση κατά την ίδια περίοδο ή περιόδους κατά τις οποίες οι αντισταθμισμένες αναμενόμενες μελλοντικές ταμειακές ροές έχουν επίδραση στο πλεόνασμα ή έλλειμμα (για παράδειγμα, στις περιόδους στις οποίες αναγνωρίζονται έσοδα από τόκους ή έξοδα τόκων ή όταν πραγματοποιείται μια προσδοκώμενη πώληση).

(iii) Ωστόσο, εάν το εν λόγω ποσό αποτελεί ζημιά και μια οντότητα προσδοκά ότι το σύνολο ή μέρος της ζημιάς δεν θα ανακτηθεί σε μία ή περισσότερες μελλοντικές περιόδους, η οντότητα επαναταξινομά άμεσα το ποσό που δεν αναμένεται να ανακτηθεί στο πλεόνασμα ή έλλειμμα ως προσαρμογή από επαναταξινόμηση.

2. Όταν μια οντότητα διακόπτει τη λογιστική αντιστάθμισης για αντιστάθμιση ταμειακών ροών (βλέπε παραγράφους 6.5.1(6) και 6.5.1.(7)(β)) αντιμετωπίζει λογιστικά το ποσό που έχει συσσωρευτεί στα αποθεματικά σύμφωνα με την παράγραφο 1(α) πιο πάνω ως εξής:

- (α) Εάν εξακολουθεί να αναμένεται ότι οι αντισταθμισμένες μελλοντικές ταμειακές ροές θα πραγματοποιηθούν, το εν λόγω ποσό θα παραμείνει στα αποθεματικά μέχρι να πραγματοποιηθούν οι μελλοντικές ταμειακές ροές ή μέχρις ότου τεθεί σε ισχύ η παράγραφος 1(δ)(iii) πιο πάνω. Όταν πραγματοποιηθούν οι μελλοντικές ταμειακές ροές, ισχύει η παράγραφος 1(δ) πιο πάνω.
- (β) Εάν δεν αναμένεται πλέον ότι θα πραγματοποιηθούν οι αντισταθμισμένες μελλοντικές ταμειακές ροές, το εν λόγω ποσό επαναταξινομείται άμεσα από τα αποθεματικά στο πλεόνασμα ή έλλειμμα ως προσαρμογή από επαναταξινόμηση. Μια αντισταθμισμένη μελλοντική ταμειακή ροή που δεν θεωρείται πλέον πολύ πιθανό να πραγματοποιηθεί μπορεί να συνεχίσει να αναμένεται ότι θα πραγματοποιηθεί.

6.5.4 ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΕΙΣ ΜΙΑΣ ΚΑΘΑΡΗΣ ΕΠΕΝΔΥΣΗΣ ΣΕ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

1. Οι αντισταθμίσεις μιας καθαρής επένδυσης σε εκμετάλλευση εξωτερικού, συμπεριλαμβανομένης της αντιστάθμισης ενός χρηματικού στοιχείου που αντιμετωπίζεται λογιστικά ως μέρος της καθαρής επένδυσης (βλέπε Λογιστική Πολιτική για Επιδράσεις Μεταβολών στις Τιμές Συναλλάγματος), αντιμετωπίζονται λογιστικά κατά τρόπο συναφή με τις αντισταθμίσεις ταμειακών ροών:
 - α) Το μέρος του κέρδους ή της ζημιάς του μέσου αντιστάθμισης που καθορίζεται ως αποτελεσματική αντιστάθμιση αναγνωρίζεται στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια (βλέπε παράγραφο 6.5.3(1)), και
 - β) Το αναποτελεσματικό σκέλος αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα.
2. Το συσσωρευτικό κέρδος ή η ζημιά επί του μέσου αντιστάθμισης που αφορά το αποτελεσματικό σκέλος της αντιστάθμισης που έχει συσσωρευτεί στα αποθεματικά επαναταξινομείται από τα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια στα αποτελέσματα ως προσαρμογή από επαναταξινόμηση σύμφωνα με τη Λογιστική Πολιτική για Επιδράσεις Μεταβολών στις Τιμές Συναλλάγματος κατά τη διάθεση ή την τμηματική διάθεση της εκμετάλλευσης εξωτερικού.

6.5.5 ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗΣ ΑΞΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΠΡΟΑΪΡΕΣΗΣ

Όταν μια οικονομική οντότητα διαχωρίζει την εσωτερική αξία και τη διαχρονική αξία μιας σύμβασης δικαιώματος προαίρεσης και προσδιορίζει ως μέσο αντιστάθμισης μόνο τη μεταβολή της εσωτερικής αξίας του δικαιώματος (βλέπε παράγραφο 6.2.2(1)(α)), αντιμετωπίζει λογιστικά τη διαχρονική αξία του δικαιώματος προαίρεσης ως εξής:

- (α) Μια οικονομική οντότητα διακρίνει τη διαχρονική αξία των δικαιωμάτων προαίρεσης με βάση τον τύπο του αντισταθμισμένου στοιχείου το οποίο αντισταθμίζεται από το δικαίωμα προαίρεσης:
- (i) Αντισταθμισμένο στοιχείο που αφορά συναλλαγή, ή

- (ii) Αντισταθμισμένο στοιχείο που αφορά χρονική περίοδο.
- (β) Η μεταβολή στην δίκαιη αξία της διαχρονικής αξίας ενός δικαιώματος προαίρεσης που αντισταθμίζει ένα αντισταθμισμένο στοιχείο που αφορά συναλλαγή αναγνωρίζεται στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια στον βαθμό που σχετίζεται με το αντισταθμισμένο στοιχείο και συσσωρεύεται σε ένα ξεχωριστό συστατικό στοιχείο των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων. Η συσσωρευμένη μεταβολή της δίκαιης αξίας που προκύπτει από τη διαχρονική αξία του δικαιώματος προαίρεσης που έχει συσσωρευτεί σε ένα ξεχωριστό συστατικό στοιχείο των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων (το «ποσό») αντιμετωπίζεται λογιστικά ως εξής:
- (i) Εάν το αντισταθμισμένο στοιχείο οδηγήσει μεταγενέστερα στην αναγνώριση ενός μη χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή μιας μη χρηματοοικονομικής υποχρέωσης, ή σε βέβαιη δέσμευση για ένα μη χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή μια μη χρηματοοικονομική υποχρέωση στο οποίο στοιχείο εφαρμόζεται λογιστική αντιστάθμισης δίκαιης αξίας, η οντότητα αφαιρεί το ποσό από το χωριστό συστατικό στοιχείο των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων και το συμπεριλαμβάνει απευθείας στο αρχικό κόστος ή σε άλλη λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου ή της υποχρέωσης. Αυτό δεν αποτελεί προσαρμογή από επαναταξινόμηση και, επομένως, δεν επηρεάζει τα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια.
- (ii) Για τις σχέσεις αντιστάθμισης πλην των όσων καλύπτονται από το σημείο (i) πιο πάνω, το ποσό επαναταξινομείται από το ξεχωριστό συστατικό στοιχείο των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων στο πλεόνασμα ή έλλειμμα ως προσαρμογή από επαναταξινόμηση κατά την ίδια περίοδο ή περιόδους κατά τις οποίες οι αντισταθμισμένες αναμενόμενες μελλοντικές ταμειακές ροές επηρεάζουν τα αποτελέσματα (για παράδειγμα, όταν πραγματοποιείται προσδοκώμενη πώληση).
- (iii) Ωστόσο, εάν το σύνολο ή μέρος του εν λόγω ποσού δεν αναμένεται να ανακτηθεί σε μία ή περισσότερες μελλοντικές περιόδους, το ποσό που δεν αναμένεται να ανακτηθεί επαναταξινομείται άμεσα στο πλεόνασμα ή έλλειμμα ως προσαρμογή από επαναταξινόμηση.
- (γ) Η μεταβολή στην δίκαιη αξία της διαχρονικής αξίας δικαιώματος προαίρεσης που αντισταθμίζει ένα αντισταθμισμένο στοιχείο που αφορά χρονική περίοδο αναγνωρίζεται στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια στον βαθμό που σχετίζεται με το αντισταθμισμένο στοιχείο και συσσωρεύεται σε ένα χωριστό συστατικό στοιχείο των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων. Η διαχρονική αξία κατά την ημερομηνία του καθορισμού του δικαιώματος ως μέσο αντιστάθμισης, στον βαθμό στον οποίο σχετίζεται με το αντισταθμισμένο στοιχείο,

αποσβένεται σε συστηματική και εύλογη βάση για την περίοδο κατά την οποία η προσαρμογή αντιστάθμισης για την εσωτερική αξία του δικαιώματος θα μπορούσε να επηρεάσει το πλεόνασμα ή έλλειμμα (ή τα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια, εάν το αντισταθμισμένο στοιχείο αποτελεί συμμετοχικό τίτλο για τον οποίο μια οντότητα έχει επιλέξει να απεικονίζει τις μεταβολές στην δίκαιη αξία στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια σύμφωνα με την παράγραφο 5.8.2(1)). Επομένως, σε κάθε περίοδο αναφοράς, το ποσό απόσβεσης επαναταξινομείται από το ξεχωριστό συστατικό στοιχείο των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων στο πλεόνασμα ή έλλειμμα ως προσαρμογή από επαναταξινόμηση. Ωστόσο, εάν η λογιστική αντιστάθμισης διακοπεί για τη σχέση αντιστάθμισης που περιλαμβάνει τη μεταβολή στην εσωτερική αξία του δικαιώματος προαίρεσης ως μέσο αντιστάθμισης, το καθαρό ποσό (το οποίο περιλαμβάνει τη συσσωρευμένη απόσβεση) που έχει συσσωρευτεί στο χωριστό συστατικό στοιχείο των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων επαναταξινομείται άμεσα στο πλεόνασμα ή έλλειμμα ως προσαρμογή από επαναταξινόμηση.

6.5.6 ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΤΩΝ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΚΩΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ ΒΑΣΗΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΙΣΟΤΙΜΙΑΣ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

Όταν μια οντότητα διαχωρίζει το προθεσμιακό στοιχείο από το τρέχον στοιχείο ενός προθεσμιακού συμβολαίου και προσδιορίζει ως μέσο αντιστάθμισης μόνο τη μεταβολή της αξίας του τρέχοντος στοιχείου του προθεσμιακού συμβολαίου, ή όταν μια οντότητα διαχωρίζει το περιθώριο βάσης συναλλαγματικής ισοτιμίας από ένα χρηματοοικονομικό μέσο και το εξαιρεί από τον προσδιορισμό του εν λόγω χρηματοοικονομικού μέσου ως μέσου αντιστάθμισης (βλέπε παράγραφο 6.2.2(1)(β)), η οντότητα μπορεί να εφαρμόσει την παράγραφο 6.5.5 στο προθεσμιακό στοιχείο του προθεσμιακού συμβολαίου ή στο περιθώριο βάσης συναλλαγματικής ισοτιμίας με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο εφαρμόζεται στη διαχρονική αξία ενός δικαιώματος προαίρεσης.

6.6 ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΕΙΣ ΜΙΑΣ ΟΜΑΔΑΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

6.6.1 ΕΠΙΛΕΞΙΜΟΤΗΤΑ ΜΙΑΣ ΟΜΑΔΑΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΩΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΜΕΝΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Ομάδα στοιχείων (συμπεριλαμβανομένης ομάδας στοιχείων που συνιστούν καθαρή θέση) αποτελεί επιλέξιμο αντισταθμισμένο στοιχείο μόνο εάν:

- (α) Αποτελείται από στοιχεία (συμπεριλαμβανομένων των συστατικών στοιχείων αυτών) τα οποία αποτελούν, σε μεμονωμένο επίπεδο, επιλέξιμα αντισταθμισμένα στοιχεία,

- (β) Η διαχείριση των στοιχείων της ομάδας γίνεται από κοινού ως ομάδα για τους σκοπούς της διαχείρισης κινδύνων, και
- (γ) Σε περίπτωση αντιστάθμισης ταμειακών ροών για μια ομάδα στοιχείων των οποίων οι διακυμάνσεις στις ταμειακές ροές δεν αναμένεται να είναι κατά προσέγγιση αναλογικές με τη συνολική διακύμανση των ταμειακών ροών της ομάδας ώστε να προκύψουν αλληλοκαλυπτόμενες θέσεις κινδύνου:
 - (i) Αποτελεί αντιστάθμιση συναλλαγματικού κινδύνου, και
 - (ii) Ο προσδιορισμός της εν λόγω καθαρής θέσης καθορίζει την περίοδο αναφοράς κατά την οποία αναμένεται οι προσδοκώμενες συναλλαγές να επηρεάσουν το πλεόνασμα ή έλλειμμα, καθώς και τη φύση και τον όγκο τους.

6.6.2 ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΕΝΟΣ ΣΥΣΤΑΤΙΚΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΥ ΠΟΣΟΥ

1. Συστατικό στοιχείο που είναι μέρος επιλέξιμης ομάδας στοιχείων αποτελεί επιλέξιμο αντισταθμισμένο στοιχείο εφόσον ο προσδιορισμός είναι σύμφωνος με τον στόχο διαχείρισης κινδύνων της οντότητας.
2. Συστατικό στοιχείο εύρους μιας συνολικής ομάδας στοιχείων (για παράδειγμα, ένα κάτω εύρος) είναι επιλέξιμο για λογιστική αντιστάθμιση μόνο εάν:
 - (α) Μπορεί να προσδιοριστεί χωριστά και να επιμετρηθεί με αξιόπιστο τρόπο,
 - (β) Στόχος της διαχείρισης κινδύνων είναι η αντιστάθμιση ενός συστατικού στοιχείου εύρους,
 - (γ) Τα στοιχεία στη συνολική ομάδα από την οποία προσδιορίζεται το εύρος είναι εκτεθειμένα στον ίδιο αντισταθμισμένο κίνδυνο (έτσι ώστε η επιμέτρηση του αντισταθμισμένου εύρους να μην επηρεάζεται σημαντικά από το ποια συγκεκριμένα στοιχεία εκ της συνολικής ομάδας απαρτίζουν το αντισταθμισμένο εύρος),
 - (δ) Για αντιστάθμιση υφιστάμενων στοιχείων (για παράδειγμα, μη αναγνωρισμένη βέβαιη δέσμευση ή αναγνωρισμένο περιουσιακό στοιχείο) μια οντότητα μπορεί να προσδιορίσει και να παρακολουθεί τη συνολική ομάδα στοιχείων από την οποία προσδιορίζεται το αντισταθμισμένο εύρος (ώστε η οντότητα να είναι σε θέση να συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις της λογιστικής αντιμετώπισης για τις επιλέξιμες σχέσεις αντιστάθμισης), και
 - (ε) Τυχόν στοιχεία της ομάδας τα οποία περιέχουν δικαιώματα προπληρωμής καλύπτουν τις απαιτήσεις για συστατικά στοιχεία ενός ονομαστικού ποσού.

6.6.3 ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

1. Για αντιστάθμιση ομάδας στοιχείων με αλληλοκαλυπτόμενες θέσεις κινδύνου (δηλαδή σε αντιστάθμιση μιας καθαρής θέσης) των οποίων ο αντισταθμισμένος κίνδυνος επηρεάζει διαφορετικά στοιχεία γραμμής στην κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης και τα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια

κεφάλαια, τυχόν κέρδη ή ζημιές της αντιστάθμισης στην εν λόγω κατάσταση παρουσιάζονται σε ξεχωριστό στοιχείο γραμμής από αυτά που επηρεάζονται από τα αντισταθμισμένα στοιχεία. Επομένως, στην εν λόγω κατάσταση το ποσό στο στοιχείο γραμμής που σχετίζεται με το ίδιο το αντισταθμισμένο στοιχείο (για παράδειγμα, έσοδα ή έξοδα) παραμένει ανεπηρέαστο.

2. Για στοιχεία ενεργητικού και υποχρεώσεις που αντισταθμίζονται από κοινού ως ομάδα σε μια αντιστάθμιση δίκαιης αξίας, το κέρδος ή η ζημιά στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης επί των μεμονωμένων περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων αναγνωρίζεται ως αναπροσαρμογή της λογιστικής αξίας των αντίστοιχων μεμονωμένων περιουσιακών στοιχείων που απαρτίζουν την ομάδα σύμφωνα με την παράγραφο 6.5.2(1)(β).

6.6.4 ΜΗΔΕΝΙΚΕΣ ΚΑΘΑΡΕΣ ΘΕΣΕΙΣ

Όταν το αντισταθμισμένο στοιχείο είναι μια ομάδα με μηδενική καθαρή θέση (δηλαδή τα αντισταθμισμένα στοιχεία μεταξύ τους αντισταθμίζουν πλήρως τον κίνδυνο η διαχείριση του οποίου γίνεται σε επίπεδο ομάδας), επιτρέπεται ο προσδιορισμός αυτού από την οντότητα ως σχέσης αντιστάθμισης που δεν περιλαμβάνει μέσο αντιστάθμισης, εφόσον:

- α) Η αντιστάθμιση είναι μέρος στρατηγικής κυλιόμενης αντιστάθμισης του καθαρού κινδύνου, βάσει της οποίας η οντότητα αντισταθμίζει σε τακτική βάση νέες θέσεις του ίδιου τύπου με την πάροδο του χρόνου (για παράδειγμα, όταν εισάγονται συναλλαγές στον χρονικό ορίζοντα για τον οποίο η οντότητα κάνει την αντιστάθμιση),
- β) Η αντισταθμισμένη καθαρή θέση μεταβάλλεται σε μέγεθος κατά τη διάρκεια της στρατηγικής κυλιόμενης αντιστάθμισης του καθαρού κινδύνου και η οντότητα χρησιμοποιεί επιλέξιμα μέσα αντιστάθμισης για την αντιστάθμιση του καθαρού κινδύνου (δηλαδή όταν η καθαρή θέση δεν είναι μηδενική),
- γ) Η λογιστική αντιστάθμισης εφαρμόζεται κανονικά σε τέτοιες καθαρές θέσεις όταν η καθαρή θέση δεν είναι μηδενική και αντισταθμίζεται με επιλέξιμα μέσα αντιστάθμισης, και
- δ) Η μη εφαρμογή λογιστικής αντιστάθμισης στη μηδενική καθαρή θέση θα προκαλούσε μη συνεπή λογιστικά αποτελέσματα, επειδή η λογιστική αντιμετώπιση δεν θα αναγνώριζε τις αλληλοκαλυπτόμενες θέσεις κινδύνου που διαφορετικά θα αναγνωρίζονταν σε μια αντιστάθμιση καθαρής θέσης.

6.7 ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΈΚΘΕΣΗΣ ΣΕ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟ ΚΙΝΔΥΝΟ ΩΣ ΕΠΙΜΕΤΡΟΥΜΕΝΗΣ ΣΤΗΝ ΔΙΚΑΙΗ ΑΞΙΑ ΜΕΣΩ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΟΣ Η ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ

6.7.1 ΕΠΙΛΕΞΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΣΕ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟ ΚΙΝΔΥΝΟ ΓΙΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΔΙΚΑΙΗ ΑΞΙΑ ΜΕΣΩ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΟΣ Η ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ

Εάν μια οντότητα χρησιμοποιεί πιστωτικό παράγωγο που επιμετρείται στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος για διαχείριση του πιστωτικού κινδύνου ενός χρηματοοικονομικού μέσου, συνολικά ή για ένα μέρος αυτού, (έκθεση σε πιστωτικό κίνδυνο) μπορεί να προσδιορίσει το εν λόγω χρηματοοικονομικό μέσο στον βαθμό στον οποίο η διαχείρισή του γίνεται ανάλογα (δηλαδή συνολικά ή για ένα μέρος αυτού) ως επιμετρούμενο στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος εάν:

- (α) Το όνομα της έκθεσης σε πιστωτικό κίνδυνο (για παράδειγμα, ο δανειολήπτης, ή ο κάτοχος μιας δανειακής δέσμευσης) συμφωνεί με την οντότητα αναφοράς του πιστωτικού παράγωγου («συμφωνία ονομάτων»), και
- (β) Η προτεραιότητα του χρηματοοικονομικού μέσου συμφωνεί με αυτή των μέσων που μπορούν να παραδοθούν σύμφωνα με το πιστωτικό παράγωγο.

Μια οντότητα μπορεί να προβεί στον εν λόγω προσδιορισμό ανεξάρτητα από το αν το χρηματοοικονομικό μέσο για το οποίο γίνεται διαχείριση πιστωτικού κινδύνου εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας λογιστικής πολιτικής (για παράδειγμα, μια οντότητα μπορεί να προσδιορίσει δανειακές δεσμεύσεις που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας λογιστικής πολιτικής). Η οντότητα μπορεί να προσδιορίσει το εν λόγω χρηματοοικονομικό μέσο κατά την αρχική αναγνώριση ή μεταγενέστερα αυτής ή ενόσω είναι μη αναγνωρισμένο. Η οικονομική οντότητα τεκμηριώνει τον προσδιορισμό ταυτόχρονα.

6.7.2 ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΣΕ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟ ΚΙΝΔΥΝΟ ΠΟΥ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΔΙΚΑΙΗ ΑΞΙΑ ΜΕΣΩ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΟΣ Η ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ

1. Εάν ένα χρηματοοικονομικό μέσο προσδιοριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 6.7.1 ως επιμετρούμενο στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος μετά την αρχική αναγνώρισή του, ή προγενέστερα δεν αναγνωριζόταν, η διαφορά κατά τη στιγμή του προσδιορισμού ανάμεσα στη λογιστική αξία, εάν υπάρχει, και την δίκαιη αξία αναγνωρίζεται άμεσα στο πλεόνασμα ή έλλειμμα. Για χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που επιμετρούνται στην δίκαιη αξία μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την παράγραφο 4.1.1(3), το συσσωρευτικό κέρδος ή ζημιά που είχε προηγουμένως αναγνωριστεί στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια επαναταξινομείται αμέσως από τα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια στο πλεόνασμα ή έλλειμμα ως προσαρμογή από επαναταξινόμηση.

2. Μια οντότητα διακόπτει την επιμέτρηση του χρηματοοικονομικού μέσου που προκάλεσε αύξηση του πιστωτικού κινδύνου, ή ενός μέρους του εν λόγω χρηματοοικονομικού μέσου, στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος εάν:
- (α) Τα κριτήρια επιλεξιμότητας της παραγράφου 6.7.1 δεν καλύπτονται πλέον, για παράδειγμα:
- (i) Το πιστωτικό παράγωγο ή το σχετιζόμενο χρηματοοικονομικό μέσο που προκαλεί τον πιστωτικό κίνδυνο εκπνεύσει ή πωληθεί, διακοπεί ή διακανονιστεί, ή
 - (ii) Η διαχείριση του πιστωτικού κινδύνου του χρηματοοικονομικού μέσου δεν γίνεται πλέον με πιστωτικά παράγωγα. Για παράδειγμα, αυτό θα μπορούσε να προκύψει λόγω βελτιώσεων στην πιστοληπτική αξιολόγηση του δανειολήπτη ή του κατόχου δανειακής δέσμευσης, ή λόγω μεταβολών στις κεφαλαιακές απαιτήσεις που επιβάλλονται σε μια οικονομική οντότητα, και
- (β) Το χρηματοοικονομικό μέσο που προκαλεί τον πιστωτικό κίνδυνο δεν απαιτείται κατά τα άλλα να επιμετρείται στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος (δηλαδή το επιχειρηματικό μοντέλο της οικονομικής οντότητας δεν έχει αλλάξει στο μεσοδιάστημα ώστε να απαιτείται επαναταξινόμηση σύμφωνα με την παράγραφο 4.4(1)).
3. Όταν μια οντότητα διακόπτει την επιμέτρηση του χρηματοοικονομικού μέσου που προκαλεί αύξηση του πιστωτικού κινδύνου, ή ενός μέρους του εν λόγω χρηματοοικονομικού μέσου, στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος, η δίκαιη αξία του εν λόγω χρηματοοικονομικού μέσου κατά την ημερομηνία της διακοπής γίνεται η νέα λογιστική αξία του. Έπειτα εφαρμόζεται η ίδια μέτρηση που χρησιμοποιήθηκε πριν από τον καθορισμό του χρηματοοικονομικού μέσου στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος (συμπεριλαμβανομένης της απόσβεσης που προκύπτει από τη νέα λογιστική αξία). Για παράδειγμα, χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο που αρχικά είχε ταξινομηθεί ως επιμετρούμενο στο αποσβεσμένο κόστος θα επανερχόταν στην εν λόγω μέτρηση και το πραγματικό επιτόκιο θα υπολογιζόταν εκ νέου με βάση τη νέα προ αποσβέσεων λογιστική αξία κατά την ημερομηνία διακοπής της επιμέτρησης στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος.

7. ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

7.1 ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΠΕΔΟ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ

Όταν αυτή η λογιστική πολιτική απαιτεί γνωστοποιήσεις ανά κατηγορία χρηματοοικονομικών μέσων, μια οντότητα δημόσιου τομέα ομαδοποιεί χρηματοοικονομικά μέσα σε κατηγορίες που είναι κατάλληλες για τη φύση των πληροφοριών που γνωστοποιούνται και που λαμβάνουν υπόψη τα χαρακτηριστικά αυτών των χρηματοοικονομικών μέσων. Η οντότητα δημόσιου τομέα παρέχει επαρκείς πληροφορίες που επιτρέπουν τη συμφιλίωση με τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης.

7.2 ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΘΕΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΔΟΣΗ

Μια οντότητα δημόσιου τομέα γνωστοποιεί πληροφορίες που επιτρέπουν στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων της να αξιολογούν τη σημασία των χρηματοοικονομικών μέσων για την χρηματοοικονομική θέση και την επίδοσή της.

7.2.1 ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΣΗΣ

7.2.1.1 ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

Η λογιστική αξία καθεμίας από τις ακόλουθες κατηγορίες, γνωστοποιείται είτε στην κατάσταση οικονομικής θέσης είτε στις σημειώσεις:

- (α) Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που επιμετρούνται στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος, εμφανίζοντας χωριστά:
 - (i) όσα προσδιορίστηκαν ως τέτοια κατά την αρχική αναγνώριση ή μεταγενέστερα σύμφωνα με την παράγραφο 6.7.1 και
 - (ii) όσα επιμετρούνται υποχρεωτικά στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος,
- (β) Χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που επιμετρούνται στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος, εμφανίζοντας χωριστά:
 - (i) όσες προσδιορίστηκαν ως τέτοιες κατά την αρχική αναγνώριση ή μεταγενέστερα σύμφωνα με την παράγραφο 6.7.1 και
 - (ii) όσες πληρούν τον ορισμό των διακρατούμενων για εμπορία,
- (γ) Χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που επιμετρούνται στο αποσβεσμένο κόστος,

- (δ) Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που επιμετρούνται στο αποσβεσμένο κόστος, και
- (ε) Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που επιμετρούνται στην δίκαιη αξία μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων, εμφανίζοντας χωριστά:
- (i) τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που επιμετρούνται στην δίκαιη αξία μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την παράγραφο 4.1.1(3), και
 - (ii) επενδύσεις σε συμμετοχικούς τίτλους που προσδιορίζονται ως τέτοιοι κατά την αρχική αναγνώριση σύμφωνα με την παράγραφο 5.8.2(1).

7.2.1.2 ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ Η ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΕΠΙΜΕΤΡΟΥΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΔΙΚΑΙΗ ΑΞΙΑ ΜΕΣΩ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΟΣ Η ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ

1. Εάν η οικονομική οντότητα έχει προσδιορίσει ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο (ή μια ομάδα περιουσιακών στοιχείων) ως επιμετρούμενο στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος, το οποίο διαφορετικά θα επιμετρούνταν στην δίκαιη αξία μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων ή σε αποσβεσμένο κόστος, γνωστοποιεί:
 - (α) Τη μέγιστη έκθεση σε πιστωτικό κίνδυνο (βλέπε παράγραφο 7.3.2.1.4(α)) του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου (ή της ομάδας χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων) στη λήξη της περιόδου αναφοράς.
 - (β) Το ποσό κατά το οποίο τα συναφή πιστωτικά παράγωγα ή παρόμοια μέσα μετριάζουν τη μέγιστη έκθεση σε πιστωτικό κίνδυνο (βλέπε παράγραφο 7.3.2.1.4(3)(α)).
 - (γ) Το ποσό της μεταβολής, τόσο κατά την περίοδο αναφοράς όσο και σωρευτικά, στην δίκαιη αξία του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου (ή της ομάδας χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων) που δύναται να αποδοθεί σε μεταβολές του πιστωτικού κινδύνου του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου, οι οποίες προσδιορίζονται είτε:
 - (i) Ως το ποσό της μεταβολής στην δίκαιη αξία του που δεν αποδίδεται σε αλλαγές στις συνθήκες της αγοράς που δημιουργούν κίνδυνο αγοράς, ή
 - (ii) Χρησιμοποιώντας μια εναλλακτική μέθοδο, η οντότητα πιστεύει ότι αντιπροσωπεύει πιο πιστά το ποσό της μεταβολής στην δίκαιη αξία του που οφείλεται σε αλλαγές στον πιστωτικό κίνδυνο του περιουσιακού στοιχείου.

Μεταβολές στις συνθήκες αγοράς που δημιουργούν κίνδυνο αγοράς περιλαμβάνουν αλλαγές σε ένα παρατηρούμενο (σημείο αναφοράς) επιτόκιο, τιμή εμπορευμάτων, συναλλαγματική ισοτιμία ή δείκτη τιμών ή επιτοκίων.

(δ) Το ποσό της μεταβολής στην δίκαιη αξία οποιωνδήποτε συναφών πιστωτικών παραγώγων ή παρόμοιων μέσων που σημειώθηκε κατά την περίοδο αναφοράς και συσσωρευτικά από τότε που προσδιορίστηκε το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο.

2. Εάν η οικονομική οντότητα έχει προσδιορίσει μια **χρηματοοικονομική υποχρέωση ως επιμετρούμενη στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος** σύμφωνα με την παράγραφο 4.2.2 και απαιτείται να απεικονίζει τα αποτελέσματα των μεταβολών στον πιστωτικό κίνδυνο της υποχρέωσης στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια, βλέπε παράγραφο 5.8.3(1), γνωστοποιεί:

(α) Το ποσό της μεταβολής, συσσωρευτικά, στην δίκαιη αξία της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης που δύναται να αποδοθεί σε μεταβολές του πιστωτικού κινδύνου της εν λόγω υποχρέωσης.

(β) Τη διαφορά ανάμεσα στη λογιστική αξία της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης και του ποσού που η οντότητα θα είχε συμβατική υποχρέωση να καταβάλει στη λήξη στον κάτοχο της δέσμευσης.

(γ) Τυχόν μεταφορές των συσσωρευτικών κερδών ή ζημιών στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια κατά την περίοδο αναφοράς, συμπεριλαμβανομένου του λόγου των εν λόγω μεταφορών.

(δ) Εάν μια υποχρέωση παύει να αναγνωρίζεται στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, το ποσό (εφόσον υπάρχει) που απεικονίζεται στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια και πραγματοποιήθηκε κατά την παύση αναγνώρισης.

3. Εάν η οικονομική οντότητα έχει προσδιορίσει μια **χρηματοοικονομική υποχρέωση ως επιμετρούμενη στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείματος** σύμφωνα με την παράγραφο 4.2.2 και απαιτείται να απεικονίζει όλες τις μεταβολές στην δίκαιη αξία της εν λόγω υποχρέωσης (συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων των μεταβολών στον πιστωτικό κίνδυνο της υποχρέωσης) στο πλεόνασμα ή έλλειμμα (βλέπε παραγράφους 5.8.3(1) και (2)), γνωστοποιεί:

(α) Το ποσό της μεταβολής, τόσο κατά την περίοδο αναφοράς όσο και συσσωρευτικά, στην δίκαιη αξία της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης που δύναται να αποδοθεί σε μεταβολές του πιστωτικού κινδύνου της εν λόγω χρηματοοικονομικής υποχρέωσης, και

(β) Τη διαφορά ανάμεσα στη λογιστική αξία της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης και του ποσού που η οντότητα θα είχε συμβατική υποχρέωση να καταβάλει στη λήξη στον κάτοχο της δέσμευσης.

4. Η οικονομική οντότητα γνωστοποιεί, επίσης:
- (α) Λεπτομερή περιγραφή των μεθόδων που χρησιμοποιούνται προκειμένου να επιτευχθεί συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις των παραγράφων 1(γ) και 2(α) πιο πάνω και 7.2.1.3(3)(α) και 5.8.3(1)(α), συμπεριλαμβανομένης επεξήγησης που τεκμηριώνει την καταλληλότητα της μεθόδου.
 - (β) Εάν η οντότητα θεωρεί ότι η γνωστοποίηση στην οποία έχει προβεί, είτε στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης είτε στις σημειώσεις, προκειμένου να επιτευχθεί συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις των παραγράφων 1(γ) και 2(α) πιο πάνω και 7.2.1.3(3)(α) και 5.8.3(1)(α) δεν αντανakλά πιστά τη μεταβολή στην δίκαιη αξία του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης που μπορεί να αποδοθεί σε μεταβολές του πιστωτικού κινδύνου, τους λόγους που οδηγούν στο συγκεκριμένο συμπέρασμα, καθώς και τους παράγοντες τους οποίους η οικονομική οντότητα θεωρεί συναφείς.
 - (γ) Λεπτομερή περιγραφή της μεθοδολογίας ή των μεθοδολογιών που χρησιμοποιούνται για να καθοριστεί αν η απεικόνιση των αποτελεσμάτων των μεταβολών στον πιστωτικό κίνδυνο μιας υποχρέωσης στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια θα δημιουργούσε ή θα διέυρνε μια λογιστική αναντιστοιχία στο πλεόνασμα ή έλλειμμα (βλέπε παραγράφους 5.8.3(1) και (2)). Εάν η οικονομική οντότητα απαιτείται να απεικονίζει τα αποτελέσματα των μεταβολών στον πιστωτικό κίνδυνο μιας υποχρέωσης στο πλεόνασμα ή έλλειμμα (βλέπε παράγραφο 5.8.3(2)), η γνωστοποίηση θα πρέπει να περιλαμβάνει λεπτομερή περιγραφή της οικονομικής σχέσης.

7.2.1.3 ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΙΚΟΥΣ ΤΙΤΛΟΥΣ ΠΟΥ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΔΙΚΑΙΗ ΑΞΙΑ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΚΑΘΑΡΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ / ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

1. Εάν η οντότητα έχει προσδιορίσει ότι οι επενδύσεις σε συμμετοχικούς τίτλους θα επιμετρούνται στην δίκαιη αξία μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων, όπως επιτρέπεται από την παράγραφο 5.8.2(1), γνωστοποιεί:
 - (α) Ποιες επενδύσεις σε συμμετοχικούς τίτλους έχει προσδιοριστεί ότι θα επιμετρούνται στην δίκαιη αξία μέσω καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων.
 - (β) Τους λόγους για τους οποίους χρησιμοποιείται η εν λόγω εναλλακτική απεικόνιση.
 - (γ) Την δίκαιη αξία κάθε επένδυσης στη λήξη της περιόδου αναφοράς.
 - (δ) Τα μερίσματα που αναγνωρίζονται κατά την περίοδο αναφοράς, παρουσιάζοντας ξεχωριστά εκείνα που σχετίζονται με επενδύσεις που έχουν παύσει να αναγνωρίζονται στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς και εκείνα που σχετίζονται με επενδύσεις που διατηρούνται στη λήξη της περιόδου αναφοράς.

- (ε) Τυχόν μεταφορές των συσσωρευτικών κερδών ή ζημιών στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια κατά την περίοδο αναφοράς, συμπεριλαμβανομένου του λόγου των εν λόγω μεταφορών.
2. Εάν η οντότητα έπαυσε να αναγνωρίζει επενδύσεις σε συμμετοχικούς τίτλους που επιμετρούνταν στην δίκαιη αξία μέσω καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων κατά την περίοδο αναφοράς, γνωστοποιεί:
- (α) Τους λόγους διάθεσης των επενδύσεων.
- (β) Την δίκαιη αξία των επενδύσεων κατά την ημερομηνία παύσης αναγνώρισης.
- (γ) Τα συσσωρευτικά κέρδη ή ζημιές κατά τη διάθεση.

7.2.1.4 ΕΠΑΝΑΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ

1. Η οντότητα γνωστοποιεί κατά πόσον έχει προβεί, στην τρέχουσα ή σε προηγούμενες περιόδους αναφοράς, σε επαναταξινόμηση τυχόν χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με την παράγραφο 4.4(1). Σε κάθε τέτοια περίπτωση, η οντότητα γνωστοποιεί:
- (α) Την ημερομηνία της επαναταξινόμησης.
- (β) Λεπτομερή επεξήγηση της μεταβολής στο επιχειρηματικό μοντέλο και ποιοτική περιγραφή της επίδρασης αυτής στις οικονομικές καταστάσεις της οντότητας.
- (γ) Το ποσό που έχει επαναταξινομηθεί από και προς κάθε κατηγορία.
2. Για κάθε περίοδο αναφοράς μετά την επαναταξινόμηση μέχρι την παύση αναγνώρισης, η οντότητα γνωστοποιεί για τα περιουσιακά στοιχεία που έχουν επαναταξινομηθεί εκτός της κατηγορίας επιμέτρησης στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος προκειμένου να επιμετρούνται στο αποσβεσμένο κόστος ή στην δίκαιη αξία μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την παράγραφο 4.4(1):
- (α) Το πραγματικό επιτόκιο που καθορίζεται την ημερομηνία της επαναταξινόμησης, και
- (β) Τα έσοδα από τόκους που αναγνωρίζονται.
3. Εάν, κατά την τελευταία ημερομηνία αναφοράς του έτους, η οντότητα έχει προβεί σε επαναταξινόμηση χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων εκτός της κατηγορίας επιμέτρησης στην δίκαιη αξία μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων προκειμένου να επιμετρηθούν στο αποσβεσμένο κόστος ή εκτός της κατηγορίας επιμέτρησης στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος προκειμένου να επιμετρηθούν στο αποσβεσμένο κόστος ή στην δίκαιη αξία μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων, γνωστοποιεί:

- (α) Τη δίκαιη αξία των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων στη λήξη της περιόδου αναφοράς, και
- (β) Τη δίκαιη αξία του κέρδους ή της ζημιάς που θα είχε αναγνωριστεί στο πλεόνασμα ή έλλειμμα ή στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια κατά την περίοδο αναφοράς εάν τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία δεν είχαν επαναταξινομηθεί.

7.2.1.5 ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

1. Οι γνωστοποιήσεις στις παραγράφους 2 - 5 πιο κάτω συμπληρώνουν τις άλλες απαιτήσεις γνωστοποίησης αυτής της πολιτικής και απαιτούνται για όλα τα αναγνωρισμένα χρηματοοικονομικά μέσα που συμψηφίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2.5. Αυτές οι γνωστοποιήσεις ισχύουν επίσης για αναγνωρισμένα χρηματοοικονομικά μέσα που υπόκεινται σε εκτελεστέα συμφωνία συμψηφισμού ή παρόμοια συμφωνία, ανεξάρτητα από το εάν συμψηφίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2.5.
2. Η οντότητα θα γνωστοποιεί πληροφορίες που θα επιτρέπουν στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων να αξιολογούν την επίδραση ή την πιθανή επίδραση των συμφωνιών συμψηφισμού στην χρηματοοικονομική θέση της οντότητας. Αυτό περιλαμβάνει την επίδραση ή την πιθανή επίδραση των δικαιωμάτων συμψηφισμού που σχετίζονται με τα αναγνωρισμένα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και τις αναγνωρισμένες χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις της οντότητας που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 πιο πάνω.
3. Για την επίτευξη του στόχου της παραγράφου 2 πιο πάνω, μια οντότητα θα γνωστοποιήσει, στο τέλος της περιόδου αναφοράς, τις ακόλουθες ποσοτικές πληροφορίες ξεχωριστά για αναγνωρισμένα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και αναγνωρισμένες χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 πιο πάνω:
 - (α) Τα προ αποσβέσεων ποσά αυτών των αναγνωρισμένων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων και αναγνωρισμένων χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων,
 - (β) Τα ποσά που συμψηφίζονται σύμφωνα με τα κριτήρια της παραγράφου 2.5 κατά τον προσδιορισμό των καθαρών ποσών που παρουσιάζονται στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης,
 - (γ) Τα καθαρά ποσά που παρουσιάζονται στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης,
 - (δ) Τα ποσά που υπόκεινται σε εκτελεστέα κύρια συμφωνία συμψηφισμού ή παρόμοια συμφωνία που δεν περιλαμβάνονται διαφορετικά στην παράγραφο (β) παραπάνω, συμπεριλαμβανομένων:

- (i) Ποσά που σχετίζονται με αναγνωρισμένα χρηματοοικονομικά μέσα που δεν πληρούν ορισμένα ή όλα τα κριτήρια συμψηφισμού στην παράγραφο 2.5., και
 - (ii) Ποσά που σχετίζονται με χρηματοοικονομική εξασφάλιση (συμπεριλαμβανομένης εξασφάλισης σε μετρητά), και
- (ε) Το καθαρό ποσό μετά την αφαίρεση των ποσών στην παράγραφο (δ) από τα ποσά της παραγράφου (γ) πιο πάνω.

Οι πληροφορίες που απαιτούνται από την παρούσα παράγραφο παρουσιάζονται σε μορφή πίνακα, ξεχωριστά για χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις, εκτός εάν μια άλλη μορφή θεωρείται καταλληλότερη.

4. Το συνολικό ποσό που γνωστοποιείται σύμφωνα με την παράγραφο 3(δ) πιο πάνω για ένα μέσο περιορίζεται στο ποσό της παραγράφου 3(γ) πιο πάνω για το μέσο αυτό.
5. Η οντότητα περιλαμβάνει περιγραφή στις γνωστοποιήσεις των δικαιωμάτων συμψηφισμού που σχετίζονται με τα αναγνωρισμένα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και τις αναγνωρισμένες χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις της οντότητας που υπόκεινται σε εκτελεστές ρυθμίσεις συμψηφισμού και παρόμοιες συμφωνίες που γνωστοποιούνται σύμφωνα με την παράγραφο 3 (δ) παραπάνω, συμπεριλαμβανομένων τη φύση αυτών των δικαιωμάτων.
6. Εάν οι πληροφορίες που απαιτούνται από τις παραγράφους 2-5 πιο πάνω γνωστοποιούνται σε περισσότερες από μία σημειώσεις στις οικονομικές καταστάσεις, μια οντότητα θα παραπέμπει μεταξύ αυτών των σημειώσεων.

7.2.1.6 ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

1. Η οικονομική οντότητα γνωστοποιεί:
 - (α) Τη λογιστική αξία των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων που έχει προσκομίσει ως εξασφαλίσεις για υποχρεώσεις ή ενδεχόμενες υποχρεώσεις, περιλαμβανομένων και ποσών που έχουν επαναταξινομηθεί βάσει της παραγράφου 3.2.5(2)(α), και
 - (β) Τους όρους και τις προϋποθέσεις που σχετίζονται με την ενεχυρίαση αυτή.
2. Όταν μια οντότητα κατέχει εξασφαλίσεις (χρηματοοικονομικών ή μη χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων) και επιτρέπεται να πουλήσει ή να ενεχυριάσει την εξασφάλιση, εκτός και αν γίνει αθέτηση πληρωμής από τον ιδιοκτήτη της εξασφάλισης, γνωστοποιεί:
 - (α) Την δίκαιη αξία των εξασφαλίσεων,

- (β) Την δίκαιη αξία οποιασδήποτε τέτοιας εξασφάλισης που πωλήθηκε ή επαναανεχυρίασε, και εάν η οντότητα έχει υποχρέωση να την επιστρέψει, και
- (γ) Τους όρους και τις προϋποθέσεις που σχετίζονται με τη χρήση της εξασφάλισης.

7.2.1.7 ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΠΡΟΒΛΕΨΗΣ ΓΙΑ ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΖΗΜΙΕΣ

Η λογιστική αξία των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων που επιμετρείται στην δίκαιη αξία μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την παράγραφο 4.1.1(3) δεν υπόκειται σε μείωση ίση με την πρόβλεψη ζημιάς και η οντότητα δεν απεικονίζει την πρόβλεψη ζημιάς ξεχωριστά στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης ως μείωση της λογιστικής αξίας του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου. Ωστόσο, η οντότητα γνωστοποιεί την πρόβλεψη ζημιάς στις σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων.

7.2.1.8 ΣΥΝΘΕΤΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΣΑ ΜΕ ΠΟΛΛΑΠΛΑ ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΑ ΠΑΡΑΓΩΓΑ

Εάν μια οντότητα έχει εκδώσει ένα μέσο που περιέχει τόσο μια υποχρέωση όσο και ένα στοιχείο ιδίων κεφαλαίων (βλέπε παράγραφο 2.2) και το μέσο έχει πολλαπλά ενσωματωμένα παράγωγα των οποίων οι αξίες είναι αλληλεξαρτώμενες (όπως έναν εξαγοράσιμο μετατρέψιμο χρεωστικό τίτλο), γνωστοποιεί την ύπαρξη των χαρακτηριστικών αυτών.

7.2.1.9 ΑΝΕΞΟΦΛΗΤΑ ΧΡΗΗ ΚΑΙ ΑΘΕΤΗΣΕΙΣ

1. Για δάνεια πληρωτέα που αναγνωρίζονται στο τέλος της περιόδου αναφοράς, η οντότητα γνωστοποιεί:
 - (α) Λεπτομέρειες σχετικές με τυχόν αθετήσεις κατά την περίοδο του κεφαλαίου, των τόκων, των εξοφλητικών αποθεμάτων, ή των όρων εξόφλησης αυτών των πληρωτέων δανείων,
 - (β) Τη λογιστική αξία των πληρωτέων δανείων που βρίσκονται σε αθέτηση στο τέλος της περιόδου αναφοράς, και
 - (γ) Αν η αθέτηση αποκαταστάθηκε ή αν οι όροι των πληρωτέων δανείων αποτέλεσαν αντικείμενο επαναδιαπραγμάτευσης προτού εγκριθούν οι οικονομικές καταστάσεις.
2. Εάν, κατά τη διάρκεια της περιόδου, υπήρξαν παραβιάσεις όρων της σύμβασης δανείου διαφορετικές από εκείνες που περιγράφονται στην παράγραφο 1 παραπάνω, μια οντότητα θα γνωστοποιήσει τις ίδιες πληροφορίες που απαιτούνται από την παράγραφο 1 πιο πάνω, εάν αυτές οι παραβιάσεις επέτρεψαν στον δανειστή να απαιτήσει την εσπευσμένη εξόφληση του δανείου (εκτός εάν οι αθετήσεις αποκαταστάθηκαν ή έγινε επαναδιαπραγμάτευση των όρων του δανείου, πριν ή κατά την ημερομηνία αναφοράς).

7.2.2 ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΔΟΣΗΣ

7.2.2.1 ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΣΟΔΩΝ, ΕΞΟΔΩΝ, ΚΕΡΔΩΝ Η ΖΗΜΙΩΝ

1. Η οντότητα γνωστοποιεί τα ακόλουθα στοιχεία εσόδων, εξόδων, κερδών ή ζημιών είτε στην κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης είτε στις σημειώσεις:

(α) Καθαρά κέρδη ή καθαρές ζημιές από:

- (i) Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία ή χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που επιμετρούνται στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος, απεικονίζοντας ξεχωριστά τα καθαρά κέρδη ή τις καθαρές ζημιές από χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία ή χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που έχουν προσδιοριστεί ως τέτοια κατά την αρχική αναγνώριση ή μεταγενέστερα, σύμφωνα με την παράγραφο 6.7.1, και τα καθαρά κέρδη ή τις καθαρές ζημιές από τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία ή τις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που επιμετρούνται υποχρεωτικά στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος (π.χ. χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που πληρούν τον ορισμό των χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων οι οποίες διακρατούνται για εμπορία). Για τις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που προσδιορίζονται ως επιμετρούμενες στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος, η οντότητα απεικονίζει ξεχωριστά το ποσό του κέρδους ή της ζημιάς που αναγνωρίζεται στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια και το ποσό που αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα,
- (ii) Χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που επιμετρούνται στο αποσβεσμένο κόστος,
- (iii) Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που επιμετρούνται στο αποσβεσμένο κόστος,
- (iv) Επενδύσεις σε συμμετοχικούς τίτλους που προσδιορίζονται στην δίκαιη αξία μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την παράγραφο 5.8.2(1), και
- (v) Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που επιμετρούνται στην δίκαιη αξία μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την παράγραφο 4.1.1(3), παρουσιάζοντας ξεχωριστά το ποσό του κέρδους ή της ζημιάς που αναγνωρίζεται στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια κατά την περίοδο αναφοράς και το ποσό που έχει επαναταξινομηθεί κατά την παύση αναγνώρισης από τα συσσωρευμένα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια στο πλεόνασμα ή έλλειμμα της περιόδου αναφοράς.

(β) Τα συνολικά έσοδα από τόκους και τα συνολικά έξοδα από τόκους (τα οποία υπολογίζονται με βάση τη μέθοδο του πραγματικού επιτοκίου) για τα

χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία ή τις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που επιμετρούνται στο αποσβεσμένο κόστος ή στην δίκαιη αξία μέσω των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την παράγραφο 4.1.1(3) (παρουσιάζοντας τα εν λόγω ποσά χωριστά), ή χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που δεν επιμετρούνται στην δίκαιη αξία μέσω του πλεονάσματος ή ελλείμματος.

- (γ) Έσοδα και έξοδα από αμοιβές (πλην των ποσών που περιλαμβάνονται στον υπολογισμό του πραγματικού επιτοκίου) τα οποία προκύπτουν από:
- (i) Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που δεν επιμετρούνται στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος, και
 - (ii) Καταπιστευματικές και συναφείς δραστηριότητες που έχουν ως αποτέλεσμα την κατοχή ή επένδυση περιουσιακών στοιχείων εξ ονόματος ιδιωτών, καταπιστευμάτων, προγραμμάτων συνταξιοδοτικών παροχών και άλλων ιδρυμάτων.

2. Η οντότητα γνωστοποιεί ανάλυση του κέρδους ή της ζημιάς που αναγνωρίζεται στην κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης και που προκύπτει από την παύση αναγνώρισης χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου στο αποσβεσμένο κόστος, παρουσιάζοντας χωριστά το κέρδος ή τη ζημιά που προκύπτει από την παύση αναγνώρισης των εν λόγω χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων. Η εν λόγω γνωστοποίηση περιλαμβάνει τα αίτια της παύσης αναγνώρισης των συγκεκριμένων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων.

7.2.3 Άλλες Γνωστοποιήσεις

7.2.3.1 Λογιστικές Πολιτικές

Σύμφωνα με την Λογιστική Πολιτική για την Παρουσίαση των Οικονομικών Καταστάσεων, μια οντότητα γνωστοποιεί, στην περίληψη των σημαντικών λογιστικών πολιτικών, τη βάση επιμέτρησης (ή βάσεις) που χρησιμοποιήθηκαν για την κατάρτιση των οικονομικών καταστάσεων και τις άλλες λογιστικές πολιτικές που χρησιμοποιήθηκαν που σχετίζονται με την κατανόηση των οικονομικών καταστάσεων.

7.2.3.2 Λογιστική Αντιστάθμισης

1. Η οντότητα εφαρμόζει τις απαιτήσεις γνωστοποίησης που περιλαμβάνονται στις παραγράφους 7.2.3.2(2) – 7.2.3.5(6) για τις εκθέσεις σε κίνδυνο που αντισταθμίζει η οντότητα και για τις οποίες επιλέγει να εφαρμόζει λογιστική αντιστάθμισης. Οι γνωστοποιήσεις της λογιστικής αντιστάθμισης παρέχουν πληροφορίες αναφορικά με:

- (α) Τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνου της οντότητας και τον τρόπο εφαρμογής της για τη διαχείριση του κινδύνου,
 - (β) Την επίδραση που δύναται να έχουν οι δραστηριότητες αντιστάθμισης της οντότητας στο ποσό, τον χρόνο και τον βαθμό αβεβαιότητας των μελλοντικών ταμειακών ροών της, και
 - (γ) Την επίδραση που έχει η λογιστική αντιστάθμιση στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης, την κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης και την κατάσταση μεταβολών των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων της οντότητας.
2. Η οντότητα πρέπει να απεικονίζει τις απαιτούμενες γνωστοποιήσεις σε μια ενιαία σημείωση σε ξεχωριστή ενότητα στις οικονομικές καταστάσεις της. Εντούτοις, η οντότητα δεν πρέπει να επαναλαμβάνει τις πληροφορίες που παρέχονται ήδη αλλού, εφόσον οι πληροφορίες ενσωματώνονται με παραπομπές από τις οικονομικές καταστάσεις σε κάποια άλλη κατάσταση, όπως στον σχολιασμό της διοίκησης ή στην έκθεση επί των κινδύνων που διατίθεται στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων υπό τους ίδιους όρους με τις οικονομικές καταστάσεις και κατά τον ίδιο χρόνο. Χωρίς τις πληροφορίες ενσωματωμένες με παραπομπές, οι οικονομικές καταστάσεις δεν είναι πλήρεις.
 3. Όταν βάσει των παραγράφων 7.2.3.3 – 7.2.3.5 απαιτείται από την οντότητα να διαχωρίσει τις πληροφορίες που γνωστοποιούνται ανά κατηγορία κινδύνου, η οικονομική οντότητα προσδιορίζει κάθε κατηγορία κινδύνου με βάση την έκθεση σε κίνδυνο που αποφασίζει να αντισταθμίσει και για την οποία εφαρμόζει λογιστική αντιστάθμιση. Η οντότητα προσδιορίζει τις κατηγορίες κινδύνου με συνέπεια σε όλες τις γνωστοποιήσεις της λογιστικής αντιστάθμισης.
 4. Προκειμένου να εκπληρωθούν οι στόχοι της παραγράφου 1 πιο πάνω, η οντότητα (εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στη συνέχεια) προσδιορίζει τον βαθμό των λεπτομερειών που θα γνωστοποιεί, τη βαρύτητα που θα δίδει στις διάφορες παραμέτρους των απαιτήσεων γνωστοποίησης, τον κατάλληλο βαθμό συγκέντρωσης ή διαχωρισμού και κατά πόσον οι χρήστες οικονομικών καταστάσεων χρειάζονται επιπρόσθετες επεξηγήσεις για να αξιολογήσουν τα ποσοτικά στοιχεία που παρέχονται. Ωστόσο, η οντότητα χρησιμοποιεί τον ίδιο βαθμό συγκέντρωσης ή διαχωρισμού που χρησιμοποιεί για τις απαιτήσεις γνωστοποίησης των συναφών πληροφοριών στην παρούσα λογιστική πολιτική.

7.2.3.3 ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

1. Η οντότητα παρέχει επεξηγήσεις σχετικά με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνου για κάθε κατηγορία κινδύνου των εκθέσεων σε κίνδυνο που αποφασίζει να αντισταθμίσει και για τις οποίες εφαρμόζεται η λογιστική αντιστάθμιση. Η εν λόγω

επεξήγηση παρέχει στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων τη δυνατότητα να αξιολογήσουν (για παράδειγμα):

(α) Πώς προκύπτει κάθε κίνδυνος.

(β) Πώς η οντότητα διαχειρίζεται κάθε κίνδυνο. Σε αυτό περιλαμβάνεται κατά πόσον η οντότητα αντισταθμίζει ένα στοιχείο στο σύνολό του για όλους τους κινδύνους ή αντισταθμίζει ένα συστατικό στοιχείο (ή ορισμένα συστατικά στοιχεία) κινδύνου και γιατί.

(γ) Το μέγεθος των εκθέσεων σε κίνδυνο που διαχειρίζεται η οντότητα.

2. Για να πληρούνται οι απαιτήσεις της παραγράφου 1 πιο πάνω, οι πληροφορίες πρέπει να περιλαμβάνουν (μεταξύ άλλων) περιγραφή:

(α) Των μέσων αντιστάθμισης που χρησιμοποιούνται (και του τρόπου με τον οποίο χρησιμοποιούνται) στην αντιστάθμιση των εκθέσεων σε κίνδυνο,

(β) Του τρόπου με τον οποίο η οντότητα προσδιορίζει την οικονομική σχέση ανάμεσα στο αντισταθμισμένο στοιχείο και στο μέσο αντιστάθμισης με στόχο την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της αντιστάθμισης, και

(γ) Του τρόπου με τον οποίο η οντότητα καθορίζει τη σχέση αντιστάθμισης και των αιτίων της αναποτελεσματικότητας της αντιστάθμισης.

3. Όταν η οντότητα προσδιορίζει ένα συγκεκριμένο συστατικό στοιχείο κινδύνου ως αντισταθμισμένο στοιχείο (βλέπε παράγραφο 6.3.2), παρέχει, εκτός από τις γνωστοποιήσεις που απαιτούνται βάσει των παραγράφων 1 και 2 πιο πάνω, ποιοτικά ή ποσοτικά στοιχεία σχετικά με:

(α) Τον τρόπο με τον οποίο η οντότητα καθόρισε το συστατικό στοιχείο κινδύνου που έχει προσδιορίσει ως αντισταθμισμένο στοιχείο (συμπεριλαμβανομένης περιγραφής της φύσης της σχέσης ανάμεσα στο συστατικό στοιχείο κινδύνου και στο στοιχείο ως σύνολο), και

(β) Τον τρόπο με τον οποίο το συστατικό στοιχείο κινδύνου σχετίζεται με το στοιχείο στο σύνολό του (για παράδειγμα, το προσδιορισμένο συστατικό στοιχείο κινδύνου έχει καλύψει ιστορικά κατά μέσο όρο το 8ο τοις εκατό των μεταβολών στην δίκαιη αξία του στοιχείου ως σύνολο).

7.2.3.4 ΠΟΣΟ, ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΒΑΘΜΟΣ ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ

1. Εκτός εάν προβλέπεται εξαίρεση βάσει της παραγράφου 3 πιο κάτω, η οντότητα γνωστοποιεί ποσοτικά στοιχεία ανά κατηγορία κινδύνου προκειμένου οι χρήστες οικονομικών καταστάσεων να είναι σε θέση να αξιολογούν τους όρους και τις προϋποθέσεις των μέσων αντιστάθμισης και τον τρόπο με τον οποίο επηρεάζουν το ποσό, το χρονοδιάγραμμα και τον βαθμό αβεβαιότητας των μελλοντικών ταμειακών ροών της οικονομικής οντότητας.

2. Προκειμένου να πληροί την απαίτηση της παραγράφου 1 πιο πάνω, η οικονομική οντότητα παρέχει ανάλυση με την οποία γνωστοποιεί:
 - (α) Το προφίλ του χρονοδιαγράμματος του ονομαστικού ποσού του μέσου αντιστάθμισης, και
 - (β) Εφόσον υπάρχει, τη μέση τιμή ή το μέσο επιτόκιο (για παράδειγμα, τις τιμές άσκησης ή τις προθεσμιακές τιμές κλπ.) του μέσου αντιστάθμισης.
3. Σε καταστάσεις κατά τις οποίες η οικονομική οντότητα αναπροσαρμόζει (δηλαδή διακόπτει και θέτει εκ νέου σε ισχύ) σχέσεις αντιστάθμισης επειδή τόσο το μέσο αντιστάθμισης όσο και το αντισταθμισμένο στοιχείο αλλάζουν συχνά (δηλαδή η οντότητα χρησιμοποιεί μια δυναμική διαδικασία στην οποία τόσο η έκθεση σε κίνδυνο όσο και τα μέσα αντιστάθμισης που χρησιμοποιούνται για τη διαχείριση της εν λόγω έκθεσης δεν παραμένουν ίδια για μεγάλο χρονικό διάστημα) η οντότητα:
 - (α) Εξαιρείται από την παροχή των γνωστοποιήσεων που απαιτούνται βάσει των παραγράφων 1 και 2 πιο πάνω.
 - (β) Γνωστοποιεί:
 - (i) Πληροφορίες σχετικά με το ποια είναι η τελική στρατηγική διαχείρισης κινδύνου όσον αφορά τις εν λόγω σχέσεις αντιστάθμισης,
 - (ii) Περιγραφή του τρόπου με τον οποίο αντανakλά τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνου που εφαρμόζει χρησιμοποιώντας λογιστική αντιστάθμισης και προσδιορίζοντας τις συγκεκριμένες σχέσεις αντιστάθμισης, και
 - (iii) Ένδειξη της συχνότητας με την οποία οι σχέσεις αντιστάθμισης διακόπτονται και θέτονται εκ νέου σε ισχύ στο πλαίσιο της διαδικασίας που εφαρμόζει η οντότητα όσον αφορά στις συγκεκριμένες σχέσεις αντιστάθμισης.
4. Η οντότητα γνωστοποιεί ανά κατηγορία κινδύνου περιγραφή των αιτίων της αναποτελεσματικότητας της αντιστάθμισης που αναμένεται να επηρεάσουν τη σχέση αντιστάθμισης κατά τη διάρκεια ισχύος της.
5. Εάν στη διάρκεια μιας σχέσης αντιστάθμισης προκύψουν πρόσθετα αίτια αναποτελεσματικότητας της αντιστάθμισης, η οντότητα γνωστοποιεί τα αίτια αυτά ανά κατηγορία κινδύνου και παρέχει επεξηγήσεις σχετικά με την αναποτελεσματικότητα της αντιστάθμισης που προκύπτει.
6. Για την αντιστάθμιση ταμειακών ροών, η οντότητα γνωστοποιεί περιγραφή οποιασδήποτε προσδοκώμενης συναλλαγής για την οποία έχει χρησιμοποιηθεί λογιστική αντιστάθμιση κατά την προηγούμενη περίοδο αναφοράς, αλλά η οποία δεν αναμένεται πλέον να προκύψει.

7.2.3.5 ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΗΣ ΣΤΗΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΘΕΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΔΟΣΗ

1. Η οντότητα γνωστοποιεί, σε μορφή πίνακα, τα ακόλουθα ποσά που σχετίζονται με στοιχεία τα οποία έχουν προσδιοριστεί ως μέσα αντιστάθμισης ανά κατηγορία κινδύνου χωριστά για κάθε τύπο αντιστάθμισης (αντιστάθμιση δίκαιης αξίας, αντιστάθμιση ταμειακών ροών ή αντιστάθμιση καθαρής επένδυσης σε εκμετάλλευση εξωτερικού):
 - α) Την τρέχουσα αξία των μέσων αντιστάθμισης (τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία ξεχωριστά από τις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις),
 - β) Το συγκεκριμένο στοιχείο στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης που περιλαμβάνει το μέσο αντιστάθμισης,
 - γ) Τη μεταβολή στην δίκαιη αξία του μέσου αντιστάθμισης που χρησιμοποιείται ως βάση για την αναγνώριση της αναποτελεσματικότητας της αντιστάθμισης κατά την περίοδο αναφοράς, και
 - δ) Τα ονομαστικά ποσά (συμπεριλαμβανομένων ποσοτήτων σε μονάδες μέτρησης όπως τόνοι ή κυβικά μέτρα) των μέσων αντιστάθμισης.

2. Η οντότητα γνωστοποιεί, σε μορφή πίνακα, τα ακόλουθα ποσά που σχετίζονται με τα αντισταθμισμένα στοιχεία ξεχωριστά ανά κατηγορία κινδύνου για τους τύπους αντιστάθμισης ως εξής:
 - α) Για αντισταθμίσεις δίκαιης αξίας:
 - (i) Την τρέχουσα αξία του αντισταθμισμένου στοιχείου που αναγνωρίζεται στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης (τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία απεικονίζονται ξεχωριστά από τις υποχρεώσεις),
 - (ii) Το συσσωρευμένο ποσό των προσαρμογών της αντιστάθμισης δίκαιης αξίας στο αντισταθμισμένο στοιχείο που περιλαμβάνεται στην τρέχουσα αξία του αντισταθμισμένου στοιχείου που αναγνωρίζεται στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης (τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία παρουσιάζονται ξεχωριστά από τις υποχρεώσεις),
 - (iii) Το συγκεκριμένο στοιχείο στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης που περιλαμβάνει το αντισταθμισμένο στοιχείο,
 - (iv) Τη μεταβολή στην αξία του αντισταθμισμένου στοιχείου που χρησιμοποιείται ως βάση για την αναγνώριση της αναποτελεσματικότητας της αντιστάθμισης κατά την περίοδο αναφοράς, και
 - (v) Το συσσωρευμένο ποσό των προσαρμογών αντιστάθμισης δίκαιης αξίας που υπολείπεται στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης για κάθε αντισταθμισμένο στοιχείο που έχει παύσει να προσαρμόζεται ώστε να περιλαμβάνει τα κέρδη και τις ζημιές της αντιστάθμισης, σύμφωνα με την παράγραφο 6.5.2(3).

- (β) Για αντισταθμίσεις ταμειακών ροών και αντισταθμίσεις καθαρής επένδυσης σε εκμετάλλευση εξωτερικού:
- (i) Τη μεταβολή στην αξία του αντισταθμισμένου στοιχείου που χρησιμοποιείται ως βάση για την αναγνώριση της αναποτελεσματικότητας της αντιστάθμισης για την περίοδο αναφοράς (δηλαδή για αντισταθμίσεις ταμειακών ροών, η μεταβολή στην αξία που χρησιμοποιείται για να καθορίσει την αναγνωρισμένη αναποτελεσματικότητα της αντιστάθμισης σύμφωνα με την παράγραφο 6.5.3(1)(γ)),
 - (ii) Τα υπόλοιπα στα αποθεματικά για τις διαρκείς αντισταθμίσεις που αντιμετωπίζονται λογιστικά σύμφωνα με τις παραγράφους 6.5.3(1) και 6.5.4(1)(α), και
 - (iii) Τα υπόλοιπα στα αποθεματικά από οποιεσδήποτε σχέσεις αντιστάθμισης για τις οποίες δεν εφαρμόζεται πλέον η λογιστική αντιστάθμισης.
3. Η οντότητα γνωστοποιεί, σε μορφή πίνακα, τα ακόλουθα ποσά ξεχωριστά ανά κατηγορία κινδύνου για τους τύπους αντιστάθμισης ως εξής:
- (α) Για αντισταθμίσεις δίκαιης αξίας:
- (i) Την αναποτελεσματικότητα της αντιστάθμισης — δηλαδή τη διαφορά ανάμεσα στα κέρδη ή τις ζημιές της αντιστάθμισης του μέσου αντιστάθμισης και το αντισταθμισμένο στοιχείο που αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα (ή τα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια για αντισταθμίσεις οποιουδήποτε συμμετοχικού τίτλου για τον οποίο η οντότητα έχει επιλέξει να απεικονίζει τις μεταβολές στην δίκαιη αξία στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια σύμφωνα με την παράγραφο 5.8.2(1)), και
 - (ii) Το συγκεκριμένο στοιχείο στην κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης που περιλαμβάνει την αναγνωρισμένη αναποτελεσματικότητα της αντιστάθμισης.
- (β) Για αντισταθμίσεις ταμειακών ροών και αντισταθμίσεις καθαρής επένδυσης σε εκμετάλλευση εξωτερικού:
- (i) Τα κέρδη ή τις ζημιές της αντιστάθμισης για την περίοδο αναφοράς που είχαν αναγνωριστεί στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια,
 - (ii) Την αναποτελεσματικότητα της αντιστάθμισης που αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα,
 - (iii) Το συγκεκριμένο στοιχείο στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης που περιλαμβάνει την αναγνωρισμένη αναποτελεσματικότητα της αντιστάθμισης,
 - (iv) Το ποσό που έχει επαναταξινομηθεί από τα αποθεματικά στο πλεόνασμα ή έλλειμμα ως προσαρμογή από επαναταξινόμηση (διαφοροποιώντας τα

ποσά για τα οποία είχε προηγουμένως χρησιμοποιηθεί λογιστική αντιστάθμισης, αλλά για τα οποία δεν αναμένεται να προκύψουν πλέον αντισταθμισμένες μελλοντικές ταμειακές ροές, από τα ποσά που έχουν μεταφερθεί επειδή το αντισταθμισμένο στοιχείο έχει επηρεάσει το πλεόνασμα ή έλλειμμα),

- (v) Το συγκεκριμένο στοιχείο στην κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης που περιλαμβάνει την προσαρμογή από επαναταξινόμηση, και
 - (vi) Για αντισταθμίσεις καθαρών θέσεων, τα κέρδη ή τις ζημιές της αντιστάθμισης που αναγνωρίζονται σε ξεχωριστό συγκεκριμένο στοιχείο στην κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης (βλέπε παράγραφο 6.6.3(1)).
4. Όταν ο όγκος των σχέσεων αντιστάθμισης για τις οποίες ισχύει η εξαίρεση της παραγράφου 7.2.3.4(3) δεν είναι αντιπροσωπευτικός των συνηθισμένων όγκων στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς (δηλαδή ο όγκος κατά την ημερομηνία αναφοράς δεν αντιπροσωπεύει τους όγκους της περιόδου αναφοράς), η οντότητα γνωστοποιεί το εν λόγω γεγονός και τον λόγο για τον οποίο θεωρεί ότι οι όγκοι δεν είναι αντιπροσωπευτικοί.
5. Η οντότητα προβαίνει σε συμφιλίωση κάθε στοιχείου των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων και παρέχει ανάλυση των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με τη Λογιστική Πολιτική για την Παρουσίαση Οικονομικών Καταστάσεων, συνυπολογίζοντας:
- (α) Τις διαφοροποιήσεις, κατ' ελάχιστον, μεταξύ των ποσών που αφορούν τις γνωστοποιήσεις της παραγράφου 3(β)(i) και (iv), καθώς και των ποσών που αντιμετωπίζονται λογιστικά σύμφωνα με την παράγραφο 6.5.5(β)(i) και (iii),
 - (β) Τις διαφοροποιήσεις μεταξύ των ποσών που αφορούν τη διαχρονική αξία δικαιωμάτων προαίρεσης που αντισταθμίζουν αντισταθμισμένα στοιχεία τα οποία σχετίζονται με συναλλαγές και των ποσών που αφορούν τη διαχρονική αξία δικαιωμάτων προαίρεσης που αντισταθμίζουν αντισταθμισμένα στοιχεία τα οποία σχετίζονται με χρονική περίοδο, όταν η οντότητα αντιμετωπίζει λογιστικά τη διαχρονική αξία ενός δικαιώματος προαίρεσης σύμφωνα με την παράγραφο 6.5.5, και
 - (γ) Τις διαφοροποιήσεις μεταξύ των ποσών που αφορούν προθεσμιακά στοιχεία προθεσμιακών συμβολαίων και περιθώρια βάσης συναλλαγματικής ισοτιμίας χρηματοοικονομικών μέσων που αντισταθμίζουν αντισταθμισμένα στοιχεία τα οποία σχετίζονται με συναλλαγές και των ποσών που αφορούν προθεσμιακά στοιχεία προθεσμιακών συμβολαίων και περιθώρια βάσης συναλλαγματικής ισοτιμίας χρηματοοικονομικών μέσων που αντισταθμίζουν αντισταθμισμένα στοιχεία τα οποία σχετίζονται με χρονική περίοδο, όταν η

οντότητα αντιμετωπίζει λογιστικά τα εν λόγω ποσά σύμφωνα με την παράγραφο 6.5.6.

6. Η οντότητα γνωστοποιεί τις πληροφορίες που απαιτούνται στην παράγραφο 5 ξεχωριστά ανά κατηγορία κινδύνου. Αυτός ο διαχωρισμός κατά κίνδυνο δύναται να συμπεριληφθεί στις σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων.

7.2.3.6 ΕΠΙΛΟΓΗ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΈΚΘΕΣΗΣ ΣΕ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟ ΚΙΝΔΥΝΟ ΩΣ ΕΠΙΜΕΤΡΟΥΜΕΝΗΣ ΣΤΗΝ ΔΙΚΑΙΗ ΑΞΙΑ ΜΕΣΩ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΟΣ Η ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ

Εάν η οντότητα έχει προσδιορίσει ένα χρηματοοικονομικό μέσο, ή τμήμα αυτού, ως επιμετρούμενο στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος επειδή χρησιμοποιεί ένα πιστωτικό παράγωγο προκειμένου να διαχειριστεί τον πιστωτικό κίνδυνο του εν λόγω χρηματοοικονομικού μέσου γνωστοποιεί:

- (α) Για πιστωτικά παράγωγα που έχουν χρησιμοποιηθεί για τη διαχείριση του πιστωτικού κινδύνου χρηματοοικονομικών μέσων που έχουν προσδιοριστεί ως επιμετρούμενα στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος σύμφωνα με την παράγραφο 6.7.1, τη συμφιλίωση κάθε ονομαστικού ποσού και την δίκαιη αξία στην έναρξη και τη λήξη της περιόδου αναφοράς,
- (β) Το κέρδος ή τη ζημιά που αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα κατά τον προσδιορισμό χρηματοοικονομικού μέσου, ή τμήματος αυτού, ως επιμετρούμενου στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος σύμφωνα με την παράγραφο 6.7.1, και
- (γ) Κατά τη διακοπή της επιμέτρησης ενός χρηματοοικονομικού μέσου, ή τμήματος αυτού, στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος, την δίκαιη αξία του εν λόγω χρηματοοικονομικού μέσου που αποτελεί πλέον τη νέα τρέχουσα αξία σύμφωνα με την παράγραφο 6.7.2(3) και το αντίστοιχο ονομαστικό ποσό ή ποσό κεφαλαίου (εάν δεν παρέχεται συγκριτική πληροφόρηση σύμφωνα με τη Λογιστική Πολιτική για την Παρουσίαση των Οικονομικών Καταστάσεων, η οντότητα δεν χρειάζεται να συνεχίζει την εν λόγω γνωστοποίηση σε μεταγενέστερες περιόδους αναφοράς).

7.2.3.7 ΔΙΚΑΙΗ ΑΞΙΑ

1. Εκτός όπως αναφέρεται στην παράγραφο 7, για κάθε κατηγορία χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων (βλέπε παράγραφο 7.1), η οντότητα θα γνωστοποιεί την δίκαιη αξία εκείνης της κατηγορίας χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων κατά τρόπο που επιτρέπει τη σύγκριση με την αντίστοιχη λογιστική αξία.
2. Κατά την γνωστοποίηση των δίκαιων αξιών, μια οντότητα ομαδοποιεί τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και τις χρηματοοικονομικές

υποχρεώσεις σε κατηγορίες, αλλά τα συμψηφίζει μόνο στο βαθμό που η λογιστική αξία τους συμψηφίζεται στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης.

3. Η οντότητα γνωστοποιεί για κάθε κατηγορία χρηματοοικονομικών μέσων τις μεθόδους και, όταν χρησιμοποιείται μια τεχνική αποτίμησης, τις παραδοχές που εφαρμόζονται για τον προσδιορισμό των δίκαιων αξιών κάθε κατηγορίας χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων ή χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων. Για παράδειγμα, όπου ισχύει, μια οντότητα γνωστοποιεί πληροφορίες για τις παραδοχές σχετικά με τα επιτόκια προπληρωμής, τα ποσοστά των εκτιμώμενων πιστωτικών ζημιών και τα επιτόκια ή τα προεξοφλητικά επιτόκια. Εάν υπήρξε αλλαγή στην τεχνική αποτίμησης, η οντότητα θα γνωστοποιήσει αυτήν την αλλαγή και τους λόγους για την πραγματοποίησή της.
4. Για να πραγματοποιήσει τις γνωστοποιήσεις που απαιτούνται από την παράγραφο 5 πιο κάτω, μια οντότητα θα ταξινομήσει τις αποτιμήσεις δίκαιης αξίας χρησιμοποιώντας μια ιεραρχία δίκαιης αξίας που αντικατοπτρίζει τη σημασία των εισροών που χρησιμοποιήθηκαν κατά τη διενέργεια των μετρήσεων. Η ιεραρχία δίκαιης αξίας έχει τα ακόλουθα επίπεδα:
 - (α) Επίσημες χρηματιστηριακές τιμές (άνευ προσαρμογής) σε αγορές με σημαντικό όγκο συναλλαγών για όμοια περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις (Επίπεδο 1),
 - (β) Εισροές πλην των χρηματιστηριακών τιμών που περιλαμβάνονται στο Επίπεδο 1, οι οποίες μπορούν να παρατηρηθούν για το περιουσιακό στοιχείο ή την υποχρέωση, είτε άμεσα (π.χ. τιμές) είτε έμμεσα (δηλαδή ως παράγωγο των τιμών) (Επίπεδο 2), και
 - (γ) Εισροές για το περιουσιακό στοιχείο ή την υποχρέωση που δεν βασίζονται σε παρατηρήσιμα δεδομένα της αγοράς (μη παρατηρήσιμες εισροές) (Επίπεδο 3).Το επίπεδο στην κλίμακα ιεράρχησης της δίκαιης αξίας, εντός του οποίου ταξινομείται εξ ολοκλήρου η επιμέτρηση της δίκαιης αξίας, καθορίζεται βάσει της εισροής του χαμηλότερου επιπέδου που θεωρείται σημαντική για την επιμέτρηση ολόκληρης της δίκαιης αξίας. Προς το σκοπό αυτό, η σημαντικότητα μιας εισροής εκτιμάται σε σχέση με την επιμέτρηση ολόκληρης της δίκαιης αξίας. Εάν για την επιμέτρηση της δίκαιης αξίας χρησιμοποιούνται παρατηρήσιμα δεδομένα που απαιτούν σημαντική προσαρμογή βάσει μη παρατηρήσιμων δεδομένων, η επιμέτρηση είναι Επιπέδου 3. Η αξιολόγηση της σημαντικότητας του ποσού μιας συγκεκριμένης εισροής στην επιμέτρηση της δίκαιης αξίας στο σύνολό της απαιτεί την εκτίμηση βάσει παραγόντων ειδικών ως προς το περιουσιακό στοιχείο ή την υποχρέωση.
5. Για την επιμέτρηση της δίκαιης αξίας που αναγνωρίζεται στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης, η οντότητα γνωστοποιεί για κάθε κατηγορία χρηματοπιστωτικών μέσων:

- (α) Το επίπεδο στην ιεράρχηση της δίκαιης αξίας στο οποίο ταξινομούνται στο σύνολό τους οι επιμετρήσεις της δίκαιης αξίας, με διαχωρισμό των επιμετρήσεων της δίκαιης αξίας σύμφωνα με τα επίπεδα που ορίζονται στην παράγραφο 4 πιο πάνω.
- (β) Τυχόν σημαντικές μεταφορές μεταξύ του Επιπέδου 1 και του Επιπέδου 2 της ιεράρχησης της δίκαιης αξίας και τους λόγους για τις μεταφορές αυτές. Οι μεταφορές προς έκαστο επίπεδο γνωστοποιούνται και περιγράφονται ξεχωριστά από τις μεταφορές από έκαστο επίπεδο. Για τον σκοπό αυτόν, η σημαντικότητα θα κρίνεται σε σχέση με το πλεόνασμα ή έλλειμμα και το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων.
- (γ) Για επιμετρήσεις δίκαιης αξίας στο Επίπεδο 3 της ιεράρχησης δίκαιης αξίας, συμφιλίωση από τα αρχικά έως τα τελικά υπόλοιπα, γνωστοποιώντας χωριστά τις μεταβολές κατά τη διάρκεια της περιόδου που καταλογίζονται στα ακόλουθα:
- (i) Συνολικά κέρδη ή ζημιές της περιόδου που αναγνωρίζονται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα, και περιγραφή του πού εμφανίζονται στην κατάσταση πλεονάσματος ή ελλείμματος,
 - (ii) Συνολικά κέρδη ή ζημιές που αναγνωρίζονται στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια,
 - (iii) Τις αγορές, πωλήσεις, εκδόσεις και διακανονισμούς (κάθε είδος κίνησης γνωστοποιείται ξεχωριστά), και
 - (iv) Τις μεταφορές προς και από το Επίπεδο 3 (π.χ. μεταφορές οφειλόμενες σε αλλαγές στην παρατηρησιμότητα δεδομένων της αγοράς) και τους λόγους των μεταφορών αυτών. Για σημαντικές μεταφορές, μεταφορές στο Επίπεδο 3 θα γνωστοποιούνται και θα συζητούνται ξεχωριστά από τις μεταφορές από το Επίπεδο 3.
- (δ) Το ποσό των συνολικών κερδών ή ζημιών της περιόδου στο σημείο (γ)(i) πιο πάνω που περιλαμβάνεται στα κέρδη ή τις ζημιές που σχετίζονται με εκείνα τα περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις που κρατούνται στο τέλος της περιόδου αναφοράς και περιγραφή του που εμφανίζονται τα εν λόγω κέρδη ή οι ζημιές στην κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης.
- (ε) Για επιμετρήσεις της δίκαιης αξίας στο Επίπεδο 3, εάν η μεταβολή μίας ή περισσοτέρων παραμέτρων σε εύλογα πιθανές εναλλακτικές παραδοχές θα κατέληγε σε σημαντικά διαφορετική δίκαιη αξία, η οντότητα δηλώνει το γεγονός αυτό και γνωστοποιεί τον αντίκτυπο των μεταβολών αυτών. Η οντότητα γνωστοποιεί τον τρόπο υπολογισμού του αποτελέσματος μιας μεταβολής σε εύλογα πιθανή εναλλακτική παραδοχή. Για τον σκοπό αυτόν, η σημαντικότητα θα κρίνεται σε σχέση με το πλεόνασμα ή έλλειμμα και το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων ή, όταν οι μεταβολές

στην δίκαιη αξία αναγνωρίζονται στα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια, το σύνολο των καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων.

Η οντότητα παρουσιάζει τις ποσοτικές γνωστοποιήσεις που απαιτούνται από την παρούσα παράγραφο σε μορφή πίνακα, εκτός εάν κρίνεται καταλληλότερη κάποια άλλη μορφή.

6. Αν η αγορά για ένα χρηματοοικονομικό μέσο δεν είναι ενεργή, η οντότητα καθορίζει την δίκαιη αξία χρησιμοποιώντας μία τεχνική αποτίμησης. Ωστόσο, η καλύτερη ένδειξη της δίκαιης αξίας κατά την αρχική αναγνώριση είναι η τιμή συναλλαγής (δηλαδή η δίκαιη αξία του ανταλλάγματος που καταβλήθηκε ή λήφθηκε). Θα μπορούσε να υπάρχει διαφορά μεταξύ της δίκαιης αξίας κατά την αρχική αναγνώριση και του ποσού που θα προσδιοριζόταν κατά την ημερομηνία που χρησιμοποιείται η τεχνική αποτίμησης. Εάν υφίσταται τέτοια διαφορά, η οντότητα γνωστοποιεί, για κάθε κατηγορία χρηματοοικονομικού μέσου:
 - (α) Την λογιστική πολιτική που εφαρμόζει όσον αφορά την αναγνώριση της εν λόγω διαφοράς στο πλεόνασμα ή έλλειμμα ώστε να αντικατοπτρίζεται μια μεταβολή στους παράγοντες (περιλαμβανομένου του χρόνου) που οι συμμετέχοντες στην αγορά θα λάμβαναν υπόψη για τον καθορισμό μιας τιμής,
 - (β) Την αθροιστική διαφορά που δεν έχει ακόμη αναγνωρισθεί στο πλεόνασμα ή έλλειμμα στην αρχή και στο τέλος της περιόδου, καθώς και συμφιλίωση των μεταβολών στο υπόλοιπο της διαφοράς αυτής.
7. Δεν απαιτούνται γνωστοποιήσεις στην δίκαιη αξία:
 - (α) Όταν η λογιστική αξία είναι ένας λογικός κατ' εκτίμηση υπολογισμός της δίκαιης αξίας, για παράδειγμα, για χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία όπως βραχυπρόθεσμες εμπορικές απαιτήσεις και πληρωτέοι λογαριασμοί, και
 - (β) Για μια σύμβαση που περιλαμβάνει ένα στοιχείο προαιρετικής συμμετοχής, εάν η δίκαιη αξία του στοιχείου αυτού δεν μπορεί να επιμετρηθεί με αξιοπιστία.
8. Στην περίπτωση που περιγράφεται στην παράγραφο 7(β) πιο πάνω, η οντότητα γνωστοποιεί πληροφορίες προκειμένου να βοηθήσει τους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων να βγάλουν τα δικά τους συμπεράσματα ως προς την έκταση των δυνατών διαφορών μεταξύ της λογιστικής αξίας αυτών των συμβάσεων και της δίκαιης αξίας τους, όπως:
 - (α) Το γεγονός ότι οι πληροφορίες για την δίκαιη αξία δεν έχουν γνωστοποιηθεί για τα συγκεκριμένα μέσα εξαιτίας του ότι η δίκαιη αξία τους δεν μπορεί να επιμετρηθεί με αξιοπιστία,
 - (β) Περιγραφή των χρηματοοικονομικών μέσων, τη λογιστική τους αξία και επεξήγηση του λόγου για τον οποίο η δίκαιη αξία τους δεν μπορεί να επιμετρηθεί με αξιοπιστία,

- (γ) Πληροφορίες σχετικά με την αγορά των χρηματοοικονομικών μέσων,
- (δ) Πληροφορίες ως προς το εάν και με ποιον τρόπο προτίθεται η οντότητα να διαθέσει τα χρηματοοικονομικά μέσα, και
- (ε) Σε περίπτωση διαγραφής χρηματοοικονομικών μέσων των οποίων η δίκαιη αξία δεν μπορούσε παλαιότερα να επιμετρηθεί με αξιοπιστία, το γεγονός αυτό, τη λογιστική τους αξία την χρονική στιγμή της διαγραφής και το ποσό των αναγνωρισθέντων κερδών ή ζημιών.

7.2.3.8 ΔΑΝΕΙΑ ΜΕ ΕΥΝΟΪΚΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

1. Δάνεια με ευνοϊκούς όρους χορηγούνται από την οντότητα με όρους κάτω από αυτούς της αγοράς. Παραδείγματα δανείων με ευνοϊκούς όρους που χορηγούνται από οντότητες περιλαμβάνουν δάνεια προς αναπτυσσόμενες χώρες, μικρές εκμεταλλεύσεις, φοιτητικά δάνεια που χορηγούνται σε φοιτητές που πληρούν τις προϋποθέσεις για εκπαίδευση πανεπιστημίου ή κολεγίου και στεγαστικά δάνεια που χορηγούνται σε οικογένειες χαμηλού εισοδήματος. Για δάνεια με ευνοϊκούς όρους που χορηγούνται και επιμετρούνται στο αποσβεσμένο κόστος σύμφωνα με την παράγραφο 4.1.1(2), η οντότητα γνωστοποιεί:
 - (α) Μία συμφυλιωτική κατάσταση μεταξύ της αρχικής και τελικής λογιστικής αξίας των δανείων, συμπεριλαμβανομένων:
 - (i) Της ονομαστικής αξίας των καινούριων δανείων που χορηγήθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου,
 - (ii) Της προσαρμογής δίκαιης αξίας κατά την αρχική αναγνώριση,
 - (iii) Δάνεια που αποπληρώθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου,
 - (iv) Ζημιά απομείωσης που αναγνωρίστηκε,
 - (v) Ενδεχόμενη αύξηση κατά τη διάρκεια της περιόδου στο προεξοφλημένο ποσό που προκύπτει από το πέρασμα χρόνου, και
 - (vi) Άλλων αλλαγών.
 - (β) Της ονομαστικής αξίας των καινούριων δανείων στο τέλος της περιόδου,
 - (γ) Του σκοπού και τους όρους των διάφορων τύπων δανείων, και
 - (δ) Των τεχνικών αποτίμησης.
2. Για δάνεια με ευνοϊκούς όρους που επιμετρούνται στην δίκαιη αξία σύμφωνα με την παράγραφο 4.1.1(3) ή 4.1.1(5), η οντότητα γνωστοποιεί:
 - (α) Μία συμφυλιωτική κατάσταση μεταξύ της αρχικής και τελικής λογιστικής αξίας των δανείων, συμπεριλαμβανομένων:
 - (i) Της ονομαστικής αξίας των καινούριων δανείων που χορηγήθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου,
 - (ii) Της προσαρμογής δίκαιης αξίας κατά την αρχική αναγνώριση,
 - (iii) Δάνεια που αποπληρώθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου,

- (iv) Της προσαρμογής δίκαιης αξίας κατά τη διάρκεια της περιόδου (ξεχωριστά από την αρχική αναγνώριση), και
 - (v) Άλλων αλλαγών
- (β) Της ονομαστικής αξίας των καινούριων δανείων στο τέλος της περιόδου,
- (γ) Του σκοπού και τους όρους των διάφορων τύπων δανείων, και
- (δ) Των τεχνικών αποτίμησης.

7.3 ΦΥΣΗ ΚΑΙ ΈΚΤΑΣΗ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΠΟΥ ΑΠΟΡΡΕΟΥΝ ΑΠΟ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΣΑ

1. Η οντότητα γνωστοποιεί πληροφορίες που επιτρέπουν στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων να αξιολογήσουν τη φύση και την έκταση των κινδύνων που απορρέουν από τα χρηματοοικονομικά μέσα στα οποία η οντότητα είναι εκτεθειμένη στο τέλος της περιόδου αναφοράς.
2. Οι γνωστοποιήσεις που απαιτούνται από τις παραγράφους 7.3.1 – 7.3.2 εστιάζονται στους κινδύνους που απορρέουν από χρηματοοικονομικά μέσα και τον τρόπο της διαχείρισής τους. Στους εν λόγω κινδύνους συγκαταλέγονται συνήθως ο πιστωτικός κίνδυνος, ο κίνδυνος ρευστότητας και ο κίνδυνος αγοράς, χωρίς να αποκλείονται άλλοι κίνδυνοι.
3. Η παροχή ποιοτικών γνωστοποιήσεων στο πλαίσιο ποσοτικών γνωστοποιήσεων επιτρέπει στους χρήστες να συνδέσουν σχετικές γνωστοποιήσεις και συνεπώς να σχηματίσουν πλήρης εικόνα της φύσης και της έκτασης των κινδύνων που απορρέουν από τα χρηματοοικονομικά μέσα. Η αλληλεπίδραση μεταξύ ποιοτικών και ποσοτικών γνωστοποιήσεων συμβάλλει στη γνωστοποίηση πληροφοριών με τρόπο που επιτρέπει καλύτερα στους χρήστες να αξιολογήσουν την έκθεση της οντότητας στους κινδύνους.

7.3.1 ΠΟΙΟΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Για κάθε είδος κινδύνου που απορρέει από χρηματοοικονομικά μέσα, η οντότητα γνωστοποιεί:

- (α) Την έκθεσή της σε κινδύνους και τον τρόπο με τον οποίο προκύπτουν,
- (β) Τους στόχους, πολιτικές και διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου και τις μεθόδους επιμέτρησης του κινδύνου, και
- (γ) Οποιοσδήποτε αλλαγές στα σημεία (α) και (β) από την προηγούμενη περίοδο.

7.3.2 ΠΟΣΟΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

1. Για κάθε είδος κινδύνου που απορρέει από χρηματοοικονομικά μέσα, η οντότητα γνωστοποιεί:

- (α) Περιληπτικά ποσοτικά δεδομένα σχετικά με την έκθεσή της στον εκάστοτε κίνδυνο κατά την ημερομηνία αναφοράς. Η γνωστοποίηση αυτή βασίζεται σε πληροφορίες που παρέχονται εσωτερικά στα βασικά διοικητικά στελέχη της οντότητας (όπως ορίζεται στη Λογιστική Πολιτική για Γνωστοποιήσεις Συνδεδεμένων Μερών), για παράδειγμα, στο διοικητικό συμβούλιο ή τον ανώτερο εκτελεστικό διευθυντή της οντότητας.
 - (β) Τις γνωστοποιήσεις που απαιτούν οι παράγραφοι 7.3.2.1.4(3) – 7.3.2.3.2, στο σημείο που δεν προβλέπεται σύμφωνα με το σημείο (α) πιο πάνω.
 - (γ) Συγκεντρώσεις κινδύνου εάν δεν είναι προκύπτουν από τις γνωστοποιήσεις σύμφωνα με τα σημεία (α) και (β) πιο πάνω.
2. Εάν τα ποσοτικά στοιχεία που γνωστοποιούνται στο τέλος της περιόδου αναφοράς δεν είναι αντιπροσωπευτικά της έκθεσης κινδύνου της οντότητας κατά τη διάρκεια της περιόδου, η οντότητα θα παρέχει περαιτέρω πληροφορίες που είναι αντιπροσωπευτικές.

7.3.2.1 ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

7.3.2.1.1 Πεδίο Εφαρμογής και Στόχοι

1. Η οικονομική οντότητα εφαρμόζει τις απαιτήσεις γνωστοποίησης που περιλαμβάνονται στις παραγράφους 7.3.2.1.2 – 7.3.2.1.4(2) στα χρηματοοικονομικά μέσα για τα οποία ισχύουν οι απαιτήσεις απομείωσης. Εντούτοις:
- (α) Για εμπορικές απαιτήσεις που προκύπτουν από συναλλαγές με υποχρέωση ανταπόδοσης που είναι εντός του πεδίου εφαρμογής της Λογιστικής Πολιτικής για Έσοδα από Συναλλαγές με Υποχρέωση Ανταπόδοσης και συναλλαγές χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης που είναι εντός του πεδίου εφαρμογής της Λογιστικής Πολιτικής για Έσοδα από Συναλλαγές χωρίς Υποχρέωση Ανταπόδοσης (Φόροι και Μεταβιβάσεις) και απαιτήσεις από μισθώσεις, η παράγραφος 7.3.2.1.3(3) ισχύει για εκείνες τις εμπορικές απαιτήσεις ή τις απαιτήσεις από μισθώσεις για τις οποίες οι αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές καθ' όλη τη διάρκεια ζωής αναγνωρίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 5.6.2(1), εφόσον τα εν λόγω χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία τροποποιούνται ενώ εμφανίζουν καθυστέρηση άνω των 30 ημερών, και
 - (β) Η παράγραφος 7.3.2.1.3(4) δεν ισχύει για τις απαιτήσεις από μισθώσεις.
2. Οι γνωστοποιήσεις πιστωτικού κινδύνου που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις παραγράφους 7.3.2.1.2 – 7.3.2.1.4(2) παρέχουν τη δυνατότητα στους χρήστες οικονομικών καταστάσεων να κατανοήσουν την επίδραση του πιστωτικού κινδύνου στο ποσό, το χρονοδιάγραμμα και τον βαθμό αβεβαιότητας των μελλοντικών ταμειακών ροών. Προκειμένου να επιτευχθεί αυτός ο στόχος, οι γνωστοποιήσεις πιστωτικού κινδύνου παρέχουν:

- (α) Πληροφορίες σχετικά με τις πρακτικές διαχείρισης πιστωτικού κινδύνου της οντότητας και τον τρόπο με τον οποίο αυτές σχετίζονται με την αναγνώριση και την επιμέτρηση των αναμενόμενων πιστωτικών ζημιών, συμπεριλαμβανομένων των μεθόδων, υποθέσεων και πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την επιμέτρηση των αναμενόμενων πιστωτικών ζημιών,
- (β) Ποσοτικά και ποιοτικά στοιχεία που επιτρέπουν στους χρήστες οικονομικών καταστάσεων να αξιολογήσουν τα ποσά των οικονομικών καταστάσεων που προκύπτουν από τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές, συμπεριλαμβανομένων των μεταβολών στο ποσό των αναμενόμενων πιστωτικών ζημιών και των λόγων για τις μεταβολές αυτές, και
- (γ) Πληροφορίες σχετικά με την έκθεση σε πιστωτικό κίνδυνο της οντότητας (δηλαδή τον πιστωτικό κίνδυνο που εμπεριέχεται στα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία της οντότητας και τις δεσμεύσεις για χορήγηση πίστωσης), συμπεριλαμβανομένων των σημαντικών συγκεντρώσεων πιστωτικού κινδύνου.
3. Η οντότητα δεν απαιτείται να επαναλαμβάνει πληροφορίες που παρέχονται ήδη αλλού, εφόσον οι εν λόγω πληροφορίες ενσωματώνονται με παραπομπές από τις οικονομικές καταστάσεις σε άλλες καταστάσεις, όπως στον σχολιασμό της διοίκησης ή στην έκθεση επί των κινδύνων που διατίθενται στους χρήστες οικονομικών καταστάσεων υπό τους ίδιους όρους με τις οικονομικές καταστάσεις και κατά τον ίδιο χρόνο. Χωρίς τις πληροφορίες ενσωματωμένες με παραπομπές, οι οικονομικές καταστάσεις δεν είναι πλήρεις.
4. Προκειμένου να εκπληρωθούν οι στόχοι της παραγράφου 2 πιο πάνω, η οντότητα (εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά) προσδιορίζει τον βαθμό των λεπτομερειών που θα γνωστοποιεί, τη βαρύτητα που θα δίδει στις διάφορες παραμέτρους των απαιτήσεων γνωστοποίησης, τον κατάλληλο βαθμό συγκέντρωσης ή διαχωρισμού και κατά πόσο οι χρήστες οικονομικών καταστάσεων χρειάζονται επιπρόσθετες επεξηγήσεις για να αξιολογήσουν τα ποσοτικά στοιχεία που παρέχονται.
5. Εάν οι γνωστοποιήσεις που παρέχονται σύμφωνα με τις παραγράφους 7.3.2.1.2 – 7.3.2.1.4(2) δεν επαρκούν για την εκπλήρωση των στόχων της παραγράφου 2, η οντότητα γνωστοποιεί τις πρόσθετες πληροφορίες που απαιτούνται για την εκπλήρωση των στόχων αυτών.

7.3.2.1.2 Πρακτικές Διαχείρισης Πιστωτικού Κινδύνου

1. Η οντότητα παρέχει επεξηγήσεις σχετικά με τις πρακτικές διαχείρισης πιστωτικού κινδύνου και τον τρόπο με τον οποίο αυτές σχετίζονται με την αναγνώριση και επιμέτρηση των αναμενόμενων πιστωτικών ζημιών. Για να εκπληρώσει τον στόχο

αυτό, η οντότητα γνωστοποιεί πληροφορίες που επιτρέπουν στους χρήστες οικονομικών καταστάσεων να κατανοήσουν και να αξιολογήσουν:

- (α) Τον τρόπο με τον οποίο η οντότητα αποφάσισε ότι ο πιστωτικός κίνδυνος των χρηματοοικονομικών μέσων έχει αυξηθεί σημαντικά μετά την αρχική αναγνώριση, μεταξύ άλλων, αν και με ποιον τρόπο:
 - (i) Τα χρηματοοικονομικά μέσα θεωρείται ότι εμπεριέχουν χαμηλό πιστωτικό κίνδυνο σύμφωνα με την παράγραφο 5.6.1.2(2), συμπεριλαμβανομένων των κατηγοριών χρηματοπιστωτικών μέσων για τις οποίες ισχύει, και
 - (ii) Έχει ανατραπεί το τεκμήριο της παραγράφου 5.6.1.2(3), σύμφωνα με το οποίο θεωρείται ότι έχουν σημειωθεί σημαντικές αυξήσεις στον πιστωτικό κίνδυνο μετά την αρχική αναγνώριση όταν τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία εμφανίζουν καθυστέρηση άνω των 30 ημερών,
- (β) Τους ορισμούς της οντότητας περί αθέτησης, συμπεριλαμβανομένων των λόγων για την επιλογή των συγκεκριμένων ορισμών,
- (γ) Τον τρόπο με τον οποίο ομαδοποιούνται τα μέσα όταν οι αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές έχουν επιμετρηθεί σε συλλογική βάση,
- (δ) Τον τρόπο με τον οποίο η οντότητα αποφάσισε ότι τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία αποτελούν χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία απομειωμένης πιστωτικής αξίας,
- (ε) Την πολιτική διαγραφών της οντότητας, συμπεριλαμβανομένων των δεικτών που υποδεικνύουν ότι δεν υπάρχουν εύλογες προσδοκίες για ανάκτηση και τις πληροφορίες σχετικά με την πολιτική που ακολουθεί για τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που διαγράφονται αλλά εξακολουθούν να υπόκεινται σε εκτελέσεις, και
- (στ) Τον τρόπο με τον οποίο έχουν εφαρμοστεί οι απαιτήσεις της παραγράφου 5.6.1.3 για την τροποποίηση των συμβατικών ταμειακών ροών των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου με τον οποίο η οικονομική οντότητα:
 - (i) Καθορίζει κατά πόσον ο πιστωτικός κίνδυνος επί χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου που έχει τροποποιηθεί ενώ η πρόβλεψη ζημιάς έχει επιμετρηθεί σε ποσό ίσο με τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές καθ' όλη τη διάρκεια ζωής, έχει βελτιωθεί στον βαθμό που η πρόβλεψη ζημιάς επανέρχεται ως επιμετρούμενη σε ποσό ίσο με τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές δωδεκαμήνου, σύμφωνα με την παράγραφο 5.6.1.1(5), και
 - (ii) Παρακολουθεί τον βαθμό στον οποίο η πρόβλεψη ζημιάς επί χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων που πληροί τα κριτήρια του σημείου (i) επιμετρείται στη συνέχεια εκ νέου σε ποσό ίσο με τις

αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές καθ' όλη τη διάρκεια ζωής, σύμφωνα με την παράγραφο 5.6.1.1(3).

2. Η οντότητα παρέχει επεξηγήσεις σχετικά με τα δεδομένα, τις υποθέσεις και τις τεχνικές εκτιμήσεων που χρησιμοποιεί για την εκπλήρωση των απαιτήσεων που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 5.6. Για τον σκοπό αυτό, η οντότητα γνωστοποιεί:
 - (α) Τη βάση των δεδομένων και των παραδοχών και των τεχνικών εκτίμησης που χρησιμοποιεί:
 - (i) Για να επιμετρά τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές διάρκειας ζωής και δωδεκαμήνου,
 - (ii) Για να καθορίζει κατά πόσον ο πιστωτικός κίνδυνος των χρηματοοικονομικών μέσων έχει αυξηθεί σημαντικά μετά την αρχική αναγνώριση, και
 - (iii) Για να καθορίζει κατά πόσον ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο αποτελεί χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο απομειωμένης πιστωτικής αξίας,
 - (β) Τον τρόπο με τον οποίο οι πληροφορίες που αφορούν το μέλλον έχουν ενσωματωθεί στον καθορισμό των αναμενόμενων πιστωτικών ζημιών, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης μακροοικονομικών στοιχείων, και
 - (γ) Τις μεταβολές στις τεχνικές εκτίμησης ή στις σημαντικές παραδοχές που έχουν ληφθεί στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς και τα αίτια των εν λόγω μεταβολών.

7.3.2.1.3 Ποσοτικά και Ποιοτικά Στοιχεία Σχετικά με τα Ποσά που Προκύπτουν από Αναμενόμενες Πιστωτικές Ζημιές

1. Προκειμένου να παρέχει επεξηγήσεις για τις μεταβολές στην πρόβλεψη ζημιάς και για τα αίτια των εν λόγω μεταβολών, η οικονομική οντότητα παρέχει, ανά κατηγορία χρηματοοικονομικού μέσου, κατάσταση συμφιλίωσης του υπόλοιπου έναρξης και λήξης της πρόβλεψης ζημιάς, με τη μορφή πίνακα, όπου παρουσιάζονται ξεχωριστά οι μεταβολές της περιόδου αναφοράς που αφορούν:
 - (α) Την πρόβλεψη ζημιάς που επιμετρείται σε ποσό ίσο με τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές δωδεκαμήνου,
 - (β) Την πρόβλεψη ζημιάς που επιμετρείται σε ποσό ίσο με τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές καθ' όλη τη διάρκεια ζωής από:
 - (i) Χρηματοοικονομικά μέσα για τα οποία ο πιστωτικός κίνδυνος έχει αυξηθεί σημαντικά μετά την αρχική αναγνώριση αλλά τα οποία δεν αποτελούν χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία απομειωμένης πιστωτικής αξίας,

- (ii) Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία τα οποία είναι απομειωμένης πιστωτικής αξίας κατά την περίοδο αναφοράς (αλλά δεν αποτελούν αγορασμένα ή δημιουργημένα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία απομειωμένης πιστωτικής αξίας), και
 - (iii) Εμπορικές απαιτήσεις που προκύπτουν από συναλλαγές με υποχρέωση ανταπόδοσης που είναι εντός του πεδίου εφαρμογής της Λογιστικής Πολιτικής για Έσοδα από Συναλλαγές με Υποχρέωση Ανταπόδοσης και συναλλαγές χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης που είναι εντός του πεδίου εφαρμογής της Λογιστικής Πολιτικής για Έσοδα από Συναλλαγές χωρίς Υποχρέωση Ανταπόδοσης (Φόροι και Μεταβιβάσεις) ή απαιτήσεις από μισθώσεις για τις οποίες οι προβλέψεις ζημιών επιμετρούνται σύμφωνα με την παράγραφο 5.6.2(1),
 - (γ) Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία τα οποία αποτελούν αγορασμένα ή δημιουργημένα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία απομειωμένης πιστωτικής αξίας. Με βάση τη συμφιλίωση, η οντότητα γνωστοποιεί το συνολικό ποσό των απροεξόφλητων αναμενόμενων πιστωτικών ζημιών κατά την αρχική αναγνώριση από αρχικά αναγνωρισθέντα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς.
2. Προκειμένου να είναι σε θέση οι χρήστες οικονομικών καταστάσεων να κατανοήσουν τις μεταβολές της πρόβλεψης ζημιάς που γνωστοποιείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 πιο πάνω, η οντότητα παρέχει επεξηγήσεις για το πώς σημαντικές μεταβολές που προέκυψαν στην προ αποσβέσεων λογιστική αξία των χρηματοοικονομικών μέσων κατά την περίοδο αναφοράς συνέβαλαν στις μεταβολές της πρόβλεψης ζημιάς. Οι πληροφορίες παρέχονται ξεχωριστά για τα χρηματοοικονομικά μέσα που αντιπροσωπεύουν την πρόβλεψη ζημιάς όπως παρατίθεται στην παράγραφο 1(α) – (γ) πιο πάνω και περιλαμβάνουν συναφή ποιοτικά και ποσοτικά στοιχεία. Παραδείγματα μεταβολών στην προ αποσβέσεων λογιστική αξία των χρηματοοικονομικών μέσων που συνέβαλαν στις μεταβολές της πρόβλεψης ζημιάς είναι, μεταξύ άλλων:
- (α) Οι μεταβολές που οφείλονται σε χρηματοοικονομικά μέσα τα οποία δημιουργήθηκαν ή αποκτήθηκαν κατά την περίοδο αναφοράς,
 - (β) Η τροποποίηση των συμβατικών ταμειακών ροών επί χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων οι οποίες δεν έχουν ως αποτέλεσμα την παύση αναγνώρισης των εν λόγω χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων,
 - (γ) Οι μεταβολές που οφείλονται σε χρηματοοικονομικά μέσα τα οποία έπαψαν να αναγνωρίζονται (συμπεριλαμβανομένων και όσων διεγράφησαν) κατά την περίοδο αναφοράς, και

- (δ) Οι μεταβολές που εξαρτώνται από το κατά πόσο η πρόβλεψη ζημιάς επιμετρείται σε ποσό ίσο με τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές καθ' όλη τη διάρκεια ζωής ή δωδεκαμήνου.
3. Προκειμένου να είναι οι χρήστες οικονομικών καταστάσεων σε θέση να κατανοήσουν τη φύση και την επίδραση των τροποποιήσεων των συμβατικών ταμειακών ροών σε χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία τα οποία δεν υπέστησαν παύση αναγνώρισης και την επίδραση των εν λόγω τροποποιήσεων στην επιμέτρηση των αναμενόμενων πιστωτικών ζημιών, η οικονομική οντότητα γνωστοποιεί:
- (α) Το αποσβεσμένο κόστος πριν από την τροποποίηση και το καθαρό κέρδος ή ζημιά λόγω της τροποποίησης που αναγνωρίζεται για τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία των οποίων οι συμβατικές ταμειακές ροές έχουν τροποποιηθεί κατά την περίοδο αναφοράς, ενώ η πρόβλεψη ζημιάς επί αυτών είχε επιμετρηθεί σε ποσό ίσο με τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές καθ' όλη τη διάρκεια ζωής, και
- (β) Την προ αποσβέσεων λογιστική αξία στη λήξη της περιόδου αναφοράς των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων που έχουν τροποποιηθεί μετά την αρχική αναγνώριση σε χρόνο κατά τον οποίο η πρόβλεψη ζημιάς επιμετρήθηκε σε ποσό ίσο με τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές καθ' όλη τη διάρκεια ζωής και των οποίων η πρόβλεψη ζημιάς μεταβλήθηκε στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς ώστε να επιμετρείται σε ποσό ίσο με τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές δωδεκαμήνου.
4. Προκειμένου να είναι οι χρήστες οικονομικών καταστάσεων σε θέση να κατανοήσουν την επίδραση της εξασφάλισης και άλλων πιστωτικών ενισχύσεων στα ποσά που προκύπτουν από τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές, η οντότητα γνωστοποιεί ανά κατηγορία χρηματοοικονομικού μέσου:
- (α) Το ποσό που αντιπροσωπεύει καλύτερα τη μέγιστη έκθεση αυτής σε πιστωτικό κίνδυνο στη λήξη της περιόδου αναφοράς, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι εξασφαλίσεις που έχει λάβει ή λοιπές πιστωτικές ενισχύσεις (π.χ. συμφωνίες συμψηφισμού που δεν πληρούν τα κριτήρια συμψηφισμού),
- (β) Αφηγηματική περιγραφή της εξασφάλισης που έχει ληφθεί και των λοιπών πιστωτικών ενισχύσεων, συμπεριλαμβανομένης:
- (i) Περιγραφής της φύσης και της ποιότητας της εξασφάλισης που έχει ληφθεί,
- (ii) Επεξήγησης τυχόν σημαντικών μεταβολών στην ποιότητα της εν λόγω εξασφάλισης ή των πιστωτικών ενισχύσεων εξαιτίας της επιδείνωσης ή των μεταβολών των πολιτικών εξασφαλίσεων της οντότητας στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, και

- (iii) Πληροφοριών σχετικά με τα χρηματοοικονομικά μέσα για τα οποία η οντότητα δεν έχει αναγνωρίσει πρόβλεψη ζημιάς εξαιτίας της εξασφάλισης,
 - (γ) Ποσοτικά στοιχεία σχετικά με την εξασφάλιση που έχει ληφθεί και λοιπές πιστωτικές ενισχύσεις (για παράδειγμα, ποσοτικοποίηση του βαθμού στον οποίο η εξασφάλιση και λοιπές πιστωτικές ενισχύσεις μετριάζουν τον πιστωτικό κίνδυνο) για χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία τα οποία είναι απομειωμένης πιστωτικής αξίας κατά την ημερομηνία αναφοράς.
5. Η οντότητα γνωστοποιεί το ανεξόφλητο συμβατικό ποσό επί χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων που έχουν απαλειφθεί στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς και υπόκεινται ακόμη σε εκτέλεση.

7.3.2.1.4 Έκθεση σε Πιστωτικό Κίνδυνο

1. Προκειμένου να είναι οι χρήστες των οικονομικών καταστάσεων σε θέση να αξιολογήσουν την έκθεση της οντότητας σε πιστωτικό κίνδυνο και να κατανοήσουν τις σημαντικές συγκεντρώσεις πιστωτικού κινδύνου αυτής, η οικονομική οντότητα γνωστοποιεί, ανά βαθμίδα διαβάθμισης πιστωτικού κινδύνου, την προ αποσβέσεων λογιστική αξία των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων και την έκθεση σε πιστωτικό κίνδυνο έναντι δανειακών δεσμεύσεων και συμβολαίων χρηματοοικονομικής εγγύησης. Οι εν λόγω πληροφορίες παρέχονται ξεχωριστά για τα χρηματοοικονομικά μέσα:
- (α) Για τα οποία η πρόβλεψη ζημιάς επιμετράται σε ποσό ίσο με τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές δωδεκαμήνου,
 - (β) Για τα οποία η πρόβλεψη ζημιάς επιμετράται σε ποσό ίσο με τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές καθ' όλη τη διάρκεια ζωής και πρόκειται για:
 - (i) Χρηματοοικονομικά μέσα για τα οποία ο πιστωτικός κίνδυνος έχει αυξηθεί σημαντικά μετά την αρχική αναγνώριση αλλά τα οποία δεν αποτελούν χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία απομειωμένης πιστωτικής αξίας,
 - (ii) Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία τα οποία είναι απομειωμένης πιστωτικής αξίας κατά την περίοδο αναφοράς (αλλά δεν αποτελούν αγορασμένα ή δημιουργημένα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία απομειωμένης πιστωτικής αξίας), και
 - (iii) Εμπορικές απαιτήσεις που προκύπτουν από συναλλαγές με υποχρέωση ανταπόδοσης που είναι εντός του πεδίου εφαρμογής της Λογιστικής Πολιτικής για Έσοδα από Συναλλαγές με Υποχρέωση Ανταπόδοσης και συναλλαγές χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης που είναι εντός του πεδίου εφαρμογής της Λογιστικής Πολιτικής για Έσοδα από Συναλλαγές χωρίς Υποχρέωση Ανταπόδοσης (Φόροι και Μεταβάσεις) ή απαιτήσεις από

μισθώσεις για τις οποίες οι προβλέψεις ζημιών επιμετρούνται σύμφωνα με την παράγραφο 5.6.2(1).

(γ) Τα οποία αποτελούν αγορασμένα ή δημιουργημένα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία απομειωμένης πιστωτικής αξίας.

2. Για εμπορικές απαιτήσεις που προκύπτουν από συναλλαγές με υποχρέωση ανταπόδοσης που είναι εντός του πεδίου εφαρμογής της Λογιστικής Πολιτικής για Έσοδα από Συναλλαγές με Υποχρέωση Ανταπόδοσης και συναλλαγές χωρίς υποχρέωση ανταπόδοσης που είναι εντός του πεδίου εφαρμογής της Λογιστικής Πολιτικής για Έσοδα από Συναλλαγές χωρίς Υποχρέωση Ανταπόδοσης (Φόροι και Μεταβιβάσεις) στα οποία η οικονομική οντότητα εφαρμόζει την παράγραφο 5.6.2(1), οι πληροφορίες που παρέχονται βάσει της παραγράφου 1 πιο πάνω μπορούν να βασίζονται σε πίνακα προβλέψεων.

3. Για όλα τα χρηματοοικονομικά μέσα εντός του πεδίου εφαρμογής του παρόντος προτύπου, τα οποία ωστόσο δεν εμπίπτουν στις απαιτήσεις απομείωσης, η οντότητα γνωστοποιεί ανά χρηματοοικονομικό μέσο:

(α) Το ποσό που αντιπροσωπεύει καλύτερα τη μέγιστη έκθεση αυτής σε πιστωτικό κίνδυνο στη λήξη της περιόδου αναφοράς, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι εξασφαλίσεις που έχει λάβει ή λοιπές πιστωτικές ενισχύσεις (π.χ. συμφωνίες συμψηφισμού που δεν πληρούν τα κριτήρια συμψηφισμού), η γνωστοποίηση αυτή δεν απαιτείται για τα χρηματοοικονομικά μέσα των οποίων η λογιστική αξία αντιπροσωπεύει καλύτερα το ποσό της μέγιστης έκθεσης σε πιστωτικό κίνδυνο,

(β) Την περιγραφή των εξασφαλίσεων που έχουν ληφθεί, καθώς και λοιπών πιστωτικών ενισχύσεων, και το χρηματοοικονομικό αποτέλεσμα αυτών (π.χ. ποσοτικοποίηση του βαθμού στον οποίο οι εξασφαλίσεις και οι λοιπές πιστωτικές αναβαθμίσεις μετριαζουν τον πιστωτικό κίνδυνο) όσον αφορά το ποσό που αντιπροσωπεύει καλύτερα τη μέγιστη έκθεση σε πιστωτικό κίνδυνο (είτε έχει γνωστοποιηθεί σύμφωνα με το στοιχείο (α) είτε αντιπροσωπεύεται από τη λογιστική αξία ενός χρηματοοικονομικού μέσου).

7.3.2.1.5 Ληφθείσες Εξασφαλίσεις και άλλες Πιστωτικές Αναβαθμίσεις

Όταν στην οντότητα περιέρχονται κατά την περίοδο χρηματοοικονομικά ή μη χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία είτε με την απόκτηση της κυριότητας παρασχεθεισών εξασφαλίσεων είτε με την ενεργοποίηση άλλων πιστωτικών αναβαθμίσεων (π.χ. εγγυήσεις), και τα υπόψη περιουσιακά στοιχεία πληρούν τα κριτήρια αναγνώρισης άλλων λογιστικών πολιτικών, η οντότητα γνωστοποιεί:

(α) Τη φύση και τη λογιστική αξία των αποκτηθέντων περιουσιακών στοιχείων, και

- (β) Όταν τα περιουσιακά αυτά στοιχεία δεν είναι άμεσα μετατρέψιμα σε μετρητά, τις πολιτικές που ακολουθεί για τη διάθεση τέτοιων περιουσιακών στοιχείων ή για τη χρησιμοποίησή τους στις δραστηριότητές της.

7.3.2.2 ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ

Η οντότητα γνωστοποιεί:

- (α) Ανάλυση λήξης για μη παράγωγες χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις (περιλαμβανομένων των συμβάσεων χρηματοοικονομικής εγγύησης που έχουν εκδοθεί) που να δείχνει τις εναπομένουσες συμβατικές περιόδους λήξης.
- (β) Ανάλυση λήξης για παράγωγες χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις. Η ανάλυση λήξης περιλαμβάνει τις εναπομένουσες συμβατικές περιόδους λήξης για εκείνες τις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις για τις οποίες οι συμβατικές περίοδοι λήξης είναι αναγκαίες για την κατανόηση της χρονικής περιόδου των ταμειακών ροών.
- (γ) Περιγραφή του τρόπου με τον οποίο διαχειρίζεται τον κίνδυνο ρευστότητας που ενέχουν τα σημεία (α) και (β).

7.3.2.3 ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣ

7.3.2.3.1 Ανάλυση Ευαισθησίας

1. Εκτός εάν συμμορφώνεται με την παράγραφο 2 πιο κάτω, η οντότητα γνωστοποιεί:
 - (α) Ανάλυση ευαισθησίας για κάθε είδος κινδύνου αγοράς στον οποίο είναι εκτεθειμένη κατά την ημερομηνία αναφοράς, που δείχνει τις επιπτώσεις στο πλεόνασμα ή έλλειμμα και τα καθαρά περιουσιακά στοιχεία / ίδια κεφάλαια της οντότητας την ημερομηνία εκείνη από λογικά πιθανές μεταβολές της σχετικής μεταβλητής κινδύνου,
 - (β) Τις μεθόδους και παραδοχές που χρησίμευσαν για την κατάρτιση της ανάλυσης ευαισθησίας, και
 - (γ) Τις μεταβολές, σε σχέση με την προηγούμενη περίοδο, στις μεθόδους και τις παραδοχές που χρησιμοποιήθηκαν, καθώς και τους λόγους για τις μεταβολές αυτές.
2. Όταν η οντότητα καταρτίζει ανάλυση ευαισθησίας, όπως η δυνητική ζημιά, που αντικατοπτρίζει τις αλληλεξαρτήσεις μεταξύ μεταβλητών κινδύνου (π.χ. επιτόκια και συναλλαγματικές ισοτιμίες) και την χρησιμοποιεί για τη διαχείριση χρηματοοικονομικών κινδύνων, δύναται να χρησιμοποιεί την εν λόγω ανάλυση ευαισθησίας αντί για την ανάλυση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πιο πάνω. Η οντότητα γνωστοποιεί, επίσης:
 - (α) Επεξήγηση της μεθόδου που χρησιμοποίησε για την κατάρτιση της ανάλυσης ευαισθησίας, καθώς και των κυριότερων παραμέτρων και παραδοχών στα οποία βασίζονται τα παρεχόμενα δεδομένα, και

(β) Επεξήγηση του στόχου της χρησιμοποιηθείσας μεθόδου και των τυχόν περιορισμών που μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα να μην αντικατοπτρίζουν πλήρως οι πληροφορίες την δίκαιη αξία των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων.

7.3.2.3.2 Άλλες Γνωστοποιήσεις Κινδύνου Αγοράς

Όταν οι γνωστοποιήσεις ανάλυσης ευαισθησίας βάσει της παραγράφου 7.3.2.3.1 δεν είναι αντιπροσωπευτικές του κινδύνου που ενέχεται σε ένα χρηματοοικονομικό μέσο (για παράδειγμα, λόγω του ότι η έκθεση στο τέλος του έτους δεν αντικατοπτρίζει την έκθεση καθ' όλη τη διάρκεια του έτους), η οντότητα γνωστοποιεί το γεγονός αυτό καθώς και τον λόγο για τον οποίο θεωρεί ότι οι αναλύσεις ευαισθησίας δεν είναι αντιπροσωπευτικές.

7.4 ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΙΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

7.4.1 ΓΕΝΙΚΑ

1. Οι απαιτήσεις γνωστοποίησης στην παρούσα ενότητα (7.4) που σχετίζονται με μεταβιβάσεις χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων συμπληρώνουν τις άλλες απαιτήσεις γνωστοποίησης αυτής της λογιστικής πολιτικής. Μια οντότητα παρουσιάζει τις γνωστοποιήσεις που απαιτούνται από αυτήν την ενότητα σε μία μόνο σημείωση στις οικονομικές της καταστάσεις. Η οντότητα παρέχει τις απαιτούμενες γνωστοποιήσεις για όλα τα μεταβιβαζόμενα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που δεν διαγράφονται και για τυχόν συνεχιζόμενη συμμετοχή σε μεταβιβασθέν περιουσιακό στοιχείο, που υπάρχει κατά την ημερομηνία αναφοράς, ανεξάρτητα από το πότε συνέβη η σχετική συναλλαγή μεταφοράς. Για τους σκοπούς της εφαρμογής των απαιτήσεων γνωστοποίησης σε αυτήν την ενότητα, μια οντότητα μεταβιβάζει το σύνολο ή μέρος ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου (το μεταβιβαζόμενο χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο) εάν, και μόνο εάν, είτε:
 - (α) Μεταβιβάζει τα συμβατικά δικαιώματα επί των ταμειακών ρών του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου, ή
 - (β) Διατηρεί τα συμβατικά δικαιώματα επί των ταμειακών ρών του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου, αλλά αναλαμβάνει συμβατική δέσμευση να καταβάλλει τις ταμειακές ροές σε έναν ή περισσότερους παραλήπτες, βάσει συμφωνίας.
2. Η οντότητα γνωστοποιεί πληροφορίες που επιτρέπουν στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων:

- (α) Να κατανοούν τη σχέση μεταξύ του μεταβιβασθέντος χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου που δεν έχει διαγραφεί πλήρως και των σχετικών υποχρεώσεων και
 - (β) Να αξιολογούν τη φύση και τους κινδύνους που συνδέονται με τη συνεχιζόμενη ανάμιξη της οντότητας στα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που διαγράφηκαν.
3. Για τους σκοπούς της εφαρμογής των απαιτήσεων γνωστοποίησης στις παραγράφους 7.4.3 - 7.4.4, μια οντότητα συνεχίζει να εμπλέκεται σε ένα μεταβιβαζόμενο χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο εάν, ως μέρος της μεταβίβασης, η οντότητα διατηρεί οποιοδήποτε από τα συμβατικά δικαιώματα ή υποχρεώσεις που είναι εγγενή στο μεταβιβαζόμενο χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή αποκτά νέα συμβατικά δικαιώματα ή υποχρεώσεις σχετικά με το μεταβιβαζόμενο χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο. Τα ακόλουθα δεν αποτελούν συνεχή ανάμιξη:
- (α) Κανονικές εκπροσωπήσεις και εγγυήσεις σχετικά με παράνομη μεταφορά και έννοιες λογικής, καλής πίστης και δίκαιων συναλλαγών που θα μπορούσαν να ακυρώσουν μια μεταβίβαση ως αποτέλεσμα νομικής δράσης,
 - (β) Προθεσμιακά συμβόλαια, συμβόλαια δικαιωμάτων προαίρεσης και άλλα συμβόλαια για επαναγορά του μεταβιβασθέντος χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου για το οποίο η τιμή συμβολαίου (ή τιμή άσκησης) είναι η δίκαιη αξία του μεταβιβασθέντος χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου, ή
 - (γ) Διατηρεί τα συμβατικά δικαιώματα επί των ταμειακών ροών του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου, αλλά αναλαμβάνει συμβατική δέσμευση να καταβάλλει τις ταμειακές ροές σε μία ή περισσότερες οντότητες, βάσει συμφωνίας που πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 3.2.1(5)(α) – (γ).

7.4.2 ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΘΕΝΤΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΔΙΑΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΠΛΗΡΩΣ

Μια οικονομική οντότητα μπορεί να έχει μεταβιβάσει χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία με τέτοιο τρόπο ώστε μέρος ή όλα τα μεταβιβαζόμενα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία να μην πληρούν τις προϋποθέσεις για παύση αναγνώρισης. Για την επίτευξη του στόχου που ορίζεται στην παράγραφο 7.4.1 (2) (α), η οντότητα γνωστοποιεί σε κάθε ημερομηνία αναφοράς για κάθε κατηγορία μεταβιβαζόμενων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων που δεν έχουν πάψει να αναγνωρίζονται πλήρως:

- (α) Τη φύση των μεταβιβασθέντων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων.

- (β) Τη φύση των κινδύνων και των ανταμοιβών της ιδιοκτησίας στην οποία εκτίθεται η οντότητα.
- (γ) Περιγραφή της φύσης της σχέσης μεταξύ των μεταβιβασθέντων περιουσιακών στοιχείων και των σχετικών υποχρεώσεων, συμπεριλαμβανομένων των περιορισμών που προκύπτουν από τη μεταβίβαση στη χρήση της μεταβιβαζόμενης περιουσίας από την αναφέρουσα οντότητα.
- (δ) Όταν ο αντισυμβαλλόμενος (αντισυμβαλλόμενοι) στις συνδεδεμένες υποχρεώσεις έχει (έχουν) προσφυγή μόνο στα μεταβιβαζόμενα περιουσιακά στοιχεία, ένα πρόγραμμα που καθορίζει την δίκαιη αξία των μεταβιβαζόμενων περιουσιακών στοιχείων, την δίκαιη αξία των σχετικών υποχρεώσεων και την καθαρή θέση (η διαφορά μεταξύ της δίκαιης αξίας των μεταβιβαζόμενων περιουσιακών στοιχείων και των σχετικών υποχρεώσεων).
- (ε) Όταν η οντότητα συνεχίζει να αναγνωρίζει όλα τα μεταβιβασθέντα περιουσιακά στοιχεία, τις λογιστικές αξίες των μεταβιβαζόμενων περιουσιακών στοιχείων και τις σχετικές υποχρεώσεις.
- (ζ) Όταν η οντότητα συνεχίζει να αναγνωρίζει τα περιουσιακά στοιχεία στο βαθμό της συνεχιζόμενης συμμετοχής της (βλέπε παραγράφους 3.2.1 (6) (γ) (ii) και 3.2.4 (1)), τη συνολική λογιστική αξία των αρχικών περιουσιακών στοιχείων πριν από τη μεταβίβαση, τη λογιστική αξία των περιουσιακών στοιχείων που η οντότητα συνεχίζει να αναγνωρίζει και τη λογιστική αξία των σχετικών υποχρεώσεων.

7.4.3 ΜΕΤΑΒΙΒΑΖΟΜΕΝΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΔΙΑΓΡΑΦΕΙ ΠΛΗΡΩΣ

1. Για την επίτευξη του στόχου που ορίζεται στην παράγραφο 7.4.1 (2) (β), όταν μια οντότητα διαγράφει στο παρελθόν τα μεταβιβαζόμενα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία (βλέπε παράγραφο 3.2.1 (6) (α) και (γ) (i)) αλλά συνεχίζει να έχει συμμετοχή σε αυτά, η οντότητα θα γνωστοποιεί, τουλάχιστον, για κάθε τύπο συνεχιζόμενης συμμετοχής σε κάθε ημερομηνία αναφοράς:
 - (α) Τη λογιστική αξία των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων που αναγνωρίζονται στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης της οντότητας και αντιπροσωπεύει τη συνεχιζόμενη συμμετοχή της οντότητας στα μη αναγνωρισμένα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία γραμμής και τα στοιχεία στα οποία αναγνωρίζεται η λογιστική αξία αυτών των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων.
 - (β) Την δίκαιη αξία των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων που αντιπροσωπεύουν τη συνεχιζόμενη συμμετοχή της οντότητας στα μη αναγνωρισμένα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία.
 - (γ) Το ποσό που αντιπροσωπεύει καλύτερα τη μέγιστη έκθεση της οντότητας σε ζημιές από τη συνεχιζόμενη συμμετοχή της στα μη αναγνωρισμένα

χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και πληροφορίες που δείχνουν πώς προσδιορίζεται η μέγιστη έκθεση σε ζημιά.

- (δ) Τις μη προεξοφλημένες ταμειακές ροές που θα απαιτούσαν ή ενδέχεται να απαιτηθούν για την επαναγορά των μη αναγνωρισμένων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων (π.χ. η τιμή άσκησης σε μια συμφωνία προαίρεσης) ή άλλα ποσά πληρωτέα στον εκδοχέα για τα μεταβιβασθέντα περιουσιακά στοιχεία. Εάν η ταμειακή εκροή είναι μεταβλητή, το ποσό που γνωστοποιείται πρέπει να βασίζεται στις συνθήκες που υπάρχουν σε κάθε ημερομηνία αναφοράς.
- (ε) Ανάλυση λήξης των μη προεξοφλημένων ταμειακών εκροών που θα απαιτούνταν ή ενδέχεται να απαιτηθούν για την επαναγορά των μη αναγνωρισμένων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων ή άλλων ποσών που οφείλονται στον εκδοχέα για τα μεταβιβασθέντα περιουσιακά στοιχεία, δείχνοντας τις υπόλοιπες συμβατικές λήξεις της συνεχιζόμενης συμμετοχής της οντότητας.
- (ζ) Ποιοτικές πληροφορίες που εξηγούν και υποστηρίζουν τις ποσοτικές γνωστοποιήσεις που απαιτούνται στα σημεία (α) - (ε) πιο πάνω.

2. Μια οντότητα μπορεί να συγκεντρώσει τις πληροφορίες που απαιτούνται από την παράγραφο 1 πιο πάνω σχετικά με ένα συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο, εάν η οντότητα έχει περισσότερους από έναν τύπους συνεχιζόμενης συμμετοχής σε αυτό το μη αναγνωρισμένο χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο και να τις αναφέρει σε έναν τύπο συνεχούς συμμετοχής.

3. Επιπρόσθετα, η οντότητα γνωστοποιεί για κάθε τύπο συνεχιζόμενης συμμετοχής:

- (α) Το κέρδος ή τη ζημιά που αναγνωρίστηκε την ημερομηνία μεταβίβασης των περιουσιακών στοιχείων.
- (β) Έσοδα και έξοδα που αναγνωρίστηκαν, τόσο κατά την περίοδο αναφοράς όσο και συσσωρευτικά, από τη συνεχιζόμενη συμμετοχή της οντότητας στα μη αναγνωρισμένα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία (π.χ. μεταβολές δίκαιης αξίας σε παράγωγα μέσα).
- (γ) Εάν το συνολικό ποσό των εσόδων από τη δραστηριότητα μεταφοράς (που πληροί τις προϋποθέσεις για διαγραφή) σε μια περίοδο αναφοράς δεν κατανέμεται ομοιογενώς καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς (π.χ. εάν ένα σημαντικό ποσοστό του συνολικού ποσού της δραστηριότητας μεταφοράς πραγματοποιείται τις τελευταίες ημέρες μιας περιόδου αναφοράς):
 - (i) Πότε πραγματοποιήθηκε η μεγαλύτερη δραστηριότητα μεταφοράς εντός αυτής της περιόδου αναφοράς (π.χ. τις τελευταίες πέντε ημέρες πριν από το τέλος της περιόδου αναφοράς),

- (ii) Το ποσό (π.χ. σχετικά κέρδη ή ζημιές) που αναγνωρίστηκαν από τη δραστηριότητα μεταφοράς σε αυτό το μέρος της περιόδου αναφοράς, και
- (iii) Το συνολικό ποσό των εσόδων από τη δραστηριότητα μεταφοράς σε αυτό το μέρος της περιόδου αναφοράς.

Η οντότητα παρέχει αυτές τις πληροφορίες για κάθε περίοδο για την οποία παρουσιάζεται μια κατάσταση καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων.

7.4.4 ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Η οντότητα γνωστοποιεί τυχόν πρόσθετες πληροφορίες που θεωρεί απαραίτητες για την επίτευξη των στόχων γνωστοποίησης στην παράγραφο 7.4.1 (2).

8. ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

8.1 ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΥΙΟΘΕΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΔΛΠΔΤ

1. Κατά την αρχική υιοθέτηση της πολιτικής μπορεί να καταχωρηθεί ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή μια χρηματοοικονομική υποχρέωση ως χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή χρηματοοικονομική υποχρέωση στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος που πληροί τα κριτήρια για τον προσδιορισμό ως έχει, σύμφωνα με την παράγραφο 2 πιο κάτω. Κατά την αρχική υιοθέτηση της πολιτικής γνωστοποιείται η δίκαιη αξία των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων και των χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων που προσδιορίζονται σε κάθε κατηγορία κατά την ημερομηνία προσδιορισμού, την ταξινόμηση τους και τη λογιστική αξίας τους.
2. Αυτή η λογιστική πολιτική επιτρέπει σε ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο να προσδιοριστεί κατά την αρχική αναγνώριση ως χρηματοοικονομικό μέσο (εφόσον πληροί ορισμένα κριτήρια) να προσδιοριστεί ως χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή χρηματοοικονομική υποχρέωση στην δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος. Παρά αυτήν την απαίτηση, επιτρέπεται κατά την αρχική υιοθέτηση της πολιτικής η οντότητα να προσδιορίσει, κατά την ημερομηνία υιοθέτησης των ΔΛΠΔΤ, οποιοδήποτε χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή χρηματοοικονομική υποχρέωση ως δίκαιη αξία μέσω πλεονάσματος ή ελλείμματος, υπό την προϋπόθεση ότι το περιουσιακό στοιχείο ή η υποχρέωση πληροί τα κριτήρια στις παραγράφους 4.1.2, 4.2.2 (α) ή 4.2.2 (β) κατά την ημερομηνία αυτή.
3. Μια οντότητα μπορεί να προσδιορίσει μια επένδυση σε ένα συμμετοχικό μέσο ως δίκαιη αξία μέσω καθαρών περιουσιακών στοιχείων / ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με την παράγραφο 5.8.2 (1) με βάση τα γεγονότα και τις περιστάσεις που υπάρχουν κατά την ημερομηνία υιοθέτησης των ΔΛΠΔΤ.

8.2 ΠΑΥΣΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

1. Εκτός εάν επιτρέπεται από την παράγραφο 2 πιο κάτω, κατά την αρχική υιοθέτηση της πολιτικής η οντότητα θα εφαρμόσει τις απαιτήσεις παύσης αναγνώρισης σε αυτήν τη λογιστική πολιτική μελλοντικά για συναλλαγές που πραγματοποιούνται κατά ή μετά την ημερομηνία υιοθέτησης των ΔΛΠΔΤ.

2. Ανεξάρτητα από τη διάταξη της παραγράφου 1 πιο πάνω, Κατά την αρχική υιοθέτηση της πολιτικής η οντότητα μπορεί να εφαρμόσει αναδρομικά τις απαιτήσεις παύσης αναγνώρισης σε αυτήν την λογιστική πολιτική από την ημερομηνία της επιλογής της, υπό την προϋπόθεση ότι οι πληροφορίες που απαιτούνται για την εφαρμογή αυτής της λογιστικής πολιτικής σε χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που διαγράφηκαν ως αποτέλεσμα προηγούμενων συναλλαγών λήφθηκαν τη στιγμή της αρχικής λογιστικής για αυτές τις συναλλαγές.

8.3 ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

1. Μια οικονομική οντότητα αξιολογεί αν ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 4.1.1 (2) ή τις προϋποθέσεις της παραγράφου 4.1.1 (3) με βάση τα γεγονότα και τις περιστάσεις που υπάρχουν κατά την ημερομηνία μετάβασης στα ΔΛΠΔΤ.
2. Εάν είναι ανέφικτο να εκτιμηθεί ένα τροποποιημένο στοιχείο αξίας χρήματος βάσει των γεγονότων και των περιστάσεων που υπάρχουν κατά την ημερομηνία μετάβασης σε ΔΛΠΔΤ, μια οντότητα θα εκτιμήσει τα συμβατικά χαρακτηριστικά ταμειακών ροών του εν λόγω χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου με βάση τα γεγονότα και περιστάσεις που υπήρχαν κατά την ημερομηνία υιοθέτησης των ΔΛΠΔΤ χωρίς να ληφθούν υπόψη οι απαιτήσεις που σχετίζονται με την τροποποίηση του στοιχείου χρονικής αξίας του χρήματος.
3. Εάν είναι ανέφικτο να εκτιμηθεί εάν η δίκαιη αξία ενός χαρακτηριστικού προπληρωμής είναι ασήμαντη με βάση τα γεγονότα και τις περιστάσεις που υπάρχουν κατά την ημερομηνία υιοθέτησης του ΔΛΠΔΤ, μια οντότητα θα εκτιμήσει τα χαρακτηριστικά των συμβατικών ταμειακών ροών αυτού του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου με βάση τα γεγονότα και περιστάσεις που υπήρχαν κατά την ημερομηνία υιοθέτησης των ΔΛΠΔΤ χωρίς να ληφθεί υπόψη η εξαίρεση για τις δυνατότητες προπληρωμής.
4. Εάν είναι ανέφικτο (όπως ορίζεται στην Λογιστική Πολιτική για τις Λογιστικές Πολιτικές, Μεταβολές Λογιστικών Εκτιμήσεων και Λάθη) για μια οντότητα να εφαρμόσει αναδρομικά τη μέθοδο του πραγματικού επιτοκίου σε αυτήν τη λογιστική πολιτική, η δίκαιη αξία του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης κατά την ημερομηνία μετάβασης στα ΔΛΠΔΤ είναι η νέα προ αποσβέσεων λογιστική αξία του εν λόγω χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή το νέο αποσβεσμένο κόστος της εν λόγω χρηματοοικονομικής υποχρέωσης κατά την ημερομηνία μετάβασης στα ΔΛΠΔΤ.

8.4 ΑΠΟΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

1. Κατά την αρχική υιοθέτηση της πολιτικής η οντότητα εφαρμόζει τις απαιτήσεις απομείωσης μελλοντικά από την ημερομηνία μετάβασης στα ΔΛΠΔΤ.
2. Κατά την αρχική υιοθέτηση, κατά την ημερομηνία μετάβασης στα ΔΛΠΔΤ, η οντότητα αξιολογεί κατά πόσον υπάρχει ένδειξη ότι το χρηματοοικονομικό μέσο που αναγνωρίζεται ή / και επιμετρείται στην κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης, έχει υποστεί απομείωση. Τυχόν ζημιά απομείωσης θα αναγνωρίζεται κατά το άνοιγμα του σωρευμένου πλεονάσματος ή ελλείμματος κατά την περίοδο κατά την οποία το χρηματοοικονομικό μέσο αναγνωρίζεται και / ή επιμετρείται.
3. Κατά την αρχική υιοθέτηση της πολιτικής η οντότητα εφαρμόζει μελλοντικά τις απαιτήσεις απομείωσης. Αυτό σημαίνει ότι κατά την ημερομηνία υιοθέτησης αυτής της λογιστικής πολιτικής, η οντότητα αξιολογεί εάν υπάρχει ένδειξη ότι το χρηματοοικονομικό μέσο έχει υποστεί απομείωση. Οποιαδήποτε ζημιά απομείωσης θα αναγνωρίζεται κατά το άνοιγμα του σωρευμένου πλεονάσματος ή ελλείμματος κατά την ημερομηνία υιοθέτησης των ΔΛΠΔΤ.
4. Κατά την ημερομηνία μετάβασης σε αυτή τη λογιστική πολιτική, στην αρχική υιοθέτηση της πολιτικής η οντότητα χρησιμοποιεί εύλογες και υποστηρικτικές πληροφορίες που είναι διαθέσιμες χωρίς αδικαιολόγητο κόστος ή προσπάθεια για τον προσδιορισμό του πιστωτικού κινδύνου κατά την ημερομηνία που τα χρηματοοικονομικά μέσα είχαν αρχικά αναγνωρισθεί (ή για δανειακές υποχρεώσεις και συμβάσεις χρηματοοικονομικής εγγύησης, την ημερομηνία κατά την οποία η οντότητα έγινε συμβαλλόμενο μέρος στην αμετάκλητη δέσμευση σύμφωνα με την παράγραφο 5.6.1.1 (6)) και συγκρίνει αυτήν με τον πιστωτικό κίνδυνο κατά την ημερομηνία υιοθέτησης των ΔΛΠΔΤ.
5. Κατά τον προσδιορισμό του κατά πόσον έχει προκύψει σημαντική αύξηση πιστωτικού κινδύνου μετά την αρχική αναγνώριση, μια οντότητα μπορεί να εφαρμόσει:
 - α) Τις απαιτήσεις της παραγράφου 5.6.1.2(2), και
 - β) Το μαχητό τεκμήριο της παραγράφου 5.6.1.2(3) για συμβατικές πληρωμές που εμφανίζουν καθυστέρηση άνω των 30 ημερών εάν μια οντότητα εφαρμόσει τις απαιτήσεις απομείωσης προσδιορίζοντας σημαντικές αυξήσεις στον πιστωτικό κίνδυνο μετά την αρχική αναγνώριση για τα εν λόγω χρηματοοικονομικά μέσα βάσει πληροφοριών για ληξιπρόθεσμες οφειλές.
6. Εάν, κατά την ημερομηνία μετάβασης στα ΔΛΠΔΤ, ο προσδιορισμός του κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική αύξηση του πιστωτικού κινδύνου μετά την αρχική αναγνώριση χρηματοοικονομικού μέσου θα απαιτούσε αδικαιολόγητο

κόστος ή προσπάθεια, η οικονομική οντότητα αναγνωρίζει πρόβλεψη ζημιάς ποσού ίσου με τις αναμενόμενες πιστωτικές ζημιές καθ' όλη τη διάρκεια ζωής σε κάθε ημερομηνία αναφοράς έως την παύση αναγνώρισης του εν λόγω χρηματοοικονομικού μέσου (εκτός εάν το χρηματοοικονομικό μέσο έχει χαμηλό πιστωτικό κίνδυνο σε μια ημερομηνία αναφοράς, περίπτωση κατά την οποία εφαρμόζεται η παράγραφος 5).

8.5 ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΑ ΠΑΡΑΓΩΓΑ

Κατά την αρχική υιοθέτηση της πολιτικής η οντότητα εκτιμά αν ένα ενσωματωμένο παράγωγο πρέπει να διαχωριστεί από το κύριο συμβόλαιο και να αντιμετωπιστεί λογιστικά ως παράγωγο με βάση τις συνθήκες που υφίσταντο κατά τη μεταγενέστερη από την ημερομηνία κατά την οποία κατέστη για πρώτη φορά συμβαλλόμενο μέρος και την ημερομηνία της επανεκτίμησης που απαιτείται.

8.6 ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Κατά την αρχική υιοθέτηση της πολιτικής η οντότητα εφαρμόζει τις απαιτήσεις γνωστοποίησης μελλοντικά από την ημερομηνία μετάβασης στα ΔΛΠΔΤ.

9. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΙΣΧΥΟΣ

Η παρούσα λογιστική πολιτική ισχύει για την ετήσιες οικονομικές καταστάσεις που καλύπτουν περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2023.

10. ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

Αυτή η λογιστική πολιτική βασίζεται στα ακόλουθα πρότυπα ΔΛΠΔΤ:

ΔΛΠΔΤ 28 Χρηματοοικονομικά Μέσα: Παρουσίαση,

Προσχέδιο 62 Χρηματοοικονομικά Μέσα,

ΔΛΠΔΤ 30 Χρηματοοικονομικά Μέσα: Γνωστοποιήσεις, και

ΔΛΠΔΤ 33 Πρώτη εφαρμογή των ΔΛΠΔΤ στη βάση των δεδουλευμένων.